

የሕይወት ውጣ ውረድና ጸጋው

ምዕራፍ 14፡1-28

ጳውሎስና በርናባስ ከአንጾኪያ ተሰድደው እስኪወጡ ድረስ ወንጌልን ከሰበኩ በኋላ ወደ ኢቆኒዮን ተጓዙ። እንደልማዳቸውም ወደ አይሁድ ምክራብ ገብተው ከአይሁድና ከግሪክ ሰዎች ብዙ እስኪያምኑ ድረስ ወንጌልን ሰበኩ። አይሁድ ግን በነገሩ ደስ አልተሰኙምና ኃይለኛ ስደት አነሣሡባቸው። ሁኔታውም የከተማው ሕዝብ ለሁለት እስኪከፈል ድረስ እጅግ የከፋ ነበር። አሕዛብና አይሁድም ሐዋርያትን ሊወግሯቸው ባለቡ ጊዜ፤ አሳባቸውን አውቀው ልስጥራንና ደርቤን ወደሚባሉት ከተሞች ሸሹ።

በልስጥራን ሁለት ዋና ዋና ነገሮች ተከናወኑ። የመጀመሪያው ፈውስ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ የጳውሎስ መወገር ነው። ከእናቱ ማገፀን ጀምሮ አንካሳ የነበረ አንድ ሰው ለመጀመሪያ ጊዜ በጌታ ኃይል ቀጥ ብሎ ለመቆም ቻለ። ከተደረገው ተአምራት የተነሳ በሥፍራው የነበሩት ሰዎች አማልክት ሰዎችን መስለው ወደ እነርሱ እንደ ወረዱ ቆጥረው፤ በርናባስን ድያ፤ ጳውሎስን ደግሞ ሄርሜን ብለው የአማልክትን ስም ሰጧቸው። በእካባቢውም በነበረው ቤተ መቅደስ የነበረው የድያ ካህን ኮርማዎችንና የአበባን አክሊሎች በማምጣት ሊሰዋላቸው እንደፈለገ ወሬው ወደ ሐዋርያት በደረሰ ጊዜ በርናባስና ጳውሎስ ልብላቸውን በመቅደድና ሕዝቡን በመማጸን በጭንቅ አስቆሟቸው።

ብዙም ሳይቆይ አይሁድ ከአንጾኪያና ከኢቆኒዮን ገስግሰው በመድረስና ሕዝቡን በማባበል ጳውሎስን ወገሩት። የሞተም መስሎአቸው ከከተማ አውጥተው ጣሉት። ጳውሎስ ግን ከወደቀበት ተነስቶ ወደ ከተማ ገባ፤ በነገውም ከበርናባስ ጋር ወደ ደርቤን በመውጣትና ወንጌልን በመስበክ ብዙዎችን ደቀ መዛሙርት ካደረጉ በኋላ ቤተ ክርስቲያንን አጽንተው ተለዩአቸው። በጉዞአቸውም «በኢ ስድያ አልፈው ወደ ጽንፍልያ መጡ፤ በጴርጌንም ቃሉን ከተናገሩ

በኋላ ወደ አጣልያ ወረዱ፤ ከዚያም ስለ ፈጸሙት ሥራ ለእግዚአብሔር ጸጋ አደራ ወደ ተሰጡበት ወደ አንጾኪያ በመርከብ ሄዱ። በደረሱም ጊዜ ቤተ ክርስቲያኑን ሰብሰበው እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ያደረገውን ሁሉ ለአሕዛብም የሃይማኖትን ደጅ እንደ ከፈተላቸው ተናገሩ። ከደቀ መዛሙርትም ጋር አያሌ ቀን ኖሩ።» ጳውሎስ ወደ ገላትያ ሰዎች መልእክቱን የጻፈው በዚህ ጊዜ እንደሆነ ይታመናል።

ሕይወት ብርቱ ሰልፍ ነው። ሰው በሕይወት ዘመኑ የሚያሳልፈው ውጣ ውረድ ተመዝኖ አያልቅም። ባለፉት ዘመናት ሆኖአል አሁንም እየሆነ ነው ለወደፊትም ይቀጥላል። ይህ የሕይወት ውጣ ውረድ የሚሉት ነገር ክርስቲያንና ዓለማዊ አይልም። ለእርሱ ሁሉም አንድ ናቸው። ዓይነቱና መጠኑ ግን ይለያያል። በተለይም የክርስቶስ አገልጋይ የሚያልፍበት ውጣ ውረድ ለየት ያለ ነው። ነገር ግን ጌታ ስሙ ይባረክ እርዳታው ወደር የማይገኝለት ነውና ዘወትር አገልጋዮቹን በድል ያወጣቸዋል። ስለዚህ ዓይነቱ የሕይወት ውጣ ውረድ ሲናገር ጳውሎስ እንዲህ አለ፡ «መዋረድንም አውቃለሁ መብዛትንም አውቃለሁ፤ በእያንዳንዱ ነገር በነገርም ሁሉ መጥገብንና መራብንም መብዛትንና መጉደልን ተምሬአለሁ። ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ» (ፊልጵ. 4፡12-13)።

በሕይወቱ የጌታ ጥሪ ባለበት ሰው ወደ አገልግሎት እንደ መውጣት የሚያንጓው ነገር የለም። ከዚያ ጉጉቱና ጥማቱ ጋር ግን አገልግሎት ማለት ሰልፍ ማለት እንደሆነ በሚገባ ተረድቶ ራሱን ካላዘጋጀ ብዙ ሳይቆይ ተስፋ መቁረጥ ያቆሳስለዋል። ይህንን ለመቋቋም አገልጋይ ሙሉ በሙሉ በጌታ ጸጋ ላይ መደገፍ አለበት። የተጠራነው በጸጋ ነው፤ የምናገለግለው በጸጋ ነው፤ የምንቆመውም በጸጋ ነው። ለዚህ ክፍል በተመደበልን ምዕራፍ ውስጥ ሐዋርያት ካላለፉት ሁኔታ የሕይወትን ውጣ ውረድና የክርስቶስን መጠን የሌለው የጸጋ ብዛት አስመልክቶ የምንማረውን እንመልከት።

I. ጸጋው በሸለቆ ውስጥ ያሳልፍሃል (14:1-7)።

ጳውሎስና በርናባስ ለመጀመሪያ ጊዜ በኢቶጵያኖች ሞትን ፊት ለፊት ተገናኝተዋል። እንዲህ ዓይነቱ ለሞት የሚያደርሰው የመወገር መከራ በምኩራብ ውስጥ ይደርስብናል ብለው በፍጹም ሊያስቡ የማይችሉት ነገር ነው። በአይሁድ ዘንድ በምኩራብ አካባቢ የዚህ ዓይነቱን ፍርድ በሰዎች ላይ ማሳለፍ ያልተለመደ ድርጊት ነው። ስለዚህም ከነበሩበት ከተማ ሸሽተው እስኪያመልጡ ድረስ ግራ መጋባት ውስጥ ወድቀው ነበር።

አገልጋይ በአገልግሎት ዘመኑ የሸለቆን ሕይወት እንደ ጳውሎስና በርናባስ ሞትን በመጋፈጥ ብቻ ሳይሆን በተለያዩ መልኩ መጠበቅ አለበት። ሁሉም መልካም ነው ብለን ባሰብንበት ባልተጠበቀ ሰዓት የበረከትን ሕይወት ለመስረት የሚነሳ ፈተና አይጠፋምና ዘወትር ንቁዎች ልንሆን ይገባናል። አብረውን በአገልግሎት ይሰለፋሉ ያልናቸው ሰዎች ዋነኛ ተቃዋሚዎቻችን ሆነው ስናገኛቸው ሸለቆ ውስጥ መግባታችን ጥርጥር የለውም። ትልቅ መሳካትን የጠበቅንበት አገልግሎት እየሞተ ሲሄድ፣ ጌታም ሰጥቶን የነበረው አይሆን የሚል ቃል ከምናልፍበት ሁኔታ የተነሳ ትርጉም ሲያጣ ወደ ሸለቆ መውረዳችን አይቀርም። ሕይወታችን ሲደርቅ፣ የጸሎት መንፈስ ሲርቀንና ቃሉን ማንበብ ሲሳነን፣ አገልግሎት እንኳ ትርጉም ሲያጣ፣ የሸለቆ ሕይወት ማለት ምን እንደሆነ ማወቃችን አይቀርም። ነገር ግን ታምነን ብንቆም ተስፋ አለን። እነዚህ የምናልፍባቸው ልምዶች ባለንበት የሸለቆ ሕይወት ውስጥ ተሸንፎ የመቅረትን ድምጽ ሲያስተጋቡ፣ ረዳታችን እግዚአብሔር ደግሞ እንዲህ ሊለን ይነሳል፡- «እግዚአብሔር የተራሮች አምላክ ነው እንጂ የሸለቆ አምላክ አይደለም ብለዋልና ይህን ታላቅ ጭፍራ ሁሉ በእጅህ አሳልፌ እሰጠዋለሁ፤ እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንኩ ታውቃላችሁ» (1 ነገሥ. 21:28)። ጌታ ኢየሱስ የድል አምላክ ነውና አንፍራ! እኛ ከእርሱ ጋር ከተጣበቅን በጌታ ያልተሞከረና ያልተፈተነ ሕይወት ውስጥ በፍጹም እንገባም። በምናልፍበት ጎዳና ሁሉ ጌታ በረከት አለው። «በለቅሶ ሸለቆ ውስጥ በወሰነው ስፍራ የሕግ መምህር በረከትን ይሰጣልና (መዝ. 84:6)።»

አንዳንድ ጊዜ በሸለቆ ሕይወት ውስጥ ስንገባ መማር የሚገባንን ተምረን ሳንጨርስ ያንን ከመሰለ ሕይወት በራሳችን ለመውጣት ስንታገልና ስናገራመርም እንገኛለን። ሌላ ጊዜ ደግሞ በራሳችን ቸልተኝነትና በሕይወታችን አቅፈን ከያዝነው የተሰወረ ኃጢአት የተነሳ ሕይወታችን ደክሞ ሳለ ጌታ ፈቅዶ የሰጠን የሕይወት ሸለቆ ይመስል፡- «ጌታ አንድ ቀን ያወጣኛል» በሚል የማይሞላ ተስፋ የመታደሻ ዘመናችንን እናራዝማለን። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ሕይወትህ በሚደርቅበትና የሸለቆ ሕይወት በሚያጠቃህ ጊዜ ጌታ ብቻ ከእንደዚያ ዓይነቱ ሕይወት ሊያወጣህ እንደሚችል በመተማመን በጸሎት በፊቱ ውደቅ። ነገር ግን በመጀመሪያ ወደዚያ ዓይነት ሕይወት ውስጥ የገባሽው የጌታን ቃልና የመንፈስ ቅዱስን ወቀሳ ቸል በማለትህ ምክንያት መሆኑንና አስመሆኑን ለይተህ እወቅ፤ በኃጢአት ምክንያት የሚመጣ የድካም ሕይወትና ጌታ አገልጋዮቹ እንዲያልፉበት የሚፈቅደው የሸለቆ ሕይወት ሁለት የተለያዩ ነገሮች ናቸውና።

II. ጸጋው በተራራ ላይ ይጠብቅሃል (14:8-18)።

በልስጥራን ከተደረገው ተአምር የተነሳ ጳውሎስና በርናባስ ከነበሩበት የሸለቆ ሕይወት በቅጽበት ወጥተው በተራራ ላይ ተቀመጡ። ነገር ግን በድንገት የገቡበት የተራራ ሕይወት ብዙም የሚያዝናና አልነበረም። ብዙ ሳይቆዩ እንደ አማልክት እስኪታዩ ድረስ ከፍ ከፍ አሉ። ጌታ በጸጋው ባይደግፋቸው ኖሮ እጅግ የሚያስፈራ ሁኔታ ውስጥ ነበሩ።

በክርስትና ሕይወትና በአገልግሎት ጎዳና ስንሄድ በአንድ ዓይነት የሕይወት ልምምድ ብቻ ለማለፍ መጠበቅ የለብንም። ከሸለቆ ሕይወት ለመውጣት የምንደገጠውን እኛን ደካሞቹን ጌታ በከንፎቹ እንስቶ በተራራ ላይ አውጥቶ የማስፈንደቅ ኃይል እንዳለው ፈቃዱም እንደሆነ እንጠራጠር። ከተራራ ሕይወት ጋር የሚመጣውን ሃላፊነት ግን እንዘንጋ። ነገር ሁሉ ሲሳካ፣ በሰዎች ሁሉ ፊት ሞገስንና ተወዳጅነትን እያፈራን ስንሄድ፣ ትናንት የእኔ ነገር አበቃለት ካልንበት ሕይወት በቅጽበት ጌታ አውጥቶ ድልን በድል ሲያጎናጽፈን፣ ያን ጊዜ ልባችንን አብዝተን እንጠብቅ። በጌታ ብርታት ብቻ ትናንት ከሸለቆ

ሕይወት እንደወጣን፤ ዛሬም ከተራራ ላይ ተንከባልለን እንዳንወድቅ የሚጠብቀን የክርስቶስ ጸጋ ብቻ መሆኑን አንርሳ። ይህንን አንዘንጋ፡- «ትዕቢት ጥፋትን፤ ኩሩ መንፈስም ውድቀትን ይቀድማል» (ምሳ. 16፥18)።

III. ጸጋው ከሞት ደጃፍ ያወጣሃል (14፥19-28)።

ከሞት ደጃፍ ደርሶ መመለስን የመሰለ ልምምድ ምን አለ? ሐዋርያው ጳውሎስ አልፎበታል። የአይሁድን ዛቻ ፈርቶ ወደ ልስጥራን ቢሸሽ ተከትለውት በመሄድ ወገኖቹ፤ የሞተም መስሎአቸው ከከተማው ውጭ አውጥተው ጣሉት። ጳውሎስን ተወግሮ ከወደቀበት የሞት ጣር ያስነሳው የጌታ ጸጋ ለመሆኑ ጥርጥር የለውም። ሰዎችን በመውገር በሺህ የሚቆጠሩ ዓመታት ልምምድ የነበራቸው አይሁድ፤ ሰው በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ቢወገር እንደሚሞት ጠንቅቀው ያውቃሉ። ሐዋርያው ጳውሎስንም ከወገኖቹ በኋላ መሞቱንና አለመሞቱን ማወቅ ከብደአቸው አይደለም ጥለውት የሄዱት፤ ባላቸው ልምምድ ተጠቅመው መሞቱን ሳያረጋግጡ አልቀሩም። በሐዋርያው ጳውሎስ ሥራውን ያልጨረሰው የናዝሬቱ ኢየሱስ ግን የሞትን ጥላ ከላየ ላይ ገፈፈ፤ እንደገናም ሕያው አደረገው።

ዛሬም አገልጋዮችን በተለያዩ መልኩ የሞት ጥላ ያንዣቸዋል። ጌታ የጠራቸውን ጥሪ ሳይፈጽሙ በአጭሩ እንዲቀጩ ጠላት የማያደርገው ጥረት የለም። በተለይም በሕይወታቸው የሚቃጠለውን የአገልግሎት ጥሪ በቁም ነገር ወስደው ለጌታ ክብር ለመቆም የወሰኑትን አገልጋዮች ጠላታችን ሰይጣን በተቻለው ፍጥነት ሲያጠፋቸው ይጥራል። የጌታ ጸጋ ግን ከጠላት ተንኮል በላይ መሆኑን አንዘንጋ። አገልጋዮቹን ከክፉ ነገር ሁሉ ይጠብቃል። ለጊዜው ጌታ ዝም ያለ ቢመስልም እንኳ፤ ጌታ በነገር ሁሉ ዓላማ አለውና ታግሠን እንጠብቀው። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህንኑ ያለፈበትን መከራ አስታውሶ የጻፈውን ማሰቡ መልካም ነው፡- «በአን ጸኪያናበኢቆኒዮን በልስጥራንም የሆነብኝን የታገሥሁትንም ስደት ታውቃለህ ጌታም ከሁሉ አዳነኝ» (1ጢሞ. 3፥11)።

እንደተነጋገርነው አገልጋይ በሚያልፍበት ኅዳና ሁሉ በጌታ ጸጋ መደገፍና የመጨረሻ ተስፋው እርሱ እንደሆነ ማወቅ አለበት። አገልጋይ በዚህ ዓለም ውስጥ እስከኖረ ድረስ የሸለቆና የተራራ ሕይወቶች በኑሮው እንደሚፈራረቁ እሙን ነው። አንዳንድ ሰዎች አገልጋይ ከጌታ ጋር በይበልጥ የሚጣበቀው በመከራ ውስጥ ሲያልፍ ነው ብለው ያምናሉ። ሌሎች ደግሞ አገልጋይ በተራራ ሕይወት ላይ መመላለሱ የመጽናቱ ምልክት እንደሆነ አድርገው ይገምታሉ። እነዚህ አሳቦች እውነትነትን ያዘሉ ሆነው ሳሉ ሙሉ በሙሉ እውነት አይደሉም። የአገልጋይን መጽናትና አለመጽናት የሚወስነው በሕይወቱ የሚያልፈውን ክፍታም ሆነ ዝቅታ በጌታ ጸጋ ብቻ ተደግፎ መቀበሉ ነው። ስለዚህም አገልጋይ በተራራ ላይ ሲፈነድቅ፤ ከዚያም ወርዶ በሸለቆ ውስጥ ሲያለቅስ፤ ነገሩም ከዚያ ከፍቶ ከሞት ደጃፍ እንኳ ቢደርስ በዚያን ወቅት ምን ማድረግ እንዳለበት ማወቁ ሕይወቱን ይጠብቀዋል። አገልጋይ በተራራም ሆነ በሸለቆ ሕይወት ውስጥ ሲገባ የሚከተሉትን አሳቦች በልቡ ቢይዝ ይጠቅሙታል።

1) ከማናቸውም ከባድ ውሳኔ ለጊዜው እንቆጠብ። በጊዜው በምናልፍበት የደስታ ወይም የጎዘን ስሜት ብቻ ተገፋፍተን የማያዛልቅ ውሳኔ ውስጥ ከመግባት መጠንቀቅ አለብን። በጊዜው እየተለማመድን ካለንበት የተራራ ሕይወት የተነሳ ስሜታችን ከፍ ስላለ ይህንና ያንን አደርጋለሁ ብለን፤ በኋላ የጋለው ስሜታችን ሲበርድ የምንጸጸትበትን ውሳኔ ከመወሰን እንጠበቅ። በአንጻሩ ደግሞ የጊዜው ሁኔታችን ብዙም የማያንጋ በሚሆንበት ጊዜና ስሜታችን ዝቅ በሚልበት ጊዜ የተስፋ መቁረጥ ውሳኔዎችን እንዳናደርግና ሁኔታችን መለስ ሲል፡- «ምን ሆኜ ነው ይህንን የወሰንኩት» እንዳንል እናስተውል። እንደ አገልጋዮች የምንወስናቸውን ውሳኔዎች በእግዚአብሔር ቃል ተመርተንና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ተማክረን ማድረግ ከጸጸት ይጠብቀናል።

2) ከትዕቢት ልባችንን እንጠብቅ። በተራራ ላይ በምንፈነዳበት ጊዜ እኔ አለሁ ባይነት እንዳያጠቃንና በብርታታችን የቆምን እንዳይመስለን እናስተውል። ትዕቢት ውስጣዊ ነው። ስለዚህም በእንደበታችን፡- «የማልጠቅም ባሪያ ነኝ» እያልን በልባችን ውስጥ ስውር ትዕቢት እንዳይነግሥ መጠንቀቁ ይበጀናል።

3) ሃላፊነታችንን አንዘንጋ። ከሕይወት ውጣ ውረድ ጋር የሚመጣ ሃላፊነት ሌሎችን እኛ ባለፍንበት ሁኔታ የሚያልፉትን ወገኖች የማጽናት ሃላፊነት ነው። ትናንት ያለፍንበትና በጣም አላስቦን የነበረው አስፈሪ ሁኔታ ዛሬ ጌታ በድል ካወጣን በኋላ ዘወር ብለን ስንመለከተው ቀላል ሆኖ ይታየናል። ምክንያቱም ጌታ በድል አሳልፎና ውስጣችንን አጠንክሮ ስላወጣን ነው። ለዚህ ነው ገና ያንን ፈተና ለመቋቋም ያልበቁትን ወገኖቻችንን፡- «አይዞላችሁ፤ እኔን ያሳለፈ አምላክ እናንተንም ያሳልፋችኋል» በማለት የማጽናት ሃላፊነት ያለብን።

የመንፈስ አንድነት

ምዕራፍ 15፡ 1-16፡ 5

የጌታ ቃል ሊገለጽ በማይቻል ፍጥነትና ብርታት የአይሁድን ክልል በመጣስ ወደ አሕዛብ ዘልቆ መግባቱ እጅግ ያስገርማል። ለዚህም ታላቅ ሥራ የታጠቀ ሐዋርያው ጳውሎስ ጌታ በአጠገቡ ካቆመለት ታማኝ አገልጋይ ከበርናባስ ጋር ከጌታ ተረክቦት የነበረውን የመጀመሪያውን የወንጌል ተልዕኮ በሚገባ በማጠናቀቅ ሳለ፤ አንዳንዶች የክርስቶስን ወንጌል ለማጣመም የተነሱ አይሁድ፡- «እንደ መላ ሥርአት ካልተገረዛችሁ ትድኑ ዘንድ አትችሉም» በማለት የተለየ ወንጌል ለወንድሞች ያስተምሩ ጀመር። እነዚህ ሰዎች ይህንን ለየት ያለ ወንጌል ከማስተማር አልፈው ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋር እጥብቀው ይከራከሩ ነበር። ነገሩ በከፋ ጊዜ ጳውሎስና በርናባስ ከሌሎች መልእክተኞች ጋር ወደ ኢየሩሳሌም በመሄድ በዚያ ካሉት ሐዋርያትና ሽማግሌዎች ጋር በሸንጎ ተቀምጠው እንዲወያዩና ውሳኔን እንዲያስተላልፉ ተቆረጠ። ከነበሩበትም ከአንጾኪያ ወደ ኢየሩሳሌም ሲጓዙ በመንገድ ባሉ አብያተ ክርስቲያናት እየታገዙና እነርሱም የአሕዛብን መመለስ እየተረኩ በፊንቄና በሰማርያ አለፉ።

የተነሳውን ጥያቄ ለመፍታት የተሰበሰበው የሐዋርያትና የሽማግሌዎች ጉባኤ ለረጅም ሰዓት ቢሰበሰብም ከክርክር አላለፈም። በዚያን ጊዜ ነበር ጴጥሮስ ተነስቶ በአይሁድና በአሕዛብ መካከል እግዚአብሔር እንዳልለየና ራሳቸው አይሁድ ሊሸከሙት ያልቻሉትን ቀንበር በአሕዛብ ላይ በመጣን እግዚአብሔርን መፈታተን እንደማይገባቸው ያብራራው። ከዚያም፡ ጳውሎስና በርናባስ ጌታ በአሕዛብ ዘንድ ያደረገውን በመተረክ የጴጥሮስን ንግግር ሲያጠናክሩት፤ ያዕቆብ (የክርስቶስ ወንድም) ደግሞ በመቀበል ወደ ውሳኔ የሚያመራን ማሰሪያ አበጀለት። በንግግሩም፡ በብሉይ ኪዳን ላይቀር ለአሕዛብ ስፍራ እንደሰጣቸው ከአሞጽ ምዕራፍ ስድስት በመጥቀስ፡ ወደ እግዚአብሔር ዘወር ያሉት አሕዛብ «ከጣኦት ርኩሰትና ከዝሙት

ከታነቀም ከደምም ይርቁ ዘንድ እንድንጽፍላቸው እቆርጣለሁ» (15፡20) በማለት በሽንገው ስም ወሰነ። አሕዛብ ይጠነቀቁ ዘንድ ከተነገራቸው አራት ነገሮች ሦስቱ ምግብን የሚመለከቱ ነገሮች መሆናቸው፤ በአይሁድ ባሕል መሠረት አንድ ሰው የሚበላው የምግብ ዓይነትና የአበላሉ ዘዴ ትልቅ ስፍራ የሚሰጠው ጉዳይ መሆኑን ያሳያል።

ውሳኔው ሽንገውን ደስ ባሰኘው ጊዜ ይሁዳና ሲላንን ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋር ወደ አንጾኪያ ውሳኔውን ከያዘ ደብዳቤ ጋር ላኩ። ይህ በአሕዛብ ላይ የተጫነ ተገቢ ያልሆነ ቀንበር የሚሰብረው የውሳኔ ደብዳቤ በአንጾኪያ ተነበበ። ከደብዳቤው መነበብ ጋር የይሁዳና የሲላን የነበረበት አገልግሎት ታክሎ በአንጾኪያ ቤተ ክርስቲያን ታላቅ ደስታና በረከት አመጣ።

ጳውሎስና በርናባስ ወንጌልን እየሰበኩ በአንጾኪያ ከሰነበቱ በኋላ ተመልሰው ቀድሞ ያገለገሉትን ከተሞች ለመጎብኘት ወሰኑ። (ይህም የጳውሎስ ሁለተኛው የሚስቶናዊ ጉዞ ነው)። በዚህ ጊዜ ነበር በበርናባስና በጳውሎስ መካከል ታላቅ አለመግባባት የተነሳው። በርናባስ ማርቆስ ከእነርሱ ጋር ይሄድ ዘንድ መፈለጉ ለጳውሎስ አልተዋጠለትም ነበር። «ከእነርሱ ዘንድ ከጽንፍልያ ተሰይቶ ነበርና፤ ወደ ሥራም ከእነርሱ ጋር አልመጣም ነበርና» (15፡38) ጳውሎስና በርናባስ የነበራቸውን የአሳብ ልዩነት ማስታረቅ በተሳናቸው ጊዜ መለያየት ነበረባቸው። በርናባስ ማርቆስን በመምረጥ በመርከብ ወደ ቆጵሮስ ሄደ። ጳውሎስ ግን ሲላንን በመምረጥ በሶርያና በኪልቅያ ይዞር ነበር።

ከምዕራፍ አስራ አምስት ወጥተን የምዕራፍ አስራ ስድስትን የመጀመሪያ አምስት ቁጥሮች ስንመለከት፤ ጳውሎስ ወደ ደርቤንና ወደ ልስጥራን በደረሰ ጊዜ በአባቱ ግሪክ በእናቱ ደግሞ አይሁድ የሆነውን ለወደፊት አገልግሎቱ እጅግ የሚጠቅመውን ጢሞቴዎስን ተገናኘው። በአካባቢው ከነበሩት ወገኖች ምስክርነትን ከተቀበለና ለሰዎች እእምሮ ለመጠንቀቅ ሲል ከገረዘው በኋላ ከእርሱ ጋር ይወጣ ዘንድ ወሰደው። አብያተ ክርስቲያናትም ይበረቱና ይበዙ ነበር።

በማንኛውም የአገልግሎት መስክ የተሰማሩ አገልጋዮች የመንፈስ አንድነት ከሌላቸው ብዙ ላይቆይ የአገልግሎታቸው መሠረት መናጋቱ አይቀርም። አንድነት የነገር ሁሉ

መሠረት ነው። አንድነት ማስተዋል የሚጠይቅ ጉዳይ ነው። አንድነት ውሳኔን ይጠይቃል። ከዚያም አልፎ አንድነት ዋጋን ያስከፍላል። ዋጋን ሳይከፍልና ሳይጎዳ የመንፈስን አንድነት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መጠበቅ የሚችል አገልጋይ የሰም። አንድነት፡- «እኔ የቆምኩት ለጌታ ክብር ነው» በሚል አሳብ ብቻ ለሰዎች ሳይጠነቀቁ ከመገስገስ የበለጠ ማስተዋልን የሚጠይቅ ነገር ነው። አንድነት ማለት የቆምንበትን ዓላማ ተገንዝበን ጌታን የሚያስደስተውን እየመረመርን ለሰው እእምሮ በሚመች ሁኔታ ነገሮችን ማከናወን ማለት ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ መንፈስ አንድነት እንዲህ በማለት ያስተምረናል፡- «እንግዲህ በጌታ እስር የሆንሁ እኔ በተጠራችሁበት መጠራታችሁ እንደሚገባ ትመላለሱ ዘንድ እስምናችኋለሁ፤ በትህትና ሁሉና በየዋህነት በትዕግስትም፤ እርስ በርሳችሁ በፍቅር ታገሉ፤ በሰላም ማለሪያ የመንፈስን አንድነት ለመጠበቅ ትጉ (ኤፌ. 4፡1-3)።» ጳውሎስ «የመንፈስ አንድነት» ብሎ የሚጠራው አሳብ እስከ ዛሬ ከሰጠው ስፍራ የበለጠ ሥፍራ ልንሰጠውና በተግባር ልናውሰው የሚገባ እውነት ነው። ብዙ ጊዜ ግን በመልካም የተጀመረ አገልግሎት ከአንድነት ጉድለት የተነሳ ህልውናው ሲያበቃለት ይታያል። በግሩም ሁኔታ የተገነቡ አገልግሎቶች የመንፈስ አንድነት በመጥፋቱ ሲፈርሱ ይታያሉ። ለመሆኑ በአገልግሎታችን ውስጥ የመንፈስ አንድነት እንዳይኖር የከለከሉን ነገሮች ምን ይሆኑ? የመንፈስ አንድነታችንን ሲመርዙ የሚችሉ ብዙ ነጥቦች መዘርዘር ስንችል በንባብ ከፍላችን ውስጥ በግልጽ የምናያቸውን ሦስት የመንፈስ አንድነት ጠንቆች እንመልከት።

I. ከቃሉ ያለፈ ሕጋዊነት (15፡1-29)።

እግዚአብሔር አሕዛብን በወንጌል በጎበኘበት ወቅት አጥብቀው ሲቃወሙ የነበሩት አይሁድ እንደገና አዲስ የሚታኘክ አሳብ በማግኘታቸው ደስ ሳይሰኙ አልቀሩም። የሚናገሩትን ነገር በሰማይም ሆነ በምድር የሚሰማቸው እጡ እንጂ ለማለት የፈለጉት ይህን ይመስላል፡- «አሕዛብ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ይገቡ ዘንድ ስትተባበሯቸው ታገስናችሁ፤ ዛሬ ደግሞ የመሄን ሕግ ሳይከተሉ

እንዲጸድቁ ትመኛላችሁን?» ይህንንም ውሳኔ ይዘው ሥራዬ ብለው የተለየ ወንጌል ማስተማርን ተያያዙት። በመካከላቸውም ብዙ ጥልና ክርክር እስኪሆን ድረስ ቤተ ክርስቲያን ታወከች።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በሰዎች ላይ ያልማነባቸውን ቀንበር ስንጭንባቸው፤ የእንድነት መሰረት እንደሚኖር ከዚህ ክፍል እንማራለን። በተለይም አመለካከታቸውን፤ ሁኔታቸውን፤ ገጽታቸውን፤ አለባበሳቸውንና ወደ እኛ ከመምጣታቸው በፊት የነበሩበትን ልምምድ መቀበል በሚያስችግረን ጊዜ ፈጥነን ወደ ፍርድ እንዳንሮጥ መጠንቀቅ ያስፈልገናል። ወደ ክርስቶስ የተመለሰ ሰው ሁሉ መሸከም ያለበት ቀንበር አለ። ያም ቀንበር የሰው ቀንበር ሳይሆን የጌታ ቀንበር ነው። «ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ ከእኔም ተማሩ፤ እኔ የዋህ በልቤም ትሑት ነኝና፤ ለነፍሳችሁ ዕረፍት ታገኛላችሁ፤ ቀንበሬ ልዝብ ሸክሜም ቀሊል ነውና» (ማቴ. 11፡29-30)።

በሰዎች ላይ እኛ እነርሱ ባሉበት ደረጃ በነበርንበት ጊዜ መሸከም ያልቻልነውን ሸክም ስንጭንባቸው ልባቸውን እናሻክረዋለን። ከኃጢአት ሁሉ ነጻ የሚያወጣውን የመስቀሉን ኃይል መስበክን ትተን፡- «ይህን አድርጉ፤ ያንን ደግሞ አታድርጉ» የሚልን መልእክት ብቻ ስንሞላቸው፤ የተባሉትን ሁሉ በጥረታቸው ማድረግ ስለሚላናቸው፤ ራሳቸውን በደሙ እንደተዋጀ ሰው ሳይሆን እንደምናምንቴ መቁጠር ይጀምራሉ። የምንደረድርላቸውን የሕግ ብዛት ለመፈጸም ይፈልጋሉ፤ ነገር ግን አንዱ ሲሳካላቸው ሌላው ደግሞ አልሆን ሲላቸው፤ አንዱ ሲነሱ ሌላ ጊዜ ደግሞ ሲወድቁ፤ ግራ ግብት ይላቸዋል። በዚህም ምክንያት ከሚመጣው የዝቅተኛነት መንፈስ የተነሳ ራሳቸውን ከሕብረት ማግለል ይጀምራሉ። የክርስቶስን መሞትና ከሞት መነሳት፤ በደመም የሚገኘውን ነጻነት በሥልጣን ማወጅ ሕግን ከመስበክ የበለጠ የመለወጥ ኃይል አለው። «ስለዚህ ከአሕዛብ ወደ እግዚአብሔር የዞሩትን እንዳናስቸግራቸው» (15፡19)።

ቁም ነገሩ ያለው አጠያያቂ ሁኔታዎች ሲከሰቱ በምን መልኩ እንደምንይዛቸው ነው። ሰዎችን በችኮላ፡- «ይህን አድርጉና ያንን ደግሞ አታድርጉ» ከማለታችን በፊት የሰዎቹን ሁኔታ በእነርሱ ቦታ ሆነን ለማየት እንሞክር። ለምሳሌ፡ ሲራመድ ለሚያነክስ ሰው፡-

«ስትራመድ አታነክስ!» የሚልን ሕግ ከማውጣታችን በፊት፡- «ይህ ሰው ለምንድነው የሚያነክሰው?» ብለን ሁኔታውን ከእኛ ቦታ ብቻ ሳይሆን ከሰውየው ቦታ ላይ በመሆን ብንመለከተው ማስተዋላችን የሰፋ ይሆናል።

ቤተ ክርስቲያን የሰዎችን ሁኔታ በመቀበልና ባለመቀበል አላብ መካከል ስትዋሸቅ፤ ስለዚህ ጉዳይ በበለጠ ሁኔታ ለማሰብ የሚከተሉትን ጥያቄዎች መመለሱ በጣም ጠቃሚ ነው።

1) **ቃሉ ምን ይላል?** በማንም ሰው ላይ ማንኛውንም ዓይነት የሕግ ቀንበር ከመጣናችን በፊት፡- «የእግዚአብሔር ቃል ስለዚህ ጉዳይ ምን ይላል?» ብለን በመጠየቅ የሚጠበቅብንን እውነት ጠንቅቀን ማወቅ ችኩሎ ከመፍረድ ያድነናል።

2) **እኔስ ፍጹም ነኝን?** በሰዎች ላይ ስለ ድካማቸውም ሆነ ስለሚያመጡት አላብ በችኮላ በምንፈርድበት ጊዜ ራሳችንን ለፍርድ ምቹ አድርገን እንዳስቀመጥን ማወቅ አለብን። ዛሬ በሰዎች ላይ ፈጥነን የፈረድን፤ እኛ ነገ በስህተት ውስጥ ስንገኝ ከሰዎች ልናገኝ የምንመኘውን ምህረት እንደማናገኝ እንወቅ፤ ስለፈረድን ይፈረድብናል። «እኔስ ፍጹም ነኝን?» ብሎ መጠየቅ የሌሎችን ስህተት አይተን፡- «እኔ ማን ነኝ?» ብለን እንድናልፋቸው ሳይሆን፤ ፍርድን ትተን በትህትና እንድንቀርባቸው ነው።

3) **ይህንን ሁኔታ በምን መልክ ልቅረበው?** የሰዎች ሁኔታና አረማመድ ከእግዚአብሔር ቃል ውጭ ሆኖ በምናገኘው ጊዜ ወደ እነዚያ ሰዎች በምን መልኩ ቀርበን ከመንገዳቸው እንደምንመልሳቸው በሚገባ እናስብበት ይገባል። «ቢሰማ ይሰማ፤ ባይሰማ ደግሞ ይጠፋታል» የሚል አቀራረብ ካለን ዓላማችን ነፍስን የማዳን ሳይሆን ሰዎችን የመገሰጽ ብቻ ያስመስለዋል። ተግላጽ የሚያስፈልገውን ፍቅር በተሞላበት ሁኔታ እንድንገስጸው፤ ድጋፍ የሚያስፈልገውን ካለመሰልቸት እንድንደግፈው፤ ትምህርት ለሚያስፈልገው ደግሞ በትጋት እንድናስተምረው ተጠርተናል።

እንዳንድ ሰዎች ከቃሉ ያለፈ ሕጋዊነት ውስጥ ገብተው ክርስቶስ ደሙን በማፍሰስ ያነናጸፈንን የጸጋ ስጦታ ችላ ሲሉ ይታያሉ። ሌሎች ደግሞ ጸጋን መከለያ አድርገው እንዳሻቸው ሲመላለሱ ይቃጣቸዋል። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ።

ከክርስቶስ ጸጋ ተለይተህ ጌታን በአንዳችም ልታስደስተው እንደማትችል አውቀህ ከቃሉ ካለፈ ሕጋዊነት ተጠበቅ። ነገር ግን ጌታን መታዘዝህ እርሱን የመውደድህ ዋነኛ መለኪያ መሆኑንም አትዘንጋ።

II. የአሳብ ልዩነትን እንደ ግል ጥላቻ መውሰድ (15፥30-41)።

ጳውሎስና በርናባስ የተጠመዱበት ደስ የማያሰኝ ያለማስተዋል መረብ ይህ ነበር። በአገልግሎት ጉዞ ላይ እያሉ አንድ አለመግባባት ተፈጠረ። በርናባስ የማርቆስን ከእነርሱ ጋር ለአገልግሎት መውጣት በመልካም ሲያየው፤ ጳውሎስ ግን ማርቆስን ለዚያ ሥራ ተገቢ ሆኖ አላገኘውም ነበር። ይህንን የአሳብ አለመግባባት ረጋ ባለ ሁኔታ ተወያይተው ሊፈቱት ሲችሉ፤ እርስ በርሳቸው እስኪለያዩ ድረስ ተጣሉ።

ይህ ዓይነቱ ሁኔታ በአገልግሎታችን ዘወትር ይታያል። አገልጋዮች በጠረጴዛ ዙሪያ ተሰብስበን ስለ ጌታ ሥራ ስንወያይ የተለያየ አሳብ መቅረቡ እመን ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዘወትር የሚያጠያይቅ ጉዳይ አይጠፋም። ይህም ደግሞ በጣም ጤናማ የሆነ ነገር ነው። አንድ አገልጋይ አንድን አሳብ ሲያመጣ ያንን አሳብ በእግዚአብሔር ቃል የሚመረምር ሌላ አገልጋይ መኖሩና ለጥያቄ እጁን መዘርጋቱ ትልቅ በረከት መሆኑን አንዘንጋ። ተሰባስበን ለጌታ ሥራ መነጋገራችን ለዚህ አይደለምን? ብዙዎቻችን ግን ነገሩን በዚህ መልክ አናየውም። ሌላ አገልጋይ እኛ ካቀረብነውን አሳብ ተቃራኒ የሆነን አሳብ ካመጣ ያ ሰው ከእኛ ጋር የግል ችግር ወይም ጥላቻ እንዳለው አድርገን መቁጠር ስለሚቀናን አእምሮአችን ፈጥኖ ይቆሽሻል። ከዚያችም ዕለት አንስቶ ይህ ሰው ለሚያቀርበው አሳብ ሁሉ ልዩ ትርጉም መስጠት እንጀምራለን። አንድ ጊዜ ይህ ሰው ዘወትር በእኛ ላይ የጠላትነትና የተቃውሞ አሳብ እንዳለው አድርገን ራሳችንን ካሳመንነው በኋላ በመካከላችን ለሚነሳው ጠብና መከፋፋት ወሰን አይኖረውም።

አብሮን በወንጌል ከሚደክም የጌታ ባሪያ ጋር በአሳብ በማንግባባት ጊዜ አንደኛችን ዝቅ ብለንና ተሸንፈን ቋጠረውን

ለመፍታት ካልተጋን የአንድነት መሠረት ይናጋል። ይህንንም ለማድረግ የሚከተሉት ነጥቦች ይረዱናል ብዬ አምናለሁ።

1) ጌታና ሌሎች የጌታ አገልጋዮች ምን ይላሉ? በአገልጋዮች መካከል የአሳብ አለመጣጣም ሲነሳ፤ የጌታን አሳብ ለማወቅ ቃሉና መንፈስ ቅዱስ ምን እንደሚሉ ለማወቅ ጆሮአችንን ወደ እርሱ ማዘንበል አለብን። ይህንን ስናደርግ ጌታ በተለያዩ ልምምድ ያበሰላቸውንም አገልጋዮቹንም ተጠቅሞ ሊመራን እንደሚችል አንዘንጋ። ጌታ የሚለው ካለምንም ማወላወል መጽናት አለበት።

2) ወንድሜ ትክክል ይሆን? በማንኛውም አሳብ ላይ በግትርነት ትክክለኞች ሆነን ለመገኘት ከመጣጣራችን በፊት፤ የሌላኛው አገልጋይ አሳብ ትክክል መሆኑንና አለመሆኑን ለማወቅ ልባችንን ብንከፍት ሁኔታውን በአዲስ መልክ ልንመለከተው እንችላለን። የተሳሳትን መስሎ ከታየንም፡- «ተሳስቼ ነበር» በማለት ራሳችንን ብናዋርድ ማሸነፍ እንጂ መሸነፍ አይደለም። ይህንን ለማድረግ ግን በመጀመሪያ ሌሎች የእኛን አሳብ ብቻ እንዲሰሙልን እየጮህን ከመናገራችን በፊት እነርሱ አሳባቸውን እስኪጨርሱ ድረስ ማድመጥን እንማር።

3) ይህ ልዩነት ለመለያየት የሚያበቃ ነውን? አንዳንድ ጊዜ አገልጋዮች የሚለያዩበትና የሚከፋፈሉበት ነገር ቀላልነት አስቂኝ ነው። ምናልባት እነርሱም ትንሽ ሰንበት ብለውና በጊዜው ካለባቸው የስሜት መጋል መለስ ብለው ያበጣበጣቸውን ጉዳይ ቢያዩት ያስገርማቸው ይሆናል። ስለዚህም አብዛኞቹ ልዩነቶቻችን የሚያወያዩ እንጂ የሚያስያዩ እንዳልሆኑ ተረድተን የተሰጠንን አደራ በታማኝነትና በማስተዋል ለመወጣት እንትጋ።

አንዳንዶች «አንድነት በልዩነት» በሚል ሳቢያ ፈጽሞ ከክርስቶስ ወንጌል የራቀ አስተሳሰብና አቋም ያላቸውን ሰዎች ለማቀፍ ሲጥሩ ይታያሉ። ሌሎች ደግሞ መሰረታዊ ባልሆኑ ነገሮች ሲለያዩና ሲከፋፈሉ ለታላቅ የእግዚአብሔር ሥራ ሊውል የሚገባውን ጉልበታቸውን በከንቱ ያባክናሉ። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ለክርስቶስ መስቀል ጠላት የሚሆንን ማናቸውም ዓይነት አሳብ ከመቃወም ወደ ኋላ አትበል። ይህ ማለት ግን የቃሉን እውነት

የማይቀናቀንን ጥቃቅን የአሳብ ልዩነት እየለቀሙ መከፋፈል እንዳልሆነ አስተውሉ።

III. ለሰዎች አእምሮ አለመጠንቀቅ (16፡1-5)።

ጳውሎስ ከበርናባስ ተለይቶ በአገልግሎት በሚዘዋወርበት ጊዜ በመንገዱ ላይ ጢዋቴዎስን ተገናኘው። ይህንን ብላቴና ማግኘቱና ለአገልግሎት መውሰዱ ፍጹም የሆነ የጌታ ፈቃድ ለመሆኑ በቀረው የአገልግሎት ዘመናቸው ያፈሩት ፍሬ ምስክር ነው። ይህንን ለማከናወን ግን ከጳውሎስ ትልቅ ማስተዋል ይጠበቅበት ነበር። በዚያ ለነበሩት ላልበሰሉት አይሁድ አእምሮ መጠንቀቅ ነበረበት። ጢዋቴዎስ ምንም እንኳ በእናቱ አይሁዳዊ ቢሆን አባቱ የግሪክ ሰው መሆኑ ስለሚታወቅ በአካባቢው ላሉ አይሁድ አእምሮ ለመጠንቀቅ ሲል ብቻ ጳውሎስ ይገርዘው ዘንድ ወሰነ።

እግዚአብሔር እኛን አገልጋዮቹን በዚች ምድር ላይ ያስቀመጠን ስሙን እንድናስከብርና የጠፋውን የሰውን ዘር ከእርሱ ጋር እንድናስታርቅ ነው። ታዲያ እንዳንድ ጊዜ ይህንን እንዘነጋና የምናደርጋቸውን አገልግሎቶች፡ «ዋናው ቁም ነገር ጌታ መክበሩ ነው» በሚል ብቸኛ አሳብ ለሰዎች አእምሮ በማይመች ሁኔታ ስናከናውናቸው እንገኛለን። ተግባራችን እንደ ጌታ ቃልና ፈቃድ ሆኖ ሳለ አደራረጋችን በአካባቢያችን ያሉ እኛ የደረስንበት ደረጃ ያልደረሱ ሰዎች የሚሰናከሉበት ይሆንና መልካሙን ነገር ልናጠፋ እንችላለን።

ጌታን ለማስከበር የምንሮጠውን ያህል ለሰዎችም አእምሮ መጠንቀቅን መማር ያስፈልገናል። አዎን «የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን መፍራት ነው» (መዝ. 111፡10)፤ «ወንድምህም የሚሰናከልበትን አለማድረግ መልካም ነው» (ሮሜ 14፡21)። በእንደዚህ ዓይነት የማስተዋል ሕይወት ውስጥ የሚመላለስ አገልጋይ ዘወትር የሚከተሉትን ጥያቄዎች የሚጠይቅ አገልጋይ ነው።

1) ነገሮችን የማደርገው ለሰዎች ጎሊና እየተጠነቀቅሁ ነው? የምናደርገው ማንኛውም ዓይነት አገልግሎት የጌታ ፈቃድ መሆኑን ብቻ ማረጋገጥ በቂ አይደለም። የአደራረጋችን ሁኔታና ዘይቤ ለሰዎች

አእምሮ የሚመች መሆን አለበት። ለሰዎች መታነጽና በረከት ካልሆነ ጥቅሙ ምኑ ላይ ነው?

2) ለሰዎች አእምሮ እየተጠነቀቅሁ ነው ወይስ ሰውን እየፈራሁ? በእነዚህ ሁለት አሳቦች መካከል ትልቅ ልዩነት አለ። አገልጋይ ለሰው አእምሮ መጠንቀቅ እንጂ ሰውን መፍራት የለበትም።

3) የማደርገው ነገር ምን ያህል አስፈላጊ ነገር ነው? እንዳንድ ጊዜ ሰዎችን የማሰናከል ደረጃ ድረስ ራሳችንን የምናጋልጥበት ነገር ምንም ጥቅም የማይሰጥና ከነጭራሹ ብንተወው የማይነጻ ነገር ነውና እንደኛችንን ብንተወው ይሰምርልናል።

«ለጌታ ክብር ብቻ ነው የምቆመው» የሚለውን እውነተኛ አመለካከታችንን ካለልክ ወስደን በሕይወታቸው ያልጠነከሩትን ሰዎች በድርጊታችን ስናሰናከል ማየት ያሳዝናል። በአንጻሩ ደግሞ ለሰዎች አእምሮ ለመጠንቀቅ ስንል የጌታን ክብር እንዳንጥልና ሰዎች ከሚሰናከሉ፡ «ይሄ ይቅር፤ ያ ይቅር» ስንል የክርስቶስን ወንጌል ባዶ እንዳናስቀረው ያሰጋናል። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። የወንጌልን እውነት በምንም ነገር አትለውጥ። ሆኖም የወንጌልን እውነት በተግባር ለማዋል በምታደርገው ጥረት ለሰዎች አእምሮ የመጠንቀቁን ተግባርህን እንዳትዘነጋው አስተውል።

የእግዚአብሔር ልዕልና

ምዕራፍ 16፥ 6-40

ጢሞቴዎስ ከጳውሎስ የአገልግሎት ቡድን ጋር ከተደባለቀ በኋላ በእስያ ቃሉን ለመናገር መከራ አደረጉ። ምናልባት ወደ እስያ ለመሄድ ማሰባቸው በዚያ ያሉትን የሰባቱን አብያተ ክርስቲያናት ወገኖች ለመጎብኘትም ፈልገው ይሆናል (ራእ. 2-4)፤ መንፈስ ቅዱስ ግን ከለከላቸው። አቅጣጫቸውንም በመቀየር ወደ ቢታንያ ይሄዱ ዘንድ ሞከሩ፤ አሁንም የጌታ መንፈስ አልፈቀደላቸውም ነበር። ወደ ምዕራብ ተጉዘው ጢሮአዳ በደረሱ ጊዜ ራእይ ወደ መቄዶንያ ይወጡ ዘንድ ለጳውሎስ አመለከተው። ይህንንም ታዝዘው ጉዞአቸውን አቀኑ። «እነርሱ» ይል የነበረው የሉቃስ አነጋገር «እኛ» ወደሚል አነጋገር መለወጡ ሉቃስ ከእነ ጳውሎስ ጋር መደባለቁን ያመለክታል።

ጥቂት ከተሞችን ካቋረጡ በኋላ ወደ ፊልጵስፎስ ደረሱ። በፊልጵስፎስ ምክራብ ያለ አይመስልም፤ ስለዚህም በወንዝ አጠገብ የመሰብሰብ ልማድ ነበራቸውና እነ ጳውሎስ ሴቶች ተሰብስበው የነበሩበትን ስፍራ ፈልገው አገኙት። በዚያን ስፍራ ነበር ከትያጥሮን ከተማ የመጣችን ልድያ በመባል የታወቀችን ነጋዴ ጌታ የነካት። ልድያ ምንም እንኳ እግዚአብሔርን የምታውቅ ሴት ብትሆንም ጌታን እንደ ግል አዳጅ መቀበል ነበረባት። አምናም ከቤተ ሰዎች ጋር ተጠመቀች፤ እነ ጳውሎስንም በእንግድነት ተቀበለችቸው።

ወደ ጸሎት ስፍራ በወጡም ጊዜ መጀመሪያ የተገናኘቸው ለጌቶች ለየጠነቆለች ብዙ ትርፍ ታመጣ የነበረች ገረድ ነበረች። የእርሱዋ ከአጋንንት እስራት መፈታት ጌቶችን አስቆጣቸው፤ የትርፋቸው ተስፋ ወጥቶአልና። በዚህም ምክንያት እነ ጳውሎስን ወደ እስር ቤት ጣሉአቸው። በመንፈቀ ሌሊት ጳውሎስና ሲላስ ምስጋናን ሲያዘሙ የወገኑ መሠረት ተናወጠ፤ ደጆች ሁሉ ተከፈቱ፤ እስራት ተፈታ፤ ጌታም ባሪያዎቹን ይታደግ ዘንድ በኃይል ተነሳ። ይህ ሁኔታ

ለእነ ጳውሎስ መፈታት ብቻ ሳይሆን ለጠባቂውም የመዳን መንገድ ሆነ። ይህ የወገኑ ጠባቂ የወንጌልን ቃል ከእነ ጳውሎስ አንደበት ከሰማ በኋላ ከቤተ ሰዎቹ ጋር አምኖ ተጠመቀ።

በወገኑ የተደረገውን ተአምር ያላዩትና ያልሰሙት ገዢዎች እነ ጳውሎስ ይፈቱ ዘንድ ሎሌዎቻቸውን ቢልኩም፤ ካለ አግባብ የተደበደቡት እነ ጳውሎስ የሮሜ ዜግነታቸውን በመግለጽ በድብቅ ሳይሆን በግልጽ ይቅርታ ተጠይቀው እንዲፈቱ ጥያቄ አቀረቡ። ከዚያም በልመና ወጥተው ወደ ልድያ ቤት ገቡ፤ ወንድሞችንም አጽናንተው ሄዱ።

«የአምላክ መንገድ ፍጹም ነው» (2ሳሙ. 22፥31) የሚለው ቃል የታመነ ነው። እኛም ባሪያዎቹ ይህንን ፍጹም የሆነውን የአምላካችንን መንገድ ለማወቅና ለመረዳት በምናደርገው የማያቋርጥ ጉዞ ራሳችንንም ሆነ ሌሎችን አገልጋዮች ጠይቀን በፍጹም መልስ የማናገኝላቸው ጥያቄዎች ሊኖሩን እንደሚችሉ መረዳትና ይህንን እውነት መቀበል ልባችንን ያሳርፈዋል። በክርስትና ብዙ ስለ ቆየን ብዙ ልምምዶች ይኖሩን ይሆናል፤ ነገር ግን የመንፈሳዊውን ምስጢር ሁሉ አጠናቅቀን አላወቅንም። መንፈሳዊ ትምህርት ቤት ገብተን ከዘመናት በፊት የመለኮት ትምህርት አዋቂዎች ሲመራመሩበት የኖሩትን እውነት አንድ በአንድ ልንተነትን እንችል ይሆናል፤ ነገር ግን አሁንም እግዚአብሔርን መላ በመላ እንዳላወቅነው ልባችን ሊቀበለው ይገባል። በግል ሕይወታችንና ከወገኖች ጋር ባለን ሕይወት በቃሉና በጸሎት የተጋን ልንሆንም እንችላለን፤ ያም ቢሆን ጥልቅ የሆነውን የክርስቶስን ምስጢር አንድንጀምረው እንጂ ፈጽመን እንድንረዳ አያደርገንም።

እግዚአብሔር ልዑል ነው! በልዕልናውም ከሁሉ በላይ ነግሦ ይኖራል። ልዑል ስለሆነ የፈለገውን ነገር በፈለገው ሰዓት የማድረግ መብትና ሥልጣን አለው። ስለዚህም አገልጋይ የእግዚአብሔርን መንገድ ለመረዳት በሚያደርገው ጉዞው በፍጹም መልስ ያጣለትና ከእኛምሮው በላይ የሚሆን ነገር ሲገጥመው፡- «እግዚአብሔር ልዑል ነው፤ የሚያደርገውን ያውቃል» ማለትን ይማር ዘንድ ይገባዋል።

ለዚህ ክፍል በመደብነው የመጽሐፍ ቅዱስ ምዕራፍ ውስጥ የእግዚአብሔርን ልዕልና አጉልተው የሚያሳዩንን ሦስት ነጥቦች እንመልከት።

I. ለምን የልድያን ልብ ጌታ ከፈተላት (16፡6-15)?

በፊልጵስዩስ በወንዝ አጠገብ ተሰብስበው ከነበሩት ሴቶች መካከል የነበረችው ልድያ የጌታን ቃል ሰምታ ለመለወጥ ደቂቃም አልወሰደባትም ነበር። እንዲያውም በሕይወቷ የተከናወነው ለውጥ እጅግ አስገራሚ ከመሆኑ የተነሳ ቤቷ የወገኖች መናኸሪያ ሆነ። እንግዲህ ጥያቄው እዚህ ላይ ነው፡ እስከዚያ ቀን ድረስ ወንጌል ሲሰበክ ሰምተው አሻፈረኝ ያሉትን አይሁድና አሕዛብ እንደ ልድያ ጌታ የልባቸውን ደንዳናነት አሸንፎ ለምን የሕይወትን ለውጥ አልሰጣቸውም?

ይህንን ጥያቄ ምናልባት በቃላት አውጥተን ባንናገረውም በብዙዎቻችን ውስጥ የሚመላለስ ጥያቄ ነው። ለምን ለእንዳንዶች ወንጌልን መመስከር እጅግ ይከብዳል? ለምን ደንዳና ልባቸውን ጌታ በቀላሉ አይሰብርልንም? ለምን እንዳንዶችን ጌታ በቀላሉ ይለውጣቸዋል? ይህንን አላብ በጠለቀ ሁኔታ ለመወያየት ራሱን የቻለ መጽሐፍ ይወጣዋል። ነገር ግን አንድ እጅግ ቀላል የሆነ እውነት አለ። ይህንንም እውነት መረዳት ለብዙ ጥያቄዎቻችን መልስ ይሆናል። እግዚአብሔር ልዑል ስለሆነ በሰዎች ሕይወት ውስጥ የፈለገውን የመሥራት መብት አለው።

የእኛ የእገልጋዮች ሃላፊነት በጸሎት እየተጋነና የኃይለኛውን ቤት እያሰርን ወንጌሉን በእምነት መዝራት ሲሆን፤ ነፍሳትን የመለወጡ ሃላፊነት የጌታ ነው። እኛ ከጌታ ጋር እስከተራመድን ድረስ በእገልግሎታችን የሚሆነው ሁሉ በጌታ ፈቃድ ውስጥ መሆኑን መገንዘብ ያስፈልገናል። እንዳንዶች በቀላሉ የምናቀርብላቸውን የሕይወት ጥሪ እንዲቀበሉ ጌታ ልባቸውን ሲከፍትላቸው፤ ሌሎች ደግሞ ነገርን ሁሉ በማጣመም የወንጌልን ሥራ እጅግ ሲያከብዱብን ይገኛሉ። እግዚአብሔር ግን ይህንን ሁሉ የሚያይና የሚሠራውን የሚያውቅ አምላክ ነው። «እንግዲህ ምን እንላለን? በእግዚአብሔር ዘንድ አመጸ

አለ ወይ? አይደለም። ለሙሴ የምምረውን ሁሉ እምረዋለሁ ለምራራለትም ሁሉ እራራለታለሁ ይላልና» (ሮሜ 9፡14-15)።

II. ለምን ጠንቋይቱ ገረድ አልተቀጣችም (16፡16-24)?

ጳውሎስ በእገልግሎት ነዳናው ላይ ጠንቋይ ሲያጋጥመው ይህ የመጀመሪያው ጊዜ አይደለም። ከዚህ በፊት የመጀመሪያውን የሚሲዮናዊ ተልዕኮውን ከመንፈስ ቅዱስ ተቀብሎ ከእንጾኪያ በወጣ ጊዜ ብዙ ሳይቆይ ጠንቋዩ ኤልማስ እንደተገናኘው እናስታውሳለን (13፡4-12)። ጠንቋዩ ኤልማስና ይህቺ በዚህ ክፍል የተጠቀሰችው ጠንቋይ ገረድ በሰይጣን እስራት የተተበተቡና ከእነርሱ በላይ በሆነ ኃይል ተይዘው የሚመላለሱ፤ እንደሌላው የደህንነት ምስጢር እንዳልገባው ማንኛውም ሰው ከጌታ ምህረት የሚያስፈልጋቸው ሰዎች ናቸው። ጌታ ኤልማስን ሲቀጣው፤ ይህቺን ገረድ ግን ከእስራቷ ሲፈታት እንመለከታለን። ምናልባት ኤልማስ ጳውሎስን በግልጽ ስለተቃወመው ነው የተቀጣው ልንል እንችላለን። ነገር ግን ከኤልማስና ከገረዲቱ እንደበት ይወጣ የነበረው ቃል የተስያየ መልእክት ያዘለ ቢሆንም እንኳ በሁለቱም ውስጥ ይሠራ የነበረው ሽንገላ የተሞላው የጨለማው ገዢ ዲያቢሎስ እንደነበር ጥርጥር የለውም። በእጋንንት ትብታብ የታሰሩትን እነዚህን ሁለት ጠንቋዮች ተመለከትን። እንዲሁ ቅጣትን ተቀበለ ፡ ሌላኛይቱ ደግሞ ምህረትን አገኘች። ሁለቱንም የያዛቸው አንድ መንፈስ ነው። ለሁለቱም የተለያየ ምላሽ የሰጣቸው አንዱ ቸር እግዚአብሔር ነው። ለምን?

እንዲህ ዓይነት ጥያቄ ብዙ ጊዜ በእገልግሎታችን ይነሳብናል። የተለያዩ ሰዎች ዓይናቸው በዚህ ዓለም ገዢ በመታወሩ ምክንያት በእግዚአብሔር ሕዝብና ሥራ ላይ ሲነሱ ይታያሉ። እንዳንዶቹ በከፋ ሁኔታ ቅጣታቸውን ሲቀበሉ፤ ሌሎቹ ደግሞ፡ «ቀድሞ እንዲህ ነበርኩ፤ ዛሬ ግን ጌታ በምህረቱ ለዚህ አበቃኝ» ብለው ሲመሰክሩ ይሰማሉ። ሌሎቹ ለምን ተቀጡ፤ ለምንስ እነዚህ ምህረትን አገኙ? ለእንደዚህ ዓይነቱ ጥያቄ መልስ ለማግኘት ብንጥርም ለሌላ ጥያቄ በርን ከመክፈት በስተቀር ብዙም አንራመድም። ያለን ግልጽና እጭር መልስ፡ «እግዚአብሔር የወደደውን የሚሠራ ልዑልና የተፈራ አምላክ ስለሆነ

ነው» የሚል ይሆናል። «እንግዲህ ምሕረት ለወደደ ወይም ለሮጠ አይደለም፤ ከሚምር ከእግዚአብሔር ነው እንጂ» (ሮሜ 9፥16)።

III. ለምን እነ ጳውሎስ በቀላሉ ከእስር ተፈቱ (16፥25-40)?

የእግዚአብሔርን ልዕልና የብዙዎች ልብ ሲደነድን የልድያን ልብ በመክፈቱ፤ ወይም ጌታ አንደኛውን ጠንቋይ ቀጥቶ ለሌላኛይቱ ደግሞ ምህረትን በማድረጉ ብቻ አይደለም የምናየው። እንዳንዶች ለጌታ ስም ሲሉ በግፈኞች እጅ የወደቁ ሐዋርያት በዚያው ተሰይፈው ሲቀሩ፤ ሌሎች ደግሞ በብዙ መከራና ጭንቅ ሲለቀቁ የእነ ጳውሎስ ተለምኖ ከእስር ቤት መውጣት ያስገርማል! ምናልባት፡- «ነገሩ የቀለለላቸው የሮሜ ሰዎች ስለ ነበሩ ነው» ልንል እንችላለን። ነገር ግን የሮሜ ዜግነታቸው ያላዳናቸው ጊዜም እንዳለ አንዘንጋ። ከዚያም አልፎ፤ እግዚአብሔር ከሮማዊነት የበለጠ ምክንያት አምጥቶ እንደ ሌባ ተደብድበው የታሰሩትን ሐዋርያት እንደ ንጉሥ ተለምነው እንዲወጡ ያደርግ ዘንድ ይቻላል።

ይህ ዓይነቱ የእግዚአብሔር አሠራር ዛሬም በዘመናችን ይታያል። ዛሬ የጌታ ባሪያዎች በተለያዩ መከራ ውስጥ ያልፋሉ። እንዳንዶቹ በአስከፊ ስቃይ ውስጥ ያለፉ፤ ከዚያም አልፈው እስከ ሞት የተሰጡ አሉ። ሌሎች ደግሞ ጌታ ታድንቸውና ቁስላቸው ድኖላቸው በሰላም የሚወጡና የሚገቡ አሉ። ታዲያ ከመከራቸው የወጡት እነዚህኞቹ ለጌታ ሲሉ ከተጎሳቆሉት ከእነዚያኞቹ የበለጠ እምነት አላቸው ማለት ነውን? አይደለም! እግዚአብሔር ከልዕልናው የተነሳ እያንዳንዶቹን ባሪያዎቹን ለእርሱ ክብር በሚውሉበት በተለያዩ መንገድ ማሳለፍን ስለሚፈቅድ ብቻ ነው። በዕብራውያን አሥራ አንድ ውስጥ ከተጠቀሱት የእምነት አርበኞች መካከል ገሚሶቹ በእምነት ድል የነሱና ከሰይፍ ስለት ያመሰጡ፤ ገሚሶቹ ደግሞ በእምነት በሰይፍ ተገድለው የሞቱ አይደሉምን? ለዚህ ሁሉ ያለን መልስ፡- «እግዚአብሔር ልዑል ነው፤ የሚያደርገውን ያውቃል» የሚል ይሆናል።

በእግዚአብሔር አሠራር ግራ የምንጋባባቸው ጊዜአት እንዳሉ ዘወትር መዘንጋት የለብንም። አሳቡና መንገዱ፤ አሠራሩና አደራረጉ ሁሉ ከሰው ልጆች የተለየ ነው። ለማይንና ምድርን ሲሠራ ማንም

አላማከረውም። እኛንም ልጆቹን ከእናታችን ማህፀን ሲፈጥረን ማንም፡- «ለምን እንዲህ ታደርጋለህ?» ያለው የለም። ዛሬም ቢሆን በአገልጋዮቹ ሕይወት የፈቀደውን መሥራት መብቱም ሆነ ሥልጣኑ የእርሱ ነው።

የእግዚአብሔር አሠራር ለአእምሮአችን ጥያቄ በሚፈጥርበት ጊዜና እኛም ለሥልጣኑ ለመገዛት በምንወስንበት ጊዜ ማስተዋል የሚገቡን ብዙ ነገሮች እንዳሉን አንዘንጋ። ከእነዚያ ነገሮች ጥቂቶቹን እንመልከት።

1) ቃሉን ከማጣመም እንጠንቀቅ። እግዚአብሔር በእኛም ሆነ በሌሎች ሰዎች ሕይወት ውስጥ እያደረገ ስላለው ምስጢሩ ስላልገባን ነገር መልስን ለማግኘት ስንል ብቻ ቃሉን ማጣመም ተገቢ አይደለም። ብዙ ጊዜ ለዚህ የምንጋለጠው እንደ አገልጋዮች ለሁሉ ነገር መልስ ያለን ሰዎች መስለን ለመቅረብ በምንሞክርበት ጊዜ ነው። ምንም እንኳ ጌታ ብዙ ያለማመደን አገልጋዮቹ ብንሆንና ምስጢራትንም ሁሉ ብናውቅ፤ አሁንም ውስን ሰዎች እንደሆንን በመቀበል፡- «እግዚአብሔር ምን ለማድረግ እንደ ፈለገ አልገባኝም» ማለትን፤ ካስፈለገም ከዚያ አልፈን፡- «አላውቅም» ማለትን እንማር።

2) በሰውም ሆነ በራሳችን ልምምድ ላይ ብቻ ተመርኩዘን «እውነትን» እንዳንመሠርት እንጠንቀቅ። እውነትን እውነት የሚያሰኘው ሰዎች ያንን ነገር ስለ ተለማመዱት ወይም ስላልተለማመዱት ሳይሆን የእግዚአብሔር ቃል ያንን እውነት ስላጸደቀው ብቻ ነው። ለምሳሌ፤ ለበሽተኞች ለብዙ ዘመን ጸልዮ የጌታን የፈውስ ክንድ አንዴም እንኳ ያላየ ሰው፡- «እግዚአብሔር በሐዋርያት ዘመን እንጂ በዚህ ዘመን አይፈውስም» ቢል ይላሳታል። እውነት ብንለማመዳትም ባንለማመዳትም ያው እውነት ነች። እኛ በእርስዋ ላይ ያለን እመለካከት ይለዋወጣል እንጂ እርሷ አትለወጥም።

3) በጠራን እንታመን። እንደ አሳቡ የተጠራን እኛ አገልጋዮች እግዚአብሔርን በመውደድ እስከ ተመላለስን ድረስ ምንም ነገር ጌታ ከፈቀደለት ድንበር እንደማያልፍ ማወቅ ይገባናል። ይህን ማወቅ ልባችንን ያሳርፈዋል። ግራ ከመጋባትም ወጥተን የጌታን እጅ ጥርት ባለ ሁኔታ ማየት እንጀምራለን።

መገረዝ ያለባቸው ነውሮች

ምዕራፍ 17፡1-34

ከእነ ጳውሎስ ጋር ራሱን በመቁጠር፡- «እኛ» በማለት ይተርክ የነበረው ሉቃስ በድንገት አነጋገሩን፡- «እነርሱ» በማለት ሲቀይረው ይታያል። ምናልባት ሉቃስ ከእነ ጳውሎስ የአገልግሎት ቡድን ተለይቶ በፊልጵስዩስ የተጀመረችውን አዲስ ቤተ ክርስቲያን ለማጽናት ወደ ጓላ ቀርቶ ይሆን?

የእነ ጳውሎስ የአገልግሎት ቡድን በአንፊጶልና በአጳሎንያም አልፎ ወደ ተሰሎንቄ ደረሰ። ጳውሎስም እንደ ልማዱ በምኩራብ የወንጌል ሥራውን ቀጠለ። ቀድሞ በነበረው አገልግሎት በሚያስገርም ድንቅና ተአምራት ጌታ ኃይሉን ያሳይ ነበር። በዚህ በተሰሎንቄ አገልግሎቱ ግን እግዚአብሔር የሰጠውን የእውቀትና የማስተዋል ችሎታውን ሲጠቀምበት ይታያል። ከመጻሕፍት እየጠቀሰ፣ እየተረጎመና እያስረዳ ብዙዎችን ከእርሱ ጋር እንዲተባበሩ አደረገ።

እንደተለመደውም ተቃውሞ ተነሳ። አይሁድ በድንገት ላስነሱት የተቃውሞ እርምጃ በቀላሉና በቅርቡ አመቺ ሆነው ያገኛቸው በየስፍራው የሚዞሩትን ሥራ ፈቶች ነበርና እነርሱን ሰብስበው ከተማውን አወኩ። እነ ጳውሎስ ይገኙበታል ብለው ወደ አመኑበት ወደ ኢያሶን ቤት በመሄድም ባጡአቸው ጊዜ ኢያሶንንና በዚያ ያገኙአቸውን አንዳንድ ወንድሞች ለፍርድ ወደ ከተማው አለቆች ጎተቷቸው። እነ ጳውሎስ ከደረሰባቸው፡- «ቄሳርን ለመገልበጥ ሞክረዋል» የሚል ክስ ዋስ በመጥራት ተለቀቁ።

ጳውሎስና ሲላስ በፍጥነት ከተሰሎንቄ መውጣት ነበረባቸው። በወንድሞች እርዳታ ወደ ቤሪያ ከደረሱ በኋላ፣ እንደ ልማዳቸው በምኩራብ ቃሉን ይዘሩ ጀመር። አብዛኞቹ የአይሁድ ከተሞች የክርስቶስ ወንጌል ሲሰበክላቸው ግድ የለሽነት ይታይባቸው ነበር። ስለዚህም ክርስትናን የሚቃወሙት፡- «እውነት አይደለም» በማለት ላይሆን ለባሕላቸው ወይም ለፖለቲካቸው ስለማይመቻቸው ይመስላል።

የቤሪያ ሰዎች ግን እንዲህ አልነበሩም። ጳውሎስ የሚናገረውን ቃል ከእግዚአብሔር ቃል ጋር እያመሳከሩ እውነትነቱን ይፈትኑ ነበር። የጳውሎስንም ስብከት እውነተኛነት እያረጋገጡ ወደ እምነት የመጡት ቁጥር እጅግ ብዙ ነበር።

ጳውሎስ በቤሪያ ወንጌልን እንደ ሰበከ የሰሙት አይሁድ ወደዚያ መጥተው ሕዝቡን አወኩ። የአይሁድ ሁከት ጳውሎስን ብቻ የሚያሰጋው ነበርና ሲላስና ጢሞቴዎስ በቤሪያ ሲቀሩ ወንድሞች ጳውሎስን ወደ አቴና እንዲሸሽረዱት። ጳውሎስ ወደ አቴና ተሰድዶ መሄዱ ለጊዜው ደስ የማያሰኝ ሁኔታ ቢመስልም እግዚአብሔር ግን ስደትን ተጠቅሞ አዲስ የአገልግሎት በር የመክፈት ኃይሉን አሳየበት።

አቴና የፍልስፍና መናኸሪያ በመሆኑም በውስጥም የማይታይ የሃይማኖት ዓይነት የለም። ጳውሎስ በአቴና ሲላስንና ጢሞቴዎስን በመጠበቅ ላይ ላለ በዚያ የነበረውን የጣኦት መላት በተመለከተ ጊዜ መንፈሱ ተበላጠበት። ከሚሰማው ሁሉ ጋር የወንጌልን እውነት ይነጋገር የነበረው ጳውሎስ በድንገት ኤፌቆላዊነትና ኢስጦኢክነት የተባሉ ፍልስፍናዎችን ከሚከተሉ ፈላስፎች ጋር ተገናኘ። ኤፌቆሶች ፍርሃትን፣ ጭንቀትንና ስለ ሞት ማሰብን አስወግዶ ጊዜአዊ ደስታ ላይ ማተኮርን የሚያስተምሩ ፈላስፎች ሲሆኑ፣ ኢስጦኢኮች ደግሞ ሰው ካለምንም የአማልክት ወይም የመለኮት እርዳታ የተመኘበት ደረጃ ይደርሳል ብሎ የሚያስተምር ፍልስፍና ነው። የአቴና ሰዎች በተለያዩ የፍልስፍና ትምህርት የተለከፉና አዲስን ነገር ከመስማት ሌላ ሥራ የሌላቸው መሆናቸውን ሉቃስ ይመለከርልናል።

የአቴና ሰዎች በከተማቸው ከተከሉት መሠዊያዎች መካከል፡- «ለማይታወቅ አምላክ» የሚል ጽሑፍ ይገኝበታል። ጳውሎስ ይህንን ጽሕፈት አስታኮ የወንጌልን እውነት አበሰረ። ይህ የአቴና ሰዎች የማይታወቅ ብለው የሰየሙት አምላክ ማንና ምን እንደሆነ በግልጽ አይታወቅም። ምናልባት፡- «እስካሁን ያልሰማነው አምላክ ይኖር ይሆናል» በሚል ጥርጣሬ ለማንኛውም ብለው የሰየሙት ስም ይሆን? ያም ሆነ ይህ ጳውሎስ ይህንን እድል ለወንጌል ስብከቱ መክፈቻ አድርጎ ሲጠቀምበት ይታያል።

ይህ እነርሱ የማያውቁት አምላክ ዓለሙንና በእርሱ ያለውን የፈጠረ አንዱና እውነተኛው እግዚአብሔር ነው። የራሳቸው የግሪክ ባለ

ቅድሞች ከክርስቶስ ልደት ከብዙ ዓመታት በፊት፡- «እኛ ደግሞ ዘመዶቹ ነንና» ብለዋል። እንዲሁም ደግሞ፡- «በእርሱ ሕያዋን ነንና እንንቀሳቀሳለን እንኖርማለን» ሲሉ መስክረዋል። ይህንን በማስታዘክ ነበር ጳውሎስ ወንጌልን ለግሪክ ሰዎች ያበሰረው።

የጳውሎስ የማጠቃለያ አሳብ ሰሚዎቹን አስደነገጣቸው። የሙታን ትንሳኤ ሊታገሉት የሚችሉት ትምህርት ባለመሆኑ፡- «እኩሌቶቹ አፈዙበት፤ እኩሌቶቹ ግን፤ ስለዚህ ነገር ደግመን እንሰማለን አሉት።» የአቴናው የጳውሎስ አገልግሎት ውጤታማ ባይመስልም፤ በጥቂቱ አማኞችን አትርፎአል።

ከዚህ ምዕራፍ ዋና ዋና ክንውኖች በመነሳት ስለ ወንጌል ስርጭትና የተለያዩ ሰዎች ለወንጌል ስለሚኖራቸው ምላሽ ብዙ ትምህርቶች ማግኘት እንችላለን። ሆኖም ይህ የወንጌል ስርጭት በጳውሎስ እጅ ሲከናወን ሳለ በጎዳናው ከገጠሙትን የተለያዩ ሰዎች ባህሪያት በመነሳት ልንቀስም የምንችለውን ትምህርት እንድንመለከት እችላለሁ።

አገልጋይ አኗኗሩ ከአሕዛብ ጋር ይመሳሰል ዘንድ የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም። አሕዛብን የተበተበ እስራት አገልጋይን ያጠምደው ዘንድም ተገቢ አይደለም። አሕዛብን የዚህ ዓለም ከፋት ካልተለወጠው የአዳም ባህሪያቸው ጋር ተደብሎ ለሰይጣን እስራት ሲዳርጋቸው ፍላጎቱም እንኳ ቢኖራቸው ካለባቸው እስራት መፈታት አይችሉም። ክርስቲያን፤ በተለይም የልዑል አምላክ ባሪያ፤ ለአንድ ደቂቃ እንኳ ለዚህ ዓለም አሠራርና ለጠላቱ ለዲያቢሎስ ሽንገላ መገዛት የለበትም። በእጭሩ፤ ክርስቲያኖች ዓለማውያንን ካሰራቸው ትብታብ በጌታ ስም መፈታት አለባቸው! ይህም እንዲሆን የልብ መገረዝ ያስፈልጋል (ሮሜ 2፡29)።

መገረዝ ደስ የሚያሰኝ ልምምድ አይደለም። አንድን ነገር ለረጅም ጊዜ አቅፈን ከያዝነው፤ እንደ አንዱ አካላችን ሆኖ ከእኛ ጋር ይዋሃዳል። በዚህም ምክንያት ከእኛ ጋር ከመዋሃዱና ከመጣበቁ የተነሳ፤ ተላቀቁ ብለው ቢጎትቱንም ለመላቀቅ አይሆንልንም። ያንን ከእኛ ጋር የተጣበቀውን ነገር ከእኛ የሚያላቅቀው ኃይል ቢኖር የመገረዝ ኃይል ነው። ይህም መገረዝ የሚሉት አሠራር ስቃይ ያለበት

የአሠራር ዘዴ ስለሆነ ብዙ ጊዜ እንሸሸዋለን። ስለዚህም መሸከም የማይገባንን ነውር ተሸክመን እንመላለሳለን። ነውሩ ከእኛ ጋር ለረጅም ጊዜ ስለቆየና ስለለመድነው እናስተውለውም እንጂ፤ በዙሪያችን ያለ ፍጥረት ሁሉ በግልጽ ያየዋል። እንደዚህ በምንሆንበት ጊዜ ያለን ምርጫ ራሳችንን በማዋረድ ያለብንን ነውር ለማስወገድ አስፈላጊውን እርምጃ መውሰድ ነው።

ከዚህ በመቀጠል የምንመለከተው ከአገልጋይ ሕይወት ውስጥ መገረዝ ያለባቸውን በጣም የተለመዱትን ነውሮች ነው።

I. የሥራ ፈትነት ነውር (17፡1-9)።

ጳውሎስ በተሰሉንቂ ባለው ምክራብ ከመጸሕፍት እየጠቀሰ የክርስቶስን ሞትና ትንሳኤ ሲነጋገር ሳለ ከግሪክ ሰዎችና ከክብሩት ብዙዎችን ማርኮ ነበር። ይህንን የተመለከቱ አይሁድ ግን ቀንተው ስደትን አስነሱበት። ለዚህም ተንኮላቸው ይተባበሩአቸው ዘንድ በቅርቡና በቀላሉ ያገኙት ሥራ ፈቶችን ነበር። ይህም የሚያሳየን፤ ሥራ ፈትነት የክፉ አሳብ፤ የተንኮልና የክፉት ሁሉ በር መሆኑን ነው። ለጌታ ቅዱስ አገልግሎት የተለየ ማንኛውም አገልጋይ ከሥራ ፈትነት እስራት ነጻ መሆን አለበት። የክርስቶስ ብርሃን የበራለት አንድ አገልጋይ ራዕይ የበዛለት ሰው ነው። ስለዚህም ፈጽሞ የሚሠራው ነገር ማጣት የለበትም።

ብዙ ጊዜ የሚያጠቁንን የሥራ ፈትነት ዓይነቶች በሚከተሉት ነጥቦች ጠቅልለን እንመልከታቸው።

1) ከጸሎትና ቃሉን ከማንበብ ሥራ መፍታት። ብዙዎቻችን ከጸሎትና ቃሉን ከማንበብ ልማዳችን ወደ ኋላ የምንለው ሕይወታችን በሚቀዘቅዝበት ጊዜ ነው። ይህ በየዕለቱ ሕይወታችንን ልንመረምርበት የሚገባን ጉዳይ ነው። ዕለት በዕለት እየተጋ በቃሉና በመንፈስ ቅዱስ የማይመራ አገልጋይ በሁኔታዎችና በሰዎች የሚመራ አገልጋይ ነው።

ሌሎቻችንን ደግሞ በጸሎትና ቃሉን በማንበብ እንዳንተጋ ያደረገን በሕይወታችን ቅድሚያ መስጠት የሚገባንን ነገር አለማወቃችን ነው። ለምሳሌ ጠዋት ከመኝታችን በምንነላበት ጊዜ ሁለት ማድረግ የምንፈልጋቸው ነገሮች ቢኖሩን የትኛውን መጀመሪያ ማድረግ

እንደሚገባን ማወቅ በጣም አስፈላጊ ነገር ነው። ዘወትር መቅደም ያለበት አስቸኳይና አስፈላጊ የሆነው ነገር ነው። ጸሎትና ቃሉን ማንበብ ለአገልጋይ አስፍላጊም አስቸኳይም ጉዳይ ነውና ከሁሉ ነገር በፊት መቅደም አለበት።

በሌሎች አገልጋዮች ላይ መደገፍም ብዙዎችን በግላቸው ከመጸለይና ቃሉን ከማንበብ ሥራ አስፈትቶአል። ከሌሎች ጋር መጸለይና ከእግራቸው ስር ሆኖ ቃሉን መማር እጅግ አስፈላጊ ነገር ሆኖ ሳለ፣ ያንን ብቻ የሕይወታችን መደገፊያ ካደረግነው ክርስቶስን በግላችን ማወቅ ያስቸግረናል። በሰዎች ብቻ የምንደገፍ አገልጋዮች ስንሆን አንድ ቀን እግዚአብሔር ፈቅዶ በሥራና በተለያዩ ምክንያት ከወገኖች ጋር ያለን ሕብረት ለጥቂት ጊዜ ቢቋረጥ ክርስቶስናውም አብሮ ይቀራል። «ሳታቋርጡ ጸልዩ» (1ተሰ. 5፥17)። «የቃልን ወተት ተመኙ» (1ኢጥ. 2፥3)።

2) ከአገልግሎትና ለወገኖች መልካምን ከማድረግ ሥራ መፍታት። ክርስቲያን በጸሎትና ቃሉን በማንበብ ብቻ መወሰን የለበትም። ነገር ግን ያንን በማድረግ ያዳበረውን መንፈሳዊ ጡንቻ ለተለያዩ መንፈሳዊ አገልግሎቶችና እንዲሁም ለወገኖች መልካምን ነገር በማድረግ ሊያውለው ይገባል። በአገልግሎትና በወገኖች ሕብረት ሳይሳተፍ ገለል ብሎ የሚኖር ክርስቲያን ጤናማ ሕይወት እንደሌለው ያሳያል።

አብዛኛውን ጊዜ ከወገኖችና ከአገልግሎት ገለል ብሎ ለመኖር «በቂ» የሚመስሉ ምክንያቶች አሉን። ለምሳሌ፡- «ብዙ ተጎድቻለሁ» የሚለው ምክንያት በጣም ከተለመዱት ምክንያቶች አንዱ ሲሆን፣ የባለ ምክንያቱን አለመብሰል ያሳያል። አገልጋይ ከልምምዱ ሁሉ በመማር በይበልጥ ለጌታው ክብር የሚውልበትን ቦታና ሁኔታ እያጠና ይመላለሳል እንጂ ከወገኖች ፍቅር መሸሽ ተገቢ አይደለም። ለሰዎችና ለጌታ ሥራ ሳደረግነው መልካምነት ሁሉ መልካም ምላሽን ከጠበቅን፣ የቆምንለት ዓላማ ከጌታ ክብር አልፎ ሌላም የተሰወረ የውስጥ ምኞትን እንዳዘለ ያሳያል።

በአገልግሎት ላለመሳተፍ፡- «ጌታ አልተናገረኝም» የሚልም ምክንያት የሚሰጥ ክርስቲያን የሚናገረውን ማስተዋል ይገባዋል።

ይህንን ምክንያት ከመሰንዘራችን በፊት የልባችንን አሳብ መመርመርና በርግጥም የጌታን ምሪት በየዋህነት እየጠበቅን መሆናችንንና አለመሆናችንን ማወቅ ትልቅ ማስተዋል ነው። ልባችንን መርምረን አሳባችንን ከተረዳን በኋላ ሁለት ነገሮችን እናድርግ። በመጀመሪያ ይህንን፡- «ጌታ አልተናገረኝም» የሚለውን አባባል ከአገልግሎት ለመራቅ ሳደረግነው ውሳኔ የመሸሻ ምክንያት አድርገን የተጠቀምንበት መሆኑን ከተስማማን፣ ከጌታ አደራ ለመሸሽ ለሳደረግነው ጥረት ንስሐ በመግባት አረማመዳችንን እናስተካክል። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ፡- «ጌታ አልተናገረኝም» ያልነው በእውነትም ከልባችን ከሆነና የጌታን ፊት እየፈለግን ከሆነ፣ እንደውም በወገኖች ሕብረት መታጀባችን የጌታን ምሪት ለማግኘት ተጨማሪ ኃይል መሆኑን አውቀን ሕብረታችንን ማፋፋም ለብዙ በረከት በርን ይከፍትልናል።

«ጊዜ የለኝም» ለሚለው ምክንያታችን አብዛኛውን ጊዜአችንን በምንና ከማን ጋር እያጠፋነው እንዳለን መመርመሩ አጭር መልስ ነው። «ከሰማይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው» (መክ. 3፥1)። «ስለዚህ፡ የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፡ ድካማችሁ በጌታ ከንቱ እንዳይሆን አውቃችኋልና የምትደላደሉ፣ የምትነቃቁም፣ የጌታም ሥራ ሁልጊዜ የሚበዛላችሁ ሁኑ» (1ቆሮ. 15፥58) የሚለውን ምክር በቁም ነገር ወስደን በጌታ ሥራ ካልተጋን፣ ቁጭ ብለን ለጌታ ክብር በሚሮጡት አገልጋዮች ላይ የምንፈርድ ሰዎች እንሆናለንና እናስብበት።

3) ተቀጥሮ ከመሥራት ሥራ መፍታት። አንድ ሰው ባለው እውቀት፣ መያዝና ልምምድ ሥራ ለማግኘት ጥሮና ግሮ በር ሁሉ ሲዘጋበት፡- «ጌታ ሆይ አስበኝ» ብሎ ከመጮህ ሌላ ብዙም አማራጭ የለውም። ነገር ግን ጌታ የሥራን በር፣ ችሎታንና ጉልበትን ከጤንነት ጋር ጨምሮ ሰጥቶን ሳለ በተለያዩ ምክንያቶች ሥራ ስንፈታ ራሳችንን ለከፋ ነገር እናጋልጣለን።

እንዳንዶቻችንን እንዳንሠራ የሚያደርገን ስንፍና ነው። ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች በታታሪነታችን የታወቅን እንጂ በስንፍናችን የጌታን ስም የምናሰድብ መሆን የለብንም። «ጌታ ያውቃል፣ ከልኩ አያልፍም» የሚለውም የእንዳንዶቻችን ምክንያት መጠቀስ ያለበት አሳብ ነው። እኛ የሰው ልጆች ላባችንን አንጠፍጥፈን

እንበላ ዘንድ እግዚአብሔር ደንግጎአል። ይህ ትእዛዝ ደግሞ ክርስቲያንና ዓለማዊ አይልም። ከእነዚህ ከላይ ከጠቀስናቸው ሁለት ምክንያቶች ትንሽ ረቀቅ ያለው ደግሞ፡- «ሳልሠራ ካገኘሁ ለምን እለፋለሁ» የሚለው ምክንያት ነው። ይህ ምክንያት ለስርቆትና ለውሸት ከመዳረጉም በላይ፤ በተለያዩ በፍጹም መሥራት የማይችሉትን ሰዎች ለመርዳት በቆሙ የድጎማ ተቋሞች ላይ ካለአግባብ የመደገፍን ባህሪ የሚያስፋፋ ምክንያት በመሆኑ አጥብቀን ልንሸሸው ይገባናል።

«ሥራ ከቶ ላይሠሩ፤ በሰው ነገር እየገቡ፤ ያለ ሥርአት ከእናንተ ዘንድ ስለሚሄዱ ስለ እንዳንዶች ለምተናል። እንደነዚህ ያሉትን በጸጥታ እየሠሩ የገዛ እንጀራቸውን ይበሉ ዘንድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እናዛቸዋለን እንመክራቸውማለን። እናንተ ግን፤ ወንድሞች ሆይ፤ መልካም ሥራን ለመሥራት አትታክቱ (2ተሰ. 3፥11-13)።

II. የወሬኛነት ነውር (17፥10-22)።

አይሁድ በእነ ጳውሎስ ላይ ክፉዎችን አስነስተው ያስከተሉት ስደት ጳውሎስን ወደ አቴና ይሄድ ዘንድ ምክንያት ሆነው። በዚያም እግዚአብሔርን ከሚያመልኩ ሰዎች ጋር በየቀኑ ሲነጋገር ላለ የተለያዩ ፈላስፎች ተገናኙት። የሚናገረውንም የወንጌል ቃል ይሰሙት ነበር። እነዚህን ሰዎች ሉቃስ እንዲህ ሲል ያስተዋውቃቸዋል፡- «የአቴና ሰዎች ሁሉና በዚያ የኖሩ እንግዶች አዲስ ነገርን ከመናገርና ከመስማት በቀር በሌላ ጉዳይ አይውሉም ነበርና» (ቁ. 21)። የአቴና ሰዎች ወሬኛነት እንግዶቻቸውን ሳይቀር የመበከል ኃይል የነበረው ክፉ እስራት ነበር።

ይህ ዓይነቱ ሕይወት በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዳይነግሥ አገልጋይ ከወሬ ሕይወቱን መጠበቅ አለበት። በወሬ ምክንያት የብዙዎች ሕብረት ይፈርሳል፤ የብዙዎች ትዳር ይበጠበጣል፤ የብዙዎች ምስክርነት ይበላሻል፤ ብዙ መሠራት የሚገባው የጌታ ሥራ ላልተወሰነ ጊዜ ይተላለፋል። ለመሆኑ ወሬ በአገልግሎታችን ውስጥ ያላስከተለው ክፉ ነገር ምንድን ነው? የአስተዋይ አገልጋይ መለዮው አንደበቱን ከወሬ መግታቱ ነው።

አገልጋይ ከተለያዩ የወሬ ዓይነቶች ራሱን መጠበቅ አለበት። እንዳንድ ሰዎች ፈጽሞ ያልተወራን ነገር በመፍጠር የማውራት ልማድ አለባቸው። ይህ ዓይነቱ ባህሪ ፈጽሞ ከአገልጋይ ሕይወት የማይጠበቅ ነው። ሌሎች ሰዎች ደግሞ የተወራቸውን ትንሿን ወሬ በመያዝ በማጋነንና ውሸትን በመጨማመር የማራባት ልማድ አለባቸው። ከዚህም ዓይነቱ ሕይወት አገልጋይ ራሱን መጠበቅ አለበት። ከተጠቀሱት የወሬ ዓይነቶች ደግሞ ትንሽ ለየት ያለውና ለማውራትም ሆነ ለመስማት ለሰዎች ህሊና ትንሽ ቀለል የሚለው የወሬ ዓይነት፤ እውነት ሆኖ ሳለ ነገር ግን ሰዎችን ፈጽሞ የማያንጽን ወሬ ማራባት ነው። ይህ ዓይነቱ ወሬ እውነትነት ያለው ቢሆንም በመወራቱ ወገኖችን የማያንጽ ከሆነ ፈጽሞ መቆም ያለበት ሁኔታ ነው። በአጭሩ፤ አገልጋይ ያልተወራን ወሬ ፈጥሮ ከማውራት፤ ትንሹን ወሬ አጋንኖ ከማውራትና ነገሩ እውነትም ቢሆን ለሰዎች የማያንጽ ከሆነ አንደበቱን ቢጠብቅ ትልቅ ማስተዋል ነው።

የሚከተሉት ነጥቦች ወሬ በየአካባቢው ሲነፍስ እንዴት መመላለስ እንደሚገባን መሠረታዊ አሳቦችን ይሰጡናል።

1) ለምንድነው ይህንን ወሬ የምስማውና የማውራው ብለን ራሳችንን እንጠይቅ። ማንኛውም የምንስማውና የምናውራው ነገር ለእግዚአብሔር ክብር መዋሉንና አለመዋሉን ፈትነን ማወቅ መልካም ነው። የማውራው ነገር ለሚውን ያንጻል? በወገኖች መካከል መከፋፈልን ይዘራ ይሆን? በዚያ ወሬ በመሳተፌ የማመጣው መልካም ነገር አለኝ? የሚሉትን መሠረታዊ ጥያቄዎች መመለስ የዘወትር ተግባራችን ቢሆን፤ በወሬ ከሚመጣ ወጥመድ እንጠበቃለን።

2) ወሬ የሚያመጣልንን ሰው በቀላሉ መልቀቅ የለብንም። እንዳንድ ሰዎች ባወሩት ወሬ ምክንያት በቤተ ክርስቲያንም ሆነ በተለያዩ ሰዎች ላይ ለደረሰው ጉስቁልና በተጠያቂነት ሳይያዙ ስላለፉ ለወደፊትም ወሬን ለማራባት ይቀልላቸዋል። አገልጋዮችና ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያውክ ወሬን የሚነዙትን ሰዎች እውነቱ እስኪወጣና በተግባራቸው ተጸጽተው ንስሐ እስኪገቡ ድረስ በፍቅር፤ በየዋህትና ስርአትን በተከተለ መንገድ አጥብቀው መከታተል ይገባቸዋል። እንደ አገልጋዮች ወሬን ወደ እኛ የሚያመጣልንን ሰው

የምንመልስበት የተለያዩ መንገዶች አሉን። ለምሳሌ፡ ወሬን ወደ እኛ ለሚያመጣው ሰው ያንን ወሬ ከየት እንዳመጣው የመናገር ሃላፊነት እንዳለበት በትህትና መግለጽ እንችላለን። ወሬውን ከየት እንዳመጣው ለመናገር ፈቃደኛ ካልሆነ፤ ራሱ ፈጥሮ ያወራው እንደሆነ አድርገን መቀበላችንን በረጋ መንፈስ በመግለጽ ነገሩን ወደ ብርሃን እንደምናወጣው ማሳወቁ መልካም መደምደሚያ ይሆናል።

3) አረማመዳችንን በጥንቃቄ እናድርግ። በተለይም በዘመናችን የቤተ ክርስቲያንና የአገልጋዮቿን ታማኝነት ለማጥፋት በተደጋገመ ሁኔታ ወሬ ይነፍሳል። ይህ በሚሆንበት ጊዜ ለአገልግሎት ያለንን ትጋት ከመቸውም ይበልጥ ብንጨምር፤ ለእግዚአብሔር ሕዝብ አንድነት የምንተጋ መሆናችንን ለጠላታችን ለዲያቢሎስ እንዲሁም የቤተ ክርስቲያንን አንድነት ለማይፈልጉ ሰዎች እናሳያቸዋለን። ይህንን የምናደርግበት አንዱ መንገድ ከወገኖች ጋር በተገናኘን ቁጥር ለጥቂት ጊዜም ቢሆን በመጸለይ ሲሆን፤ ይህም የጠላትን ሥራ ከማፍረሱ በላይ አንድነታችንን የመጠበቅ ኃይል ይኖረዋል። በተጨማሪም፤ በየጊዜው ለሚነሳ ወሬ ልባችንን በመክፈት በተለያዩ ሰዎች ላይ ፊታችንን የመለወጥ ተጽእኖ እንዳያድርብን መጠንቀቅ ያስፈልገናል። እነዚህን ከላይ የጠቀስናቸውን ነጥቦች ለመከተል መጀመሪያ እኛ ራሳችን ከወሬኛነት መፈታት አለብን። ከዚያም በሌሎች ሰዎች ላይ ያለውን የወሬኛነትን መንፈስ ለመቋቋም እንችላለን።

III. የጣዖት ነውር (17፡23-34)።

ጳውሎስን ያስቸገረው የሥራ ፈቶች ሰዎች ከአይሁድ ጋር መተባበር ወይም አዲስ ነገርን በማውራት የተጠመዱት የአቴና ሰዎች ሁኔታ ብቻ አልነበረም። ከዚህ ሁሉ ነገር ጋር ተጨምሮ በአቴና የሞላው የጣኦት ብዛት አበሳጭቶት ነበር። እነዚህ ሰዎች የሚያመልኩአቸው አማልክት ከመብዛታቸው የተነሳ፡ «ለማይታወቅ አምላክ» ብለው መሰዊያን እስኪያበጁ ድረስ ታውረው ነበር። ይህ ዓይነቱ እስራት ደግሞ የጣዖት እስራት ይባላል።

ለመሆኑ ጣዖት በአገልጋይ ሕይወት ውስጥ እንዴት ሊገባ ይችላል? እኛ አገልጋዮች እግዚአብሔርን በሚገባ በማናውቅበት ጊዜ

ሰዎችንና ሁኔታዎችን ከጌታ እናስቀድማለን። ይህ በሚሆንበት ጊዜ ጣዖት በእኛ ዘንድ ነገሡ ማለት ነው። በእኛና በእግዚአብሔር መካከል የገባ ማንኛውም ነገር ጣዖት ይባላል። ጣዖት በብዙ መልኩ ወደ አገልጋይ ሕይወት ሾልኮ ሊገባ ይችላል። ስለዚህም ዝርዝር እናውጣ ብንል ጊዜና ቦታ አይበቃንም። ለጊዜው በጣም አስፈላጊ የሆኑትን ነጥቦች ብቻ ተመልክተን እናልፋለን።

1) አገልጋይን ከአገልጋይ ስናበላለጥ ጌታን እንረሳለን። እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ እንደ ፈቀደ ስጦታን የሚያከፋፍልና እንዳሻው የሚጠቀምበት ከሆነ የእኛ አንዱን አገልጋይ ከሌላው አገልጋይ ጋር ማበላለጥ ስፍራ ልንሰጠው የማይገባ ስህተት ነው። እገሌ ከእገሌ ይበልጣል በምንልበት ጊዜ ደሙን ያፈሰሰልንን ጌታችንን እየዘነጋን መሆኑን አንርሳ። ጌታን ከማየት ይልቅ ሰዎችን በማየት የተሞላን ስንሆን በእግዚአብሔርና በእኛ መካከል ሰው እንደገባና ጣዖታችን እንደሆነ እናስታውስ። ከሰው ሰው ስንመርጥ ከምርጫችን ጌታን አስወጣነው ማለት ነው። አንዱን የምናወርድበትን ስህተት ስንፈልግበት፤ ሌላውን ደግሞ የምንከብበትን መንገድ ስንሻ የክርስቶስ ስም መነሳቱ ይቀርና «የአጽሎስና የጳውሎስ» ስም ብቻ በአንደበታችን ይሞላል። ጣዖት ከእኛ እንዲርቅ እንደ ጳውሎስ፡ «ሰውን በክርስቶስ አውቃለሁ» የሚል አቋም ያስፈልገናል።

2) እኛ የፈለግነው ነገር በፈለግነው ጊዜና መንገድ ይሁን ስንል ጌታን እንረሳለን። ቀደም ብዬ የገለጽኩት አገልጋዮችን ከአገልጋዮች ስናበላለጥ ጌታን በመዘንጋት ጣዖትን በእኛና በእግዚአብሔር መካከል ልናስገባ እንደምንችል ሲሆን፤ አሁን ደግሞ ራሳችንን ከሌሎች የበላይ ስናደርግ በጌታና በእኛ መካከል «እኔነት» የሚባል ጣዖት ልናቆም እንደምንችል አብራራለሁ።

ሁሉም ነገር እኔ በምፈልገው መንገድ መሆን አለበት የሚል አገልጋይ ራሱን ከሌሎች የተሻለ አድርጎ የሚያስብ አገልጋይ ነው። ስለዚህም፤ እግዚአብሔር በሌሎች ወገኖች ሊያመጣ የሚችለውን መልካም ነገር ለመቀበል የተዘጋጀ ልብ ስለሌለው የእርሱ አሳብ ብቻ ትክክለኛ ይመስለዋል። እንዲህ ዓይነቱ አገልጋይ የእርሱ አሳብ በሌሎች አሳብ ላይ ዘወትር የበላይ ሆኖ እንዲገኝ በመጣሩ ሳያስበው

በእግዚአብሔር አላብ ላይ ሲነሳ ይገኛል። የጌታን አላብ ዘንግቶ ዘወትር የግሉን መንገድ የሚያላድድ አገልጋይ ወደ ማስተዋሉ በመመለስ መንገዱን ለእግዚአብሔር መልቀቅ ይገባዋል። ይህ ዓይነቱ አገልጋይ በቶሎ ሕይወቱን መርምሮ በጌታ ጸጋ ካላስተካከለ ዘወትር በሰዎች አገልግሎት ውስጥ የሰህተትን ምክንያት የሚፈልግ የክስ ሰው ይወጣዋል። ነገር ግን እንደ እውነተኛ አገልጋይ ወደ ማስተዋሉ ቢመጣ፣ ስላልጸለየለትና በጉድለቱ ስላላገዘው ሰውና ሁኔታ የችኮላና የፍርድ አላብ ከመስጠት ይቆጠባል። እኔነት በቀላሉ የማይለቅ በሽታ ነው።

3) ፍርድን ከጌታ በምንቀማበት ጊዜ ጌታን እንረሳለን። በእርምጃው እግዚአብሔርን የዘነጋ አገልጋይ ዘወትር በሰው መነሻ አላብ ላይ ሲፈርድ ይገኛል። የአንድን ሰው የውስጥ አላብ ጠንቅቆ የሚያውቀው አንዱ እግዚአብሔር ብቻ ሆኖ ላለ፣ ከውጭ በሚያየው ሁኔታ ብቻ በመመራት፡ «እገሌ እንዲህ ያደረገው በዚህ ምክንያት ነው» በማለት የሚፈርድ አገልጋይ በዚህ ክፍል ውስጥ ይመደባል። በሰዎች ላይ የመፍረድ ዝንባሌ የሚያጠቃው አገልጋይ ለደረሰበት ደስ የማያሰኝ ልምምድ ሁሉ፡ «ለዚህ የበቃሁት በእገሌ ምክንያት ነው» በማለት በሌሎች ላይ መፍረድ ይቀናዋል። ይህ የሚያሳየው የአገልጋዩን ፈጽሞ በጌታ አለመታመን ነው። ጌታን በልቡ ዙፋን ላይ ያነገሠ አገልጋይ ለሚደርስበት ነገር ሁሉ ምላሹ፡ «እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ ነው፤ እራሱ ደስ የሚያሰኘውን ያደርጋል» የሚል ይሆናል።

ከሕይወቱ የፍርድን መንፈስ ያላስወገደ አገልጋይ የድፍረት ውሳኔን የመወሰን ዝንባሌ ይኖረዋል። «ሁለተኛ በዚህ አገልግሎት አልቆምም»፤ «ከዛሬ ጀምሮ በፍጹም ወደ እገሌ ቤት እግሬን አላነሳም» የሚሉትና የመላሰሉት አባባሎች ከድፍረት የሚመነጩ አባባሎች ናቸውና አገልጋይ ልቡን ሊጠብቅ ይገባዋል። የአገልጋይ ሕይወት በእግዚአብሔር መንፈስ መመራት አለበት እንጂ በፍርድና በድፍረት መንፈስ መመራት የለበትም።

ከአገልጋይ ሕይወት ውስጥ መገረዝ ያለባቸውን ሦስት አሳቦች ዘርዝራለሁ። የሥራ ፈትነት፣ የወሬኛነትና የጣኦት እስራቶች ሁሉ ከአገልጋይ ሕይወት ስፍራ እስኪያጡ ድረስ የአገልጋይ ልብ መገረዝ

አለበት። አገልጋይ ከሕይወቱ መገረዝ ያለባቸውን ድካሞች በሚከተሉት መንገዶች ከፍሎ እንዲመለከታቸው አፈልጋለሁ።

- እግዚአብሔር ብቻ ሊያከናውነው የሚችል መገረዝ። እንዳንድ በአገልጋዮች ሕይወት የነገሠ ነውር ጌታ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በጣጥሶ ካልጣለው በስተቀር ምንም ነገር አይበግረውም። «በሕይወትም እንድትኖር፣ አምላክህን እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ በፍጹምም ነፍህ እንድትወድድ አምላክህ እግዚአብሔር ልብህን የዘርህንም ልብ ይገርዛል» (ዘጸግ. 30፥6)። ይህ ዓይነቱ የልብ መገረዝ የሚያስፈልገው ነውር፣ በየኮንፍራንሱ በመገኘት አይገረዝም። ወይም ደግሞ በክርስትና ስለቆየን አይገረዝም። ለምሳሌ፡ ወሬኛነትን ከዚህ ክፍል ልንመድበው እንችላለን። በወሬኛነት የተተበተበ አገልጋይ የጌታ መንፈስ መጥቶ ሕይወቱን ካልገለበጠው በስተቀር የእግዚአብሔርን መንጋ እንደበጠበጠ ይኖራል።

- ሌሎች ሊያከናውኑት የሚችሉት መገረዝ። ይህንን አላብ በኢያሱ ምዕራፍ አምስት ውስጥ የተጻፈውን በመደገፍ እንመልከተው። ኢያሱ በእስራኤል መካከል የነበሩትን ሸለፈታሞች በገረዘበት ወቅት እግዚአብሔር፡ «ዛሬ የግብፅን ነውር ከእናንተ ላይ እንከባልያለሁ» (ቁ.9) ብሎ ተናገራቸው። ይህ ነውር ይንከባለል ዘንድ ግርዛቱን ኢያሱ ማከናወን ነበረበት። በእኛም ሕይወት ጌታ በአጠገባችን ባቆመልን አገልጋዮች አማካኝነት ሊገረዙ የሚችሉ ነውሮች ቢኖሩ ጌታ በእነርሱ ተጠቅሞ ይገርዘንና ይቀርጸን ዘንድ ልንፈቅድለት ይገባናል። በሕይወታችን ያስቸገረን ነውር ሁሉ እንዲገረዝ ከፈለግን፣ አማካሪዎች ይመክሩን ዘንድ፣ እረኞች ይመሩን ዘንድ፣ አስተማሪዎች ያስተምሩን ዘንድ ልንፈቅድላቸው፣ ለጠታቸውንም አክብረንና ራሳችንን አዋርደን ወደ እነርሱ ልንሄድ ይገባናል። የተግላጽ ቃል ሲመጣ ልባችንን እንዳናደነድን እንጠንቀቅ። ከዚያም አልፎ በኢያሱ ሌሎች አገልጋዮች እጃቸውን እንዲጭኑብንና እንዲጸልዩልን ዝቅ ብንል ያልጠበቅነው ተአምር በሕይወታችን እንዲከናወን በርን እንከፍታለን።

- ራሳችን ልናከናውነው የሚገባን መገረዝ። ሰው ወደ እግዚአብሔር ከመጸለዩ በፊት በልቡ ያለውን ቂም ማስወገድ አለበት (ማቴ. 5፥23-24)። ሰው ወደ ወንድሙ ለእርዳታ ከመቅረቡ በፊት ውሸትንና ሽንገላን ከውስጡ ማስወገድ አለበት። እግዚአብሔርም ሆነ ሰዎች ይረዱን ዘንድ በመጀመሪያ እኛ ልናስወግዳቸው የሚገቡን ነውሮች አሉን። ይህንን እውነት የሚከተለው ቃል እንዲህ በማለት ይደግፈዋል፡- «እንግዲህ አምላካችሁ እግዚአብሔር የአማልክት አምላክ የጌቶችም ጌታ፤ ታላቅ አምላክ ኃያልም የሚያስፈራም፤ በፍርድ የማያደላ፤ መማለጃም የማይቀበል ነውና እናንተ የልባችሁን ሸለፈት ግረዙ፤ ከእንግዲህ ወዲህም አንገተ ደንዳና አትሁኑ» (ዘዳግ. 10፥16)።

ማመን የሌለብህ ውሸቶች

ምዕራፍ 18፥1-28

አቴናን ከለቀቀ በኋላ ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ በማለፍ የራሱን ማረፊያ ማዘጋጀት ነበረበትና እንደ እርሱ ድንኳን በመስፋት የሚተዳደሩትን አቂላንና ጽርስቅላን አግኝቶ ከእነርሱ ጋር በመሆን የድንኳን መስፋት ሥራውን አብሮ ተያያዘው። አቂላና ጽርስቅላ ከሮሜ በቀላውዴዎስ ትእዛዝ ተባርረው የመጡ ድንኳን ሰፊዎች ናቸው። ምናልባትም ወደ ቆሮንቶስ ከመምጣታቸው በፊት ወደ ጌታ የመጡ ይመስላሉ። ጳውሎስ ለዕለት ኑሮው ሲል ይህንን የጉልበት ሥራ መሥራቱ ለጌታ ከብር ከመቆም አልከለከለውም ነበር። በየሰንበቱ እየወጣ ወንጌልን ይሰብክ ነበር።

ሲላስና ጢሞቴዎስም ጳውሎስን ባለበት በወንጌል ሲተጋ ባለ ደረሱበት። ምናልባትም ከመቄዶንያ ገንዘብን ይዘው በመምጣት በበሰጠ ነጻነት ወንጌልን ለመስበክ ይችሉ ዘንድ እንዳበቁት ይታመናል (ፊልጵ. 4፥15)። ጳውሎስ ሁለቱንም ወደ ተሰሎንቄ የጻፋቸውን መልእክቶቹን በዚህን ጊዜ እንደጻፋቸውም ይታመናል። በዚያም እንደተለመደው ሁሉ የክርስቶስ ወንጌል ስደትን አስከተለ።

የኢዮስሞስ ቤት ከምክራብ አጠገብ በመሆኑ የምክራብ አለቃ ለነበረው ለቀርስጶስ ከነቤተሰቡ በጌታ የማመኛ ምክንያት ሆነው። ብዙዎች የቆሮንቶስ ሰዎችም አምነውና ተጠምቀው ወደ ጌታ መንግሥት ተደባለቁ። ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ሲመጣ በጥቂቱም ቢሆን ተስፋ መቁረጥ እንደ ተጫነው መገመት አያዳግትም። የአቴና አገልግሎቱ እምብዛም ውጤት አልታየበትም። ምናልባትም ቀደም ሲል የተደበደበበት ቁስሉ መላ በመላ አልዳነለትም ብለው የሚያምኑም አሉ (16፥23)። በደረሰበት ከተማ ሁሉ የጠበቀው ስደትና ተቃውሞ ነበርና፤ ምናልባት ወደ ሌላ አቅጣጫ የማምሪያው ሰዓት የደረሰ ሳይመስለው አልቀረም። እግዚአብሔር ለጳውሎስ በራእይ የተናገረው የመጽናኛ ቃል በጊዜው የሚያስፈልገው መልእክት ነበር። ጳውሎስ በዚህ

በለዓቱ ሰደረሰለት የማጽናኛ ቃል ተበረታትቶ በአዲስ ጉልበት ለዓመት ተኩል የእግዚአብሔርን ቃል እያስተማረ በቆሮንቶስ ከረመ።

ጋልቶስ በአካይያ የአገረ ገዢነቱን ስፍራ የተረከበው ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ከመጣ በኋላ ነው ተብሎ ይገመታል። አይሁድም የአገረ ገዢውን ለነገሩ እንግዳነት ተገን በማድረግ ከላቸውን እንደ አዲስ ያቀረቡ ይመስላሉ። ጋልቶስ እርሱን በሚመለከት ጉዳይና በአይሁድ የውስጥ ክርክር መካከል ያለውን ልዩነት ጠንቅቆ የማወቅ ማስተዋል ነበረውና አይሁድን ከፍርድ ወንበር ፊት አስወጣቸው። የግሪክ ሰዎች የመቱት የምኩራብ አለቃ ሶስቱንስ፣ ምናልባት ቀደም ሲል ወደ ጌታ በመጣው በቀርስጶስ ስፍራ የተተካ ሳይሆን አይቀርም (ቁ.8)። በዚህ በፍርድ ወንበር ፊት የተከሰተው ሁኔታ የሚያሳየው የሮም ሕግ በአይሁድ የሃይማኖት ጉዳይ ውስጥ እንደማይገባ ነው።

ከጋልቶስ ቅን ፍርድ የተነሳ ነጻነቱን ያገኘው ጳውሎስ፣ በቆሮንቶስ ብዙ ቀን ከተቀመጠ በኋላ ወንድሞቹን ተሰናብቶ በመርከብ ወደ ሶርያ ሄደ። ይህም ጉዞው የሦስተኛው የሚስቶናዊ ተልዕኮው ጀማሪ ነበር። «ስለት ነበረበትና ራሱን በክንክራኦስ ተላጪ» (ቁ.18) የሚለው አሳብ ጳውሎስ ምንም እንኳን ሙሉ በሙሉ በመለወጥ ለክርስቶስ የቆመ አገልጋይ ቢሆንም፣ ይህንን የናዝራዊነት ስለት መላሉ በመጠኑም ቢሆን የአይሁድነት ባህሉን እንዳልተወ የሚያንጸባርቅ መልእክት አለው። ጳውሎስ ወደ ኤፌሶን በደረሰ ጊዜ፣ ከእርሱ ጋር የነበሩትን ጽርስቅላና አቂላን በዚያ በመተው ወደ ምኩራብ ገብቶ ከአይሁድ ጋር ከተነጋገረ በኋላ በመርከብ ተላፍሮ ወደ ቂሳርያ ተጓዘ። ከዚያም ወደ አንጾኪያ፣ ወደ ገላትያና ወደ ፍርግያ በተራ አሰፈ።

ሉቃስ የጳውሎስን ሁኔታ ለጊዜው በመተው ወደ ኤፌሶን የወረደውን የአጽሎስን ታሪክ በአጭሩ ይተርክልን ጀመር። ይህ በወገኑ የእስክንድርያ የሆነ ሰው በመጸሕፍት እውቀት የበረታና የጌታን መንገድ የተማረ ሰው ነበር። ስለ ክርስቶስ ይናገርና ያስተምር የነበረው ነገር ትክክል ቢሆንም እንኳ፣ የሚያውቀው የዮሐንስን የንስሐ ጥምቀት ብቻ ነበርና ጽርስቅላና አቂላ ወስደው የእግዚአብሔርን መንገድ ከፊት ይልቅ ቢትክክል ገለጡለት። አጽሎስም ከወንድሞች መጽናናትንና የድጋፍ ደብዳቤን ተቀብሎ ወደ አካይያ ሄደ። በዚያም

አምነው የነበሩትን በጸጋ ያገለግላቸው ነበር። አይሁድን ግን እናውቃለን ከሚሉት ከብሉይ ኪዳን መጻሕፍት እየገለጠ በብርቱ ያስረዳቸው ነበር።

አገልጋይን አገልጋይ የሚያደርገው ታማኝነቱ እንጂ ሌሎች ያዩትን ስላየ ወይም የተመኘውን ነገር ስላገኘ አይደለም።

እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ የእግዚአብሔር አሠራር ከአገልጋዩ ፍላጎት ጋር እየተጋጩ ለአገልጋዩ ግር የሚልበት ጊዜም አለ። ስለዚህም አገልጋይ ፍሬውንና ጌታን ሲያገለግል የሚኖርበትን ኑሮውን እያየ፦ «በዚህ ሁኔታ እንዴት ጌታን ላከብረው እችላለሁ?» በሚል ጥያቄ ሊሞላ ይችላል። እንዲህ ዓይነት ጥያቄ ተሞልቶ የሚመላለስ አገልጋይ ልቡን በሚከተለው ቃል ማሳረፍ ይገባዋል፦ «ለእናንተ የማስባትን አሳብ እኔ እውቃለሁ ፍጻሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም» (ኤር. 29፡11)።

የእግዚአብሔር ጥሪ በሕይወቱ ያለ ማንኛውም አገልጋይ፦ «አገልግሎቴን በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ ማከናወን አለብኝ» ብሎ የሚያምንባቸው እምነቶች አሉት። ሆኖም አንዳንድ ጊዜ እነዚያ ያመናቸው ነገሮች ሳይሆኑ ሲቀሩ ይፈተናል። ይህ ዓይነት ጥያቄ ያለበት አገልጋይ በመጀመሪያ እነዚያን ያመናቸውን አሳቦች፦ «እግዚአብሔር በዚህ መልኩ እንዳገለግለው ፈቅዶአል ወይ?» በሚለው ጥያቄ ሊመዝናቸው ይገባል። አንዳንድ ጊዜ ወደ አገልጋይ ሕይወት መጥተው የሚበጠብጡት አሳቦች ፈጽመው ከእውነት የራቁ ሆነው ላለ፣ አገልጋይ ስላመናቸው ብቻ ብዙ ይፈትኑታል። ከዚህ በመቀጠል በምዕራፍ አስራ ስምንት ውስጥ የምናገኛቸውን አገልጋይ በቀላሉ የሚያምናቸውን ውሸቶች አብራራለሁ።

I. ሙሉ ጊዜን የመስጠት ጉዳይ (18፡1-4)።

አንድ አገልጋይ ጌታ እንዲጠቀምበት የግድ ሙሉ ጊዜውን የለጠ መሆን የለበትም። ለዚህ አሳብ እውነተኛነት ትልቁ ምሳሌአችን የጳውሎስ ሕይወት ነው። ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ በመጣ ጊዜ ከአቂላና ከጽርስቅላ ጋር አብሮ ድንኳን በመስፋት ሲተዳደር እንመለከታለን። ሐዋርያው ጳውሎስን የሚያክል የክርስቶስን ጥልቅ ምስጢር ለዓለም

ሁሉ ለመግለጽ የተጠራ አገልጋይ፡ ጳውሎስን የሚያክል ነፍሳት በሰብከቱ የጻኑ፡ መታን በእጁ የተነሱ አገልጋይ፡ ድንኳን እየሰፋ ጌታን ሲያገለግል እንዴት ጌታ ዝም አለ?

ጌታ የጳውሎስን ሁኔታ አይቶ ዝም አላለም። ጳውሎስ በምን ሁኔታ ውስጥ ሆኖ ቢያገለግል የበለጠ ፍሬአማ እንደሚሆን ጌታ ጠንቅቆ ስለሚያውቅ በጉልበቱ እየሠራ ያገለግለው ዘንድ ወደደ፡ ጸጋውንም አበዛለት። ጳውሎስም ይህ ምስጢር የገባው አገልጋይ ስለነበር ሲያገራመርም አይታይም። እንደውም ለጌታ ከብር ሲያልፍበት የሚገባው ሁኔታ እንደሆነ በመጥቀስ ይናገራል (1ቆሮ. 4፡12፤ 2ቆሮ. 11፡7)።

አገልጋይ ሆይ፡ በአንተም ሕይወት ቁም ነገሩ ሙሉ ጊዜህን መስጠትህና አለመስጠትህ ሳይሆን ጌታህ በሕይወትህ መክበሩ ነው። በዚህ አሳብ ልብህን ካላሳረፍከው፡ ትግልህና ሩጫህ ጌታን ማስከበር መሆኑ ይቀርና ሌሎች የደረሳቸው ወግ ይድረሱኝ የሚል ይሆንብሃል። ይህ ደግሞ ወደ ቁልቁል ሲወስድህ የሚችል ሁኔታ ነውና ልታስብበት ይገባል። በምን ዓይነት ሁኔታ ብትኖር ጌታ በሕይወትህ ያለውን ዓላማ ለመፈጸም እንደሚመቸው አንተ አታውቅም። ስለዚህ፡ እግዚአብሔር ራሱ በምን መልኩ እንደምታገለግለው እስከሚመክርህ ድረስ ባለህ ጊዜ ተሰለፍ። እግዚአብሔር ያሸከመህን የተለያየ የሥራና የቤተ ሰብ ሃላፊነት ከተወጣህ በኋላ የቀረህን ጊዜ ለጌታ ከብር ብትሮጥለት ያለህን ሙሉ ጊዜ ተጠቀምክበት ማለት ነው። አገልግሎትህ ብቻ ሳይሆን የተቀሩትም የዕለት ኑሮህን ለማሸነፍ የምትደክምባቸው ጊዜአት ሁሉ የጌታ እንደሆኑ አስታውሱ።

አንዳንዶች ጌታ እንዲጠቀምባቸው የግድ ሙሉ ጊዜአቸውን ለአገልግሎት እስከሚሰጡ ድረስ መጠበቅ ያለባቸው ይመስላቸውና ጊዜአቸውን በከንቱ ያባክናሉ። ሌሎች ደግሞ እግዚአብሔር በፊታቸው ያስቀመጠላቸው አገልግሎት በጊዜ እጥረት ምክንያት ሲተጓጎል እያዩ በበለጠ ሁኔታ ጊዜአቸውን ለጌታ ለመስጠት አስፈላጊውን ነገር ከማድረግ በቸልተኝነት ያልፋሉ። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ኢየሱስ ጌታ ነው ብሎ ለማወጅ ሙሉ ጊዜን መስጠት እንደማያስፈልገው አትዘንጋ። ነገር ግን የጌታ ሥራ የአንተን

ሙሉ ጊዜ የሚጠይቅ ሆኖ ካገኘኸው የሚጠበቅብህን ለማድረግ በእምነት ከመውጣት ወደ ኋላ አትበል።

II. ፍሬን በዓይን የማየት ጉዳይ (18፡5-23)።

አገልጋይ ጌታ እንዲጠቀምበት የግድ ፍሬውን ወዲያውኑ ማየት የለበትም። በዚህ ክፍል ውስጥ እንደምንመለከተው፡ ጌታ ጳውሎስን፡ «ነገር ግን ተናገር ዝምም አትበል፤ በዚህ ከተማ ብዙ ሕዝብ አሉኝና» (ቁ.10) ብሎ ከተናገረው በኋላ በስደት ምክንያት ያንን ስፍራ ትቶ እስከሚሄድ ድረስ ለአንድ ዓመት ተኩል ሲያገለግል ነፍሳት ሲድኑ እንመለከትም። ነፍሳት ድነው ቢሆን ኖሮ ሉቃስ ጠቅሶት እንደሚያልፍ አያጠራጥርም። ታዲያ ጌታ የተናገረውን ነገር የማይፈጽም አምላክ ነውን? አይደለም! ጌታ የተናገረውን በሚገባ ይፈጽማል፡ ነገር ግን በራሱ ጊዜ ነው የሚፈጽመው። ጳውሎስ በዚያች ከተማ የዘራውን ዘር ጌታ ፍሬ እንደሰጠው ጥርጥር የለውም። ጳውሎስ ግን ፍሬውን ሲያየውም ሳያየውም ይችላል።

አንዱን አገልጋይ ሙሉ ጊዜውን አለመስጠቱ ሲፈትነው፡ ሌላውን ደግሞ የአገልግሎቱን ፍሬ ፈጥኖ አለማየቱ ይፈታተነዋል። «ጌታ የሚጠቀምብኝ ከሆነ ፍሬው የት አለ?» በሚል አሳብ ደክሞ ተስፋ እንዳይቆርጥ አገልጋይ ልቡን መጠበቅ አለበት። እግዚአብሔር አንድን አገልጋይ ይጠቀምበታል ማለት ያ ሰው ፍሬውን እጅ በእጅ ይረከባል ማለት አይደለም። አንዳንድ ጊዜ ፍሬአችንን ሳናይ የምናልፍበት ወቅት እንዳለም ማስታወስ አለብን። «እነዚህ ሁሉ አምነው ሞቱ፤ የተሰጣቸውን የተስፋ ቃል አላገኙምና ነገር ግን ከሩቅ ሆነው አዩትና ተላለሙት» (ዕብ. 11፡13) ተብሎ የተነገረላቸው፡ ከጌታ የተቀበሉትንና ያመኑትን ተስፋ በዓይናቸው ሳያዩ ያለፉት የእምነት አርበኞች ናቸው። እኛም እንደዚሁ ጌታ እንዲጠቀምብን ፍሬአችንን በቶሎ ማግኘት እንደሌለብን አውቅን ለአገልግሎታችን በእምነት እንትጋ። «እንግዲህ ሁል ጊዜ ታምነን በእምነት እንጂ በማየት እንመላለስምና» (2ቆሮ. 5፡6)።

አንዳንዶች በአገልግሎታቸው ፈጥነው ፍሬን ካላዩ ተስፋ ወደ መቁረጥ ሕይወት ውስጥ በቀላሉ ይገባሉ። ሌሎች ደግሞ

አገልግሎታቸው በተለያዩ እሾክ ታንቆና ፍሬ አጥቶ ከቀን ወደቀን እየደረቀ ሲሄድ፡- «እግዚአብሔር አንድ ቀን ይሠራል» በሚል እምነት ራሳቸውን መመርመር የተሳናቸውም አሉ። እንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። እውነት ነው፡ በአገልግሎትህ ፍሬን በቶሎ አሳየህም ማለት ጌታ አልተጠቀመብህም ማለት አይደለም። ይህ እውነት ግን ሚዛናዊነትን ይጠይቃል። በአገልግሎትህ ፍሬን ያሳየህበት ምክንያቱ የጌታ ጊዜ ጉዳይ ሳይሆን የተለያዩ ድካምና የኃጢአት ሰበብ እንዳይሆን ዘወትር ልብህን ከመመርመር አትቆጠብ።

III. የእውቀት ጉዳይ (18፡24-28)።

ከጳውሎስ ሁኔታ አገልጋይ በጌታ መጠራቱንና ጌታ የሚጠቀምበት መሆኑን ለማረጋገጥ ሙሉ ጊዜውን መስጠት፤ እንዲሁም ደግሞ ፍሬውን ወዲያውኑ ማየት እንደሌለበት ተማርን። አሁን ደግሞ ከአጽሎስ ሕይወት አንድ ተጨማሪ ነገርን እንማራለን። አገልጋይ ጌታ እንዲጠቀምበት ሁሉን ያወቀ ሰው መሆን የለበትም።

አጽሎስ በመጻሕፍት እውቀት የበረታ ሰው ሆኖ ሳለ አንድ የሚነድለው ነገር ነበር፤ ስለእግዚአብሔር መንግሥት የነበረው እውቀት የተወሰነ ነበር። ይህ ውስን እውቀቱ ግን ስለ ክርስቶስ ከመናገርና ከማስተማር አልከሰከለውም ነበር። በመንፈስ እየተቃጠለ ስለክርስቶስ በትክክል ያስተምር ነበር። ጽርስቅላና አቂላም ሁኔታውን ዓይተው ስለ እግዚአብሔር መንግስት በይበልጥ አስተማሩት።

አንድ አገልጋይ ጌታ እንዲጠቀምበት ሁሉን ጠንቅቆ እስከሚያውቅ ድረስ ከጠበቀ፤ ጌታን ሳያገለግል እድሜውን በመጠበቅ እንደሚያጠፋ እመን ነው። ነገር ግን አገልጋይ በመጀመሪያ እንደ አጽሎስ ስለ ክርስቶስ የሚያምነው መሰረታዊ እምነቱ ትክክል መሆኑን ካረጋገጠ በኋላ ባለው እውነትና እውቀት መሰለፍ አለበት። መሰረታዊውና አስፈላጊው ነገር ስለ ክርስቶስ የምናውቀው ነገር ትክክለኛነቱ እንጂ ብዛቱ አይደለም። ክርስቶስን የማወቅ ጉዞችን ማለቂያ የሌለው ጥልቅ ምስጢር ነው። ያንንም ምስጢር ጌታ ከዕለት ወደ ዕለት በይበልጥ እንዲገልጽልን በጸሎት መጋደል አለብን (ኤፌ. 1፡15-23)። አገልጋይ በበለጠ ለመማር ትሁትና ዝግጁ የሆነ መንፈስ

እንጂ ሁሉን ያወቀ አእምሮ አያስፈልገውም። ይህን እውነት በመዘንጋት አገልጋዮች የክርስቶስን ታላቅነት ለማወጅ ቀነ ቀጠሮ መስጠት አይገባቸውም።

ጌታን ለማገልገል በእውቀታቸው የተወሰነ ደረጃ መድረስ ያለባቸው የሚመስላቸው አገልጋዮች ጊዜአቸውንና የጌታን ጸጋ በከንቱ ያባክናሉ። በአንጻሩ ደግሞ ስለ እምነታቸውም ሆነ እምነታቸውን ስለሚነካ ነገር በቂ እውቀት ይኖራቸው ዘንድ ለመማር የማይጥሩ አገልጋዮች በእድገታቸው ውስጥ ይሆናሉ። እንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ስለክርስቶስ ሞትና ትንሳኤ በድፍረት ለማወጅ፡- «እሳውቅም» የሚል የዝቅተኛነት ስሜት እንዳያጠቃህ ልብህን ጠብቅ። ነገር ግን ማወቅ የሚገቡህን የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገሮች ደግሞ ከመማር አትቦዝን።

አገልጋይ በቀላሉ ሊያምናቸው የሚችላቸውን ሦስት የተሳሳቱ አመለካከቶችን ተመለከትን። እነርሱም ባጭሩ፡ ሙሉ ጊዜን የመስጠት ጉዳይ፤ በአገልግሎት ፍሬን የማየት ጉዳይና ስለ አገልጋይ የእውቀት መጠን ጉዳይ ናቸው። አገልጋይ እነዚህን ነጥቦች አስመልክቶ የሰጠሁትን ምክር በሥራ ላይ ለማዋል እንዲቀልለው የሚከተሉትን ተጨማሪ ምክሮች ለማክል እወዳለሁ።

1) አገልጋይ ባለው ጊዜና ችሎታ ሁሉ መጽሐፍ ቅዱሳዊም ሆነ ከዚያ ውጭ ያለውን እውቀቱን ለማዳበር ይጣጣር። በተለይም ፍልስፍናና እውቀት በበዛበት በዚህ ዘመን በተለያዩ መልኩ በእግዚአብሔር አሳብ ላይ የሚነሱትን ተቃዋሚዎች አፍ ለማዘጋት የተዘጋጁ አገልጋዮች ቤተ ክርስቲያን አጥብቃ ትፈልጋለች።

2) አገልጋይ ዘወትር ከውድድር መንፈስ ልቡን ይጠብቅ። ለአገልግሎት ሙሉ ጊዜችንን ለመስጠት የምንፈልገው ጌታ በዚያ መልኩ ስለጠራን እንጂ፡- «ሌሎች ስለወጡ እኔም መውጣት አለብኝ» በሚል ስሜት መሆን የለበትም። እውቀታችንን ለማዳበር የምንጥረው ለጌታ ክብር ይውል ዘንድ እንጂ ሌሎች የደረሱበት እንድንደርስ መሆን የለበትም። በአገልግሎታችን ፍሬን የምንጠማው የክርስቶስን ስም ከፍ ከፍ ለማድረግ እንጂ ገናና ሆነን ለመታወቅ ወይም ደግሞ የእኛ ቤተ ክርስቲያን በአካባቢያችን ካለችው ቤተ ክርስቲያን በቁጥር በልጣ

እንድትታይ መሆን የለበትም። ሁሉን ነገር ለጌታ ክብር ብቻ ማድረግን ስንማር ከውድድር መንፈስ እንጠበቃለን። የአገልጋይ አክሊሉ ታማኝነቱ እንጂ ታዋቂነቱ ወይም የሌሎች ወግ ስለደረሰው አይደለም። ይህን እውነት የተረዳ አገልጋይ እውነተኛ፣ ጭምትና የአገልግሎት ምስጢር የገባው አገልጋይ ነው። ስለዚህም አገልጋይ ለአክሊል ከማያበቃ ከታይታ አገልግሎት እንዲድን ዘወትር ራሱን የመመርምር ብቻ ሳይሆን የውሳኔም ሕይወት ይኖረው ዘንድ ያስፈልጋል።

3) አገልጋይ በልቡ የሚመጣለትን አሳብና ምኞት ሁሉ እግዚአብሔር ከጠራው ጥሪ ጋር መስማማቱን ያረጋግጥ። የአንዳንዶች ጥሪ የግድ ሙሉ ጊዜን የሚያስጥ ጥሪ ነው። የሌሎች ጥሪ ደግሞ የግድ ትምህርት ቤት ገብተው እውቀትን እንዲቀስሙ የሚገፋፋ ጥሪ ነው። ይህንን ሁሉ ለይቶ ማወቅ የአገልጋይ ሃላፊነት ነው። እግዚአብሔር ከፈቀደ የተማሩት ያላከናወኑትን ሥራ ባልተማሩት ማከናወን ይችላል። እርሱ ከወሰነ ሙሉ ጊዜአቸውን የሰጡ አገልጋዮች ያልሠሩትን ሥራ የተጣበበ ጊዜ ያላቸው ሰዎች እንዲሠሩት ጸጋውን ሊያበዛላቸው ይቻላል። ሁሉም ነገር እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ሲሆን ይሰሙራል።

ሕብረት ከእግዚአብሔር ጋር

ምዕራፍ 19፡1-41

ሉቃስ አጵሎስን በቆሮንቶስ በመተው ወደ ኤፌሶን የተሸጋገረውን የጳውሎስን ሁኔታ ይተርክ ጀመር። ጳውሎስ ከጥቂት ወራት በፊት ወደ ኤፌሶን በመጣበት ወቅት መልካም አቀባበል አጋጥሞት ስለነበር (18፡20) አሁን በሙሉ ልብ ወደ ኤፌሶን የመጣ ይመስላል። በኤፌሶንም ጉድለት ያለበት እምነትን የያዙ አንዳንድ ደቀ መዛሙርትን አገኘ። የጳውሎስ የመጀመሪያ ጥያቄው፡ «ባመናችሁ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀበላችሁ?» (ቁ. 2) የሚል ነበር። ከእነዚህ ደቀ መዛሙርት መልስ የምንረዳው መንፈስ ቅዱስ ማን እንደሆነ የማያውቁ አማኞች እንደነበሩ ነው። እነዚህ ደቀ መዛሙርት ምንም እንኳ በኢየሱስ የማመን ሁኔታ ቢታይባቸውም፣ ከዮሐንስ ጥምቀት ሌላ የሚያውቁት ነገር አልነበረም። ጳውሎስም፡ «ዮሐንስስ ከእርሱ በኋላ በሚመጣው በኢየሱስ ክርስቶስ ያምኑ ዘንድ ለሕዝብ እየተናገረ በንስሐ ጥምቀት አጠመቀ አላቸው» (ቁ. 4)። እነርሱም በኢየሱስ ስም ተጠምቀው፣ በጳውሎስ እጅ መጫን አማካኝነት መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉ በኋላ በልሳኖችም ተናገሩ፣ ትንቢትም ተናገሩ። ይህ በዚህ ክፍል የተከሰተው የመንፈስ ቅዱስ ልምምድ በበዓለ ኅምሳ ዕለት (2፡4)፣ በሰማርያና (8፡17)፣ እንዲሁም በቂሳርያ (10፡46) ከተከሰተው ልምምድ ጋር ተመሳሳይነት ያለው ለአማኝ መሰረታዊ የሆነ የእግዚአብሔር አሠራር ነው።

ጳውሎስ ወደ ምክራብ በመግባት ያስተምር የነበረውን እውነት አንዳንዶች ባለመቀበል የስድብን ቃል ቢናገሩም፣ ጳውሎስ ግን ደቀ መዛሙርትን በመለየት ሰው ሁሉ ወንጌልን እስኪሰማ ድረስ መናገሩን አላቆመም ነበር። ጳውሎስ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች የጻፈውን የመጀመሪያውን መልእክቱን በዚህ ጊዜ እንደጻፈው ይታመናል።

እግዚአብሔር በጳውሎስ ጨርቅ ለድውዮች ፈውስ በአጋንንት ለታሰሩት ደግሞ ነጻነትን ያጎናጽፍ በነበረበት በዚያን ወቅት፡

አጋንንትን እያወጡ የሚዘሩ አይሁድ በየቦታው ተሰማርተው ነበር። «ጳውሎስ በሚሰብከው በኢየሱስ ስም» እያሉ አጋንንትን ለማውጣት የሞከሩትን አንዳንዶቹን አጋንንቱ፡- «ኢየሱስንስ አውቀዋለሁ ጳውሎስንም አውቀዋለሁ እናንተሳ እነማን ናችሁ?» በማለት አቆሰላቸው። የእግዚአብሔርም ፍርሃት በሰው ሁሉ ላይ ወደቀ። የጌታ የኢየሱስ ስምም ከመክበሩ የተነሳ አምነው ከነበሩት ሰዎች ብዙዎቹ በንስሐ፣ ከአስማተኞችም ጥቂት ያልሆኑ መጽሐፋቸውን በማቃጠል ይመጡ ነበር።

ጳውሎስ ያገለግሉት የነበሩትን ጢሞቴዎስንና ኤርስጦንን ወደ መቄዶንያ ልኮ በእስያ የቆየበት ወቅት ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች የላከውን ሁለተኛውን መልእክቱን የጻፈበት ጊዜ እንደሆነ ይታመናል። በዚያም የአርጤምስን ቤተ መቅደስ ምስሎች እየሠራ ለአንጥረኞች ብዙ ትርፍ ያስገኝ የነበረ ብር ሠራው ድሜጥሮስ፤ በጳውሎስ ስብከት አማካኝነት የአንጥረኞነት ሥራቸውና የአርጤምስ መቅደስ ሊናቅ እንደሆነ አንጥረኞችን ሰብስቦ በማሳመን በቁጣ ሞላቸው። ይህቺ አርጤምስ በመባል የታወቀችው አምላካቸው፤ በብዙ ጡቶች የምትመሰል፤ ተፈጥሮን የምትገዛና ዘር የምትስጥ አምላክ ነች ብለው የሚያምኑባት ጣዖት ስትሆን፤ እርሷን የሚቃወም ማንም ሰው ቢኖር ራሱን ለአደጋ ያጋልጣል ብለው ያምናሉ።

ኤፌሶን የአርጤምስን አምልኮ ለረጅም ጊዜ ያስተናገደች የንግድ መናኸሪያ ነች። ስለዚህም የኤፌሶን አርጤምስ ታላቅ ናት በሚል ጩኸት ከተማው በሙሉ ተደባለቀ። ብዙዎቹ ለምን እንደተሰበሰቡ ወደማያውቁበት ወደዚያ ትርምስምስ መካከል ለመግባት የጓጓው ጳውሎስ በወዳጆቹ ልመና ከአሳቡ ተገታ። የከተማው ጸሐፊም ሕዝቡን በማረጋጋት እነዚህ ክርስቲያኖች የሠሩት ወንጀል ካለ የሮም መንግሥት በደነገገው ጉባኤ እንደሚፈታ፤ አለበለዚያ ግን እንድሚጥሮስ የግል ጠብ ካላቸው ለራሳቸው እንዲሟገቱ በማብራራት ጉባኤውን በተነው።

 የክርስትና እምነታችንን ከሌሎች እምነቶች ለየት ከሚያደርገው እውነት አንዱ የስላሴ ምስጢር ነው። ይህንን ምስጢር የሚያስተምሩንን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ክፍሎች መዘርዘሩ ከዚህ መጽሐፍ ዓላማ ያለፈ ጥልቅ አሳብ በመሆኑ ያንን

ተወት በማድረግ ለጊዜው መማር የሚገባንን ብቻ ተምረን ለማለፍ እንሞክራለን።

ወደ ክርስቶስ የመጡ አዳዲስ አማኞች መማር ከሚገባቸው መሰረታዊ ነገሮች አንዱ የአብ፡ የወልድና የመንፈስ ቅዱስን እውነት ነው። አጀማመራቸው እንደ እግዚአብሔር ቃል ሆኖ ሳለ ቀስ በቀስ የተወሰዱ የተለያዩ የስህተት ትምህርቶችን መንስኤ ስንመለከት ችግራቸው የስላሴን ምስጢር ካለመቀበል ወይም ከማጣመም እምብዛም ርቆ አናገኘውም። የተለያዩ የስህተት ትምህርት በወገኖች መካከል እንዳይገባ ዋናው መከላከያችን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ማስተማር ነው። «እንደ ስህተት ሽንገላ ባለ ተንኮል በሰዎችም ማታለል ምክንያት በትምህርት ነፋስ ሁሉ እየተፍገመገመን ወዲያና ወዲህም እየተንሳፈፍን ሕጻናት መሆን ወደ ፊት አይገባንም» (ኤፌ. 4፡14)።

አንድ አገልጋይ የስላሴን ምስጢር ጠንቅቆ ማወቅ የሚገባው ለመሆኑ አከራካሪ ጉዳይ አይደለም። ነገር ግን ከዚያም አልፎ አንድም ሦስትም ከሆነው አምላኩ ጋር እንከን የሌለው ሕብረት ይኖረው ዘንድ ይገባል። ይህንን ሕብረቱን በእንደት ዓይነት ሁኔታ ሊያጠናክር ይችላል? ከሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ አስራ ዘጠኝ ውስጥ የምንማረውን እንመልከት።

I. ሕብረት ከመንፈስ ቅዱስ ጋር (19፡1-10)።

ጳውሎስ በኤፌሶን አግኝቶ፡- «ባመናችሁ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀበላችሁን?» ብሎ የጠየቃቸውን ሰዎች ሉቃስ፡- «ደቀ መዛሙርት» ይላቸዋል። አንድ ሰው ደቀ መዛሙር ለመሆን በመጀመሪያ በክርስቶስ አምኖ መዳን አለበት። እነዚህ በክርስቶስ አምነው የነበሩ ደቀ መዛሙርት ለጳውሎስ ጥያቄ የነበራቸው መልስ፡- «አልተቀበልንም መንፈስ ቅዱስ እንዳለ ስንኳ አልሰማንም» የሚል ነበር። የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ሆነው መንፈስ ቅዱስን በጭሽ አለማወቃቸው ቢያሳዝንም፤ ጥፋቱ የእነርሱ አይመስልም። ያልተማሩትን እንዴት አድርገው ያውቁታል? የእነርሱ የክርስትና ሁኔታ በንስሐ ላይ አቁሞ ነበር። በመንፈስ ቅዱስ መላት አማካኝነት ሊመጣ የሚችለውን የድል ሕይወት ያስተዋወቃቸው አንድም አገልጋይ አልነበረም።

አንድ አገልጋይ በክርስቶስ የሚያሳድጋቸውን ወገኖች በመንፈስ ቅዱስ መላት ሊመጣ የሚችለውን ልዩ የድልና የበረከት ሕይወት እንዲለማመዱ መንገድን ካልከፈተላቸው ትልቅ በረከትን ይነፍጋቸዋል። ከዚያም አልፎ፡ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ መላት በሥልጣን ካልተሰበከና፡ ምእመናንም ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ያላቸውን ሕብረት እንዲያጠናክሩ ካልተበረታቱ ሕይወት ከንስሐ እያልፍም። ቃሉ፡- «መንፈስ ይመላችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ» (ኤፌ. 5፡18) እንደሚል፡ በክርስቶስ የሚያምን ክርስቲያን ሁሉ ከመንፈስ ቅዱስ መላት ተለይቶ ሕይወቱ ባዶ እንደሆነ መገንዘብ አለበት።

የመንፈስ ቅዱስ መላት የጎደለው ጸሎት ድርቀት ያጠቃው ጸሎት ነው። የመንፈስ ቅዱስ መላት የጎደለው አገልጋይ አገልግሎቱ ፈጽሞ የማይወጣ ዳገት ይሆንበታል። በአጠቃላይ አንድ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ መላት ካልተመላለሰ በሕይወቱ እግዚአብሔርን እንደሚገባ ለማክበር እንደማይችል አገልጋዮች ሁሉ ሊያስተጋቡት የሚገባቸው እውነት ነው።

II. ሕብረት ከወልድ ጋር (19፡11-22)።

ጳውሎስ በኤፌሶን ላገኛቸው ደቀ መዛሙርት የመንፈስ ቅዱስን መላት ካስተዋወቀ በኋላ በእስያ ለሁለት ዓመት ወንጌልን ሰበከ። በአገልግሎቱም እግዚአብሔር የሚያስገርም ተአምራት ያደርግ ነበር። በዚያም አጋንንትን እያወጡ ከሚዞሩት አይሁድ መካከል አንዳንዶች፡- «ጳውሎስ በሚሰብከው በኢየሱስ እናምላችኋለን እያሉ ክፉዎች መናፍስት ባሉባቸው ላይ የጌታን የኢየሱስን ስም ይጠሩባቸው ዘንድ ሞከሩ» (ቂ. 13)። በዚህ አድራጎት ተሰማርተው ከነበሩት መካከል የካህናት አለቃ የነበረው የአስቄዋ ሰባት ልጆች ይህ ተግባራቸው ዋጋ አስከፈላቸው። «ክፉው መንፈስ ግን መልሶ፡ ኢየሱስን አውቀዋለሁ ጳውሎስንም አውቀዋለሁ እናንተስ እነማን ናችሁ? አላቸው። ክፉው መንፈስም ያለበት ሰው ዘለለባቸው ቆስለውም ከዚያ ቤት ዕራቁታቸውን እስኪሸሹ ድረስ በረታባቸው አሸነፋቸውም» (ቂ. 15-16)።

ኢየሱስ በአጋንንት ሁሉ ላይ ሥልጣን ያለው አምላክ ነው። ጳውሎስ ደግሞ ኢየሱስን በሚገባ ያወቀና የጠበቀ ሕብረት ያለው

የእግዚአብሔር ሰው ነው። ስለዚህም፡ አጋንንት በፈታቸው ሊቆሙ አይችሉም። የአስቄዋ ልጆችና መሰሎቻቸው ግን በግላቸው ከክርስቶስ ጋር ሕብረት የሌላቸው፡ ስለክርስቶስ በመስማት ብቻ ያወቁ ሰዎች ናቸው። እነዚህ ሰዎች ስለ ክርስቶስ በአእምሮ እውቀት የበለጸጉ፡ የግል ሕብረት ግን ፈጽሞ የሌላቸው በመሆናቸው የክርስቶስን ስም በመጥራት አጋንንት እንዲታዘዙላቸው ማድረግ አልቻሉም።

ይህም እውነት ቤተ ክርስቲያን አጥብቃ ምእመናንቿን ልታስተምረው የሚገባት እውነት ነው። አንድ ክርስቲያን በሕይወቱ በአጋንንት ሥራ ላይ በሥልጣን ይመላለስ ዘንድ በጫለማ ሁሉ ላይ ሥልጣን ያለውን ክርስቶስን በግሉ ያውቀውና ሥልጣኑንም ይገነዘብ ዘንድ ያስፈልገዋል። ክርስቲያን በሕይወቱ ከክርስቶስ ጋር ያለውን ሕብረት ሳይጠብቅ እንዳሻው እየተመላለሰ በአጋንንት ላይ የሚያደርገው ውጊያ ውጤታማነቱ አስተማማኝ አይደለም። ለዚህ ነው በአንድ ወቅት አጋንንትን ለማውጣት ሲደክሙ ውለው ያቃታቸውን ደቀ መዛሙርቱን፡- «እኛ ልናወጣው ያልቻልን ስለ ምን ነው?» ባሉት ጊዜ ጌታ፡- «ስለ እምነታችሁ ማነስ ነው» ብሎ የመለሰላቸው (ማቴ. 17፡14-20)። ቤተ ክርስቲያን ምእመናንቿ በአጋንንት ሥራ ላይ በድል እንዲመላለሱ ከፈለገች፡ በሁሉም ላይ ሥልጣን ከተሰጠው ከክርስቶስ ጋር ያላቸውን ሕብረት ያጠናክሩና ያስተካክሉ ዘንድ አብዝታ ማስተማር ይገባታል።

III. ሕብረት ከአብ ጋር (19፡23-41)።

በዚህ እያጠናን ባለነው ምዕራፍ ውስጥ፡ ጳውሎስ በመጀመሪያ መንፈስ ቅዱስን ያልተዋወቁ ደቀ መዛሙርት አግኝቶ አስተዋወቃቸው። ከዚያም በመቀጠል፡ የወልድ ነገር ያልገባቸው አይሁድ ከክርስቶስ ጋር የጠበቀ ሕብረት ያለው አማኝ ብቻ ሊያደርግ የሚቻለውን ነገር ለማድረግ ሲሞክሩና የአጋንንት መጫወቻ ሲሆኑ ተመለከትን። አሁን ደግሞ የምንመለከተው፡ ከአብ ጋር ሕብረት የሌላቸውን ሰዎች ባህሪ ይነው።

ጳውሎስ ገና በእስያ ላለ ድሜፕሮስ የሚሉት የአርጤምስን ምስሎች በብር እየሠራ ያተርፍ የነበረ አንጥረኛ ሰዎች በክርስቶስ አምነው እርሱ የሚሠራውን የእማልከት ምስል መግዛታቸውን

እንዳያቆሙ፤ ትርፉም እንዳይጎድልበት ሲል ሕዝቡን ሁሉ አስተባብሮ በዳውሎስ ላይ አስነሳ። ከዚህም የተነሳ በነበረው ረብሻ መካከል ከነበሩት ሰዎች ብዙዎቹ ስለ ምን እንደተሰበሰቡ አላውቁም ነበር። እነዚህ ሰዎች ምንም ክርስቲያኖች ባይሆኑም እንኳ የእግዚአብሔር አብን ታላቅነትና በአማልክትና በፍጥረት ሁሉ ላይ ያለውን ሥልጣን በሌላ ተራ አምላክ መለወጣቸው ትምህርት ሰጥቶን የሚያልፍ ሁኔታ ነው።

ዛሬም በየአብያተ ክርስቲያናቱ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር አብን ታላቅነት ችላ እንዳይሉና በእነርሱና በእግዚአብሔር መካከል ጣዖትን እንዳይተክል ሊመከሩ የሚያስፈልጋቸው እውነት ነው። ከእግዚአብሔር ይልቅ በገንዘብ የሚመኩ፤ ከአምላካቸው ይልቅ በሰው የሚደገፉ፤ ሁሉን ሊያደርግላቸው ከሚችለው ከኤልሻዳዩ ከእግዚአብሔር ይልቅ መፍትሄን ለማግኘት ወዲያና ወዲህ የሚሯሯው ቢኖሩ መመኪያቸውን ጌታ እግዚአብሔርን እንዲያደርጉ ይመከሩ። ከእግዚአብሔር ጋር ጊዜ ከማጥፋት ይልቅ ከሚያዝናኗቸው ሰዎች ጋር በሚያዝናና ቦታ ማላለፍ የሚቀናቸው ከዚህ ተግባራቸው እንዲታረሙ ሊገሰጹ ይገባል። ለእንደዚህ ዓይነቶቹ ምእመኖቿ የቤተ ክርስቲያን መልእክት ግልጽ መሆን አለበት። አገልጋዮች ማንንም ላይፈሩ በእግዚአብሔር ታላቅነት ላይ የሚነሳን ማንኛውንም አላብ በፍቅር መገሰጽ አለባቸው። ነገር ግን ይህንን ማድረግ ይችሉ ዘንድ በመጀመሪያ የአገልጋዮችም ሕይወት ከተለያየ የስውር ጣኦት ነጻ እንዲወጣ ያስፈልጋል። እግዚአብሔር ቀናተኛ አምላክ ነው። እንደሌሎች እስትንፋስ እንደሌላቸው ሰው ሠራሽ አማልክት ደባል አይፈልግም። ስለዚህም ክርስቲያን ግራና ቀኝ ላይል በልቡ ዙፋን ላይ እግዚአብሔርን ብቻ በማንገሥ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ጤናማ ሕብረት ምንም ነገር እንዳይመርዝበት ሊጠነቀቅ ይገባዋል።

አንድ ክርስቲያን ሕይወቱ ሙሉና በበረከት የተትረፈረፈ እንዲሆን ከፈለገ ከእግዚአብሔር አብ፤ ከእግዚአብሔር ወልድና ከእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ጋር ሕብረቱን በማጠናከር፤ ይህንን ሕብረቱን የሚቀናቀኑትን ማናቸውም ነገሮች እየመነጠረ ማውጣት አለበት። ይህንንም ለማድረግ የሚከተሉት ነጥቦች መንደርደሪያ ይሆኑታል ብዬ አምናለሁ። ክርስቲያኖች በሙላት ከእግዚአብሔር ጋር

ሕብረት እንዳይኖራቸው ከሚያደርጉት በጣም ከተለመዱት ጠንቆች መካከል የሚከተሉት ጥቂቶቹ ናቸው።

1) **ባለን መርካት።** እግዚአብሔር የእርሱ የሆኑት ሁሉ ከሙላቱ እንዲካፈሉ ፈቃዱ ነው። ስለዚህም ባለን ልምምድ መርካት አይገባንም። ለምሳሌ፤ እጁን ዘርግቶ እግዚአብሔርን በማምለክ የሚገኘውን የሙላት ሕይወት ያልተገነዘበ ሰው በንስሐ ከሚመጣው የእርካታ ሕይወት አያልፍም። አዎን፤ በንስሐ የሚመጣ ልዩ በረከት አለ። ነገር ግን በዚያ ብቻ በመወሰን ዘወትር ወደ እግዚአብሔር ፊት በቀረበ ጊዜ ሁሉ ከዚያ ያለፈ ልምምድ ውስጥ ለመግባት ራሱን ካልሰጠ ባለው ረክቶ ይቀመጣል። ክርስቲያን ዘወትር በንስሐ ብቻ ከማልቀስ አልፎ ከአምልኮ፤ ከዝማሬና ከመላሰሉት ሊገኝ የሚችለውን እግዚአብሔርን የማወቅ ሕይወት ለመለማመድ መትጋት ያስፈልገዋል።

2) **ዋጋን አለመክፈል።** የእግዚአብሔር በረከት ነጻ ስጦታ ነው፤ ነገር ግን ዋጋ ያስከፍላል። ይህ ራሱን በራሱ የሚቃረን አባባል ይመስላል፤ ነገር ግን አይደለም። እግዚአብሔር እኛን ልጆቹን ይባርክን ዘንድ ዋጋ እንድንከፍል ይፈልጋል። ያንንም ዋጋ ለመክፈል እንችል ዘንድ ጸጋው የሚመጣው ከእርሱ ስለሆነና በራሳችን የምንከፍለው ምንም ስለሌለን በረከቱና ስጦታው ነጻ ሆነ ማለት ነው። ከእግዚአብሔር አብ ጋር የበለጠ ሕብረት ማድረግ ዋጋን ይጠይቃል። በሰውና በተለያዩ መልስን በፍጥነት ሊሰጡን በሚችሉ ሁኔታዎች ተተግኖ ከማለፍ ይልቅ በእግዚአብሔር ታምኖና የማይታይን ተስፋ ጨብጦ በእምነት መጓዝ ዋጋ ያስከፍላል። እግዚአብሔር ወልድን በቅርብ አውቀነው በሕይወታችን ድንቅን እንዲሠራ ከፈለገን ዋጋ መክፈል አለብን። በጸሎት መጋደሉና በክርስቶስ ያለንን ሥልጣን ለማወቅ ቃሉን በማንበብ መትጋቱ የጊዜና የእንቅልፍ፤ ሌሎችንም የሚያጓጉ ጉዳዮችን የመተው ዋጋን ያስከፍላል። በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ሙላት መመላለስ ዋጋ ያስከፍላል፤ ተቃዋሚዎችን ያስነሳል። መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን በሙላት ሲሠራ ማየት ሥጋም ሆነ ሰይጣን አይሆንላቸውምና ይቃወሙናል። ዋጋ ሳይክፈል በረከት የለም።

3) **ተጣምሞ ማደግ።** ይህ ዓይነቱ ጠንቅ ብዙዎችን እንቆ ያስቀረ አደገኛ መሰናክል ነው። አንድ ሰው በክርስትና ሕይወቱ

ከጅማሬው እንደ እግዚአብሔር ቃል ያልሆነን ነገር ተምሮ ካደገ፡ ከዚያ ዓይነቱ ልምምድ መላቀቅ በጣም ያስቸግረዋል። በዚያም ልምምዱ ብዙ ከቆየ በኋላ እውነቱን መስማት በሚጀምርበት ጊዜ ግራ መጋባት ይጀምራል። ይህንን ዓይነቱን ችግር በሁለት መንገድ መፍታት ይቻላል። በመጀመሪያ፡ ክርስቲያኖች በባህል ክርስትናና በሰው ልምምድ ተመርተው ምንም ዓይነት እርምጃ ከመውሰዳቸው በፊት ነገሩን በእግዚአብሔር ቃል የመመርመር ሕይወትን መለማመድ ያሻቸዋል። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ፡ ማንኛውም ክርስቲያን ቀደም ብሎ የተማረው የተጣመመ እውነት ካለ፡ «እኔ የማምነው በዚህ መልኩ ነበር አሁን ግን ጌታ አስተማረኝ» በማለት ወደ እውነት ቢመለስ ትልቅ የእድገት ምልክት እንጂ የሚያሳፍር እርምጃ አይደለም።

19

መጥረቢያህን ሳለው

ምዕራፍ 20፡1-21፡16

በኤፌሶን የነበረው ሁከት ካለፈ በኋላ ጳውሎስ ወደ መቄዶንያ ሄደ። በዚያም አገር አልፎ ወደ ግሪክ አገር በመውጣት ሦስት ወር ተቀመጠ። ጳውሎስ ወደ ሮሜ ሰዎች መልዕክቱን የጻፈው በዚህን ጊዜ በቆሮንቶስ ከተማ ሆኖ እንደነበር ይታመናል። ከዚያም ወደ ሶርያ በመርከብ ለመሄድ የነበረውን እቅድ በአይሁድ ሴራ አማካኝነት በመቀየር በመቄዶንያ አልፎ ለመሄድ ከፊልጵስቶስ በመርከብ ተሳፈረ። የሐዋርያት ሥራ ጸሐፊ ሉቃስ እንደገና ከጳውሎስ የአገልግሎት ቡድን ጋር በመደባለቁ፡ «እኛ» በማለት ትረካውን ይቀጥላል።

በዕለተ እሁድ እንጀራን ለመቁረስ በተሰበሰቡበት በጢሮአዶ ጳውሎስ ነገሩን በማርዘሙ ምክንያት በመስኮት ተቀምጦ የነበረው አውጤኪስ አንቀላፍቶ ወደቀ። የህክምና አዋቂው ሉቃስ እንደመሰከረው፡ ይህ ሰው ሞቶ ነበር። እግዚአብሔር ግን በጳውሎስ ተጠቅሞ ከሞት አስነሳው።

ጢሮአዶን ከለቀቁ በኋላ ጳውሎስ በእግሩ ለመጓዝ በመውደዱ፡ ሉቃስና አብረውት ያሉት ሰዎች በመርከብ ቀድመውት በመሄድ በአሶን ተገናኙት። ጳውሎስ ያንን አካባቢ ለመልቀቅ ቸኩሎ ነበርና ወደ ኤፌሶን ከመሄድ ይልቅ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ከኤፌሶን እርሱ ወደ አለበት ወደ ሚሊጢን ይመጡ ዘንድ ልኮ አስጠራቸው። ለሽማግሌዎቹ የተናገራቸው ቃል በሦስት ይከፈላል። በመጀመሪያ፡ በእነርሱ መካከል የነበረው አገልግሎት መልካምና እንከን የማይወጣለት እንደነበር በሚገባ አስረዳቸው (19-27)። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ፡ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከእግዚአብሔር የተሰጣቸውን አደራ በሚገባ እንዲወጡ አስጠነቀቃቸው (28-31)። በመጨረሻም፡ በመልካም ምክር ካበረታታቸው በኋላ ለጸጋው ቃል አደራ በመስጠት በጸሎት አብሯቸው

ወደቀ (32-38)። «ከእንግዲህ ፊቱን አታዩም ስላላቸው ነገር እጅግ አዘኑ። እስከ መርከብም ድረስ ሸኙት።»

በመርከብ ተጉዘው ወደ ጢሮስ በደረሱ ጊዜ መርከቡ ሸክመን እስኪያራግፍ በዚያ ካገኛቸው ደቀ መዛሙርት ጋር ሰባት ቀን ተቀመጡ። የጢሮስ ወገኖች በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይወጣ ቢመክሩትም፤ እርሱ ግን ከመሄድ አልተመለሰም ነበር። ስለዚህም በጸሎት ተሰነባብተው ተለያዩ።

እነ ጳውሎስ በጉዞአቸው፤ አንድ ቀን በእካ ከወንድሞች ጋር ካላለፉ በኋላ ወደ ቂሳርያ በመውጣት ትንቢት የሚናገሩ አራት ደናግል ሴቶች ልጆች ባሉት በወንጌላዊው በፊልጶስ ቤት በመግባት አያሌ ቀን ተቀመጡ። በዚያን ጊዜ ነበር ነብዩ አጋቦስ ከይሁዳ በመምጣት በኢየሩሳሌም ጳውሎስን ስለሚጠብቀው መከራ ያመለከተው። አሁንም ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም ከመሄድ ወደ ኋላ አላለም ነበር። በዚህም ውሳኔው መሰረት ወደ ኢየሩሳሌም በመውጣት ወደ ምናሶን ቤት ተመርተው ገቡ። በዚህም ጳውሎስ ሦስተኛውን የሚስጦናዊ ጉዞውን አጠናቀቀ።

አንተ ለማለት የምትፈልገውን አሳብ እንድትናገር በፍጹም ጊዜ ሳይሰጥህ ካለማቋረጥ የሚያወራ ሰው አጋጥሞህ ያውቃል? እንዲህ ዓይነቱ ሰው ሲያወራ ለሌሎች እድል እንደማይሰጥ የሚነግረው ሰው ጠላቱ ነው። ብዙ የሚያወራ ሰው ብዙ እንደሚያወራ ሲነገረው ደስ ስለማይለው፤ የሚመክረውን ሰው ንግግር በማቋረጥ ብዙ እንደማያወራ ለማሳመን ሲል ብዙ ያወራል። ከሌሎች የማይሰማ ሰው መጥረቢያውን ለመሳል ፈቃደኛነት የሌለውን በደነዝ መጥረቢያ ሲታገል ጊዜውን የሚያባክንን ሰው ይመስላል። ቢያስተውል፤ ቁጭ ብሎ መጥረቢያውን ለመሳል ከሚያጠፋው ጊዜ ይልቅ በደነዝ መጥረቢያ ሲታገል የሚያሳልፈው ጊዜ እንደሚበልጥ ይረዳል። ከሌሎች የማይሰማ ሰው መኪናውን አቁሞ ነዳጅ ለመቅዳት ጊዜ የሌለውን ሰው ይመስላል። ነዳጅ ለመቅዳት ከሚያጠፋው ጊዜ ይልቅ በግማሽ መንገድ ላይ ነዳጅ አልቆበት በመንከራተት የሚያጠፋው ጊዜ ይበልጣል። «ቃልን የሚያዳምጥ መልካም ነገርን ያገኛል» (ምሳ. 16፥20)

ከሌሎች መስማት እንዴት የተባረከ ነገር ነው! ከሌሎች በመስማት ሰዎች እኛ የሌለንበትን ጊዜና ቦታ ጠብቀው ስለ እኛ የሚያወሩብንን አጉል ባህሪያችንን እናስተካክላለን። ከሌሎች በመስማት በፊታችን ካለው ወጥመድ እናመልጣለን። ከሌሎች በመስማት ብዙ ያላወቅናቸውን ነገሮች እናውቃለን። ከሁሉም በላይ፤ ከሌሎች በመስማት ተናጋሪዎቹ የሚያደምጣቸው ያጡበትን የውስጥ ችግራቸውን እውጥተውና ዝክዝክ አድርገው ነግረውን እንዲተነፍሱ እናደርጋቸዋለን። ከሌሎች በመስማት ትርፍ እንጂ ኪሳራ የለም። «ስለዚህ፤ የተወደዳችሁ ወንድሞቹ ሆይ፤ ሰው ሁሉ ለመስማት የፈጠነ ለመናገርም የዘገየ ... ይሁን» (ያዕ. 1፥19)።

ከሰዎች አለማዳመጥ የሚያስከትለው ችግር ክርስቲያንና ዓለማዊ አይልም። በተለይም ይህ መልካም ባህሪ ከአገልጋይ ሕይወት በሚርቅበት ጊዜ ትልቅ የአገልግሎት መሰናከል ሊሆን ይችላል። ስለዚህም፤ አገልጋይ ሊያስብበት የሚገባ ጉዳይ ነው። ከዚህ በመቀጠል የምንመለከተው፤ አገልጋይ በምን አካባቢ አጥብቆ የማዳመጥ ባህሪውን ማዳበር እንደሚገባው ነው።

I. ስለ አገልግሎትህ መስማት (20፥1-16)።

ጳውሎስ በጢሮስ በነበረበት ወቅት እንጂራ ለመቄረስ ተሰብስበው ለነበሩት ወገኖች ንግግር ሲያደርግ ነገሩን ማስረዘሙን ሉቃስ ሳይሸሸግ ጽፏል (ቁ. 7)። በዚያን ጊዜ ነበር አውጤኪስ የሚሉት ሰው እንቅልፍ ተጫዋኛነት ከመስኮት ወድቆ የሞተው። የጳውሎስ ንግግር ምን ያህል ቢረዝም ይሆን ሉቃስ «ኅበዝ» ብሎ የሚጠራውን ጠንካራ ሰው አሸንፎ በእንቅልፍ የጣለው? ጳውሎስ መልእክትን ማስረዘሙ የዘወትር ተግባሩ መሆኑን ባናውቅም፤ ከተከሰተው ሁኔታ የምንማረው እውነት አለን።

ከዚህ ታሪክ እንድንማር የምፈልገውን እውነት በጥያቄ መልክ ላቅርበው። ጳውሎስ በዚያን ምሽት ሲናገር ንግግሩን እያስረዘመ እንዳለ የመክረው ሰው ይኖር ይሆን? የመክረው ሰው ካለስ ጳውሎስ ሁኔታውን ለማረም ፈቃደኛነት ይኖረው ይሆን? የጳውሎስን ታሪክ ለጊዜው ቆም ላድርግና ለአንባቢዬ እንዳንድ ጥያቄዎችን ልሰንዝር። በአገልግሎትህ

ሌሎች የሚያዩት ለአንተ ግን ግልጽ ያልሆነ ድካም ሊኖርብህ እንደሚችል ታውቃለህ? ወገኖች ይህንን ድካምህን በወንድምነት በግልጽ ቢነግሩህ ደስ ይልሃል ወይስ ትከፋለህ? ምናልባት ስትሰብክና ስታስተምር ሳታስተውለው ነገር ትደጋግምና ታበዛ ይሆናል። ምናልባት ስትዘምር ድምጽህ አብረውህ ከሚዘምሩት አገልጋዮች ተለይቶ ካለልክ እየወጣ የዜማውን ቃና እየረበሸ ይሆናል። በአገልጋዮች ስብሰባ ላይ ከምትሰጠው አላብ ብዛትና ርዝመት የተነሳ ለሌሎች እድል መስጠት ተስኖህ ይሆን? እነዚህና እነዚህን የመሳሰሉ ድካሞች ቢኖሩብህና ወገኖችህ ቀርበው ሊመክሩህ ቢወዱ ምን ያህል ፈቃደኛ ነህ? ወገኖች ያለብህን ችግር እንዲነግሩህ የሚጋብዝ ሕይወት ይኑርህ።

አንዳዶች በአገልግሎታቸው ላይ ያለውን ጉድለት ሰዎች ሊነግሩላቸው ሊሹ ከመስማት አሻፈረኝ ይላሉ። ሌሎች ደግሞ ሰዎች በእነርሱ ላይ ምን አስተሳሰብ እንዳላቸው ለማወቅ በመጨነቅ ጊዜያቸውን ያጠፋሉ። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ስላለብህ ድካም ከሰው ምክር መቀበል ትልቅ ማስተዋል እንደሆነ አትዘንጋ። ነገር ግን ቁም ነገሩ ያንተ ሕይወት በበለጠ ተስተካክሎ ጌታህ በአንተ መክበሩ እንጂ ሰዎች በአንተ ላይ ያላቸው ግምት አለመሆኑን አትርላ።

II. ከወገኖች ጋር ስላለህ የየዕለት ኑሮ መስማት (20፡17-38)።

ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም ከመሄዱ በፊት የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችን ሰብስቦ በተናገረበት ወቅት፡ ከእነርሱ ጋር የኖረበትን ሦስት ዓመታት መለስ ብሎ በመመልከት የነበረው እርምጃ እንከን የማይወጣለት መሆኑን በድፍረት ነበር የተናገረው። «ከማንም ብር ወይም ወርቅ ወይም ልብስ አልተመኘሁም» (ቁ. 33) የሚለውም ቃሉ ይህንን የሚያስረግጥ ነው። በኑሮውም ካላያቸው ምላሌነት አንዱ፡ ከመቀበል ይልቅ መስጠት ትልቅ የበረከት ምንጭ እንደሆነ ነው (ቁ.35)።

አገልጋይ ከክርስቲያኖች ጋር የሚገናኘው በአገልግሎት ብቻ ሳይሆን በየዕለት ኑሮውም በብዙ መንገድ ይገናኛል። በዚህም ዕለት በዕለት ከክርስቲያኖች ጋር ባለው ግንኙነቱ ምንም እንኳ በማስተዋል

ቢመላለስ፡ ትንሽም ብትሆን እንከን እንደሚገኝበት መገንዘብ አለበት። የአገልጋይ የመጀመሪያ መመሪያው ዘወትር ከሌሎች ከመቀበል ይልቅ መስጠት ሊሆን ይገባዋል። ሌሎች ጊዜያቸውን እንዲሰውልን ከመጠበቃችን በፊት እኛ ያንኑ ብናደርግ መልካም እናደርጋለን። ሌሎች ፍቅር እንዲሰጡን ከመጠበቅ ከእኛ የሚጠበቅብንን ፍቅር ብንስግላቸው ትልቅ ማስተዋል ነው።

ጥቂት ነገሮችን በምሳሌነት ብንመለከት እንድንማር የፈለኩትን ነጥብ በበለጠ መረዳት እንችላለን። ለምሳሌ፡ አገልጋይ የሚያውቃቸው ወገኖች በሙሉ በደረሰባቸው ሃዘን ላይ ተገኝቶ ቢያጽናናቸው፡ በደስታቸው ጊዜ ደግሞ ጥሪያቸውን አክብሮ ቢገኝላቸው ደስታው ነው። ነገር ግን ሁሉም ጋር ለመገኘት ላያደርሰው ይችላል። ስለዚህም መድረስ የሚችለው ቦታ ደርሶ ያልቻለውን ከመተው በቀር ሌላ ምርጫ የለውም። ታዲያ አገልጋይ ይህንን እውነት እያወቀ የእርሱ ተራ ደርሶ ከሰዎች መጽናናትን በሚጠብቅበት ጊዜ፡ እንዲሁም ወገኖች በደስታው ላይ እንዲገኙ በሚመኝበት ጊዜ ባለባቸው የኑሮ ሁኔታ ምክንያት በጎኑ ያልተገኙትን ወገኖች እየቆጠረ በልቡ ቅሬታን መያዝ የለበትም። ይህ በምሳሌነት የጠቀስኩት ጉዳይ ብዙም ልንጨነቅበት የሚገባን ሁኔታ አይመስልም። ነገር ግን ለዚህ ከንቱ ድካም ራሳቸውን የሰጡትን ወገኖች ልብ ሊያቃቅር ተገኝቷል። የወገኖች ልብ ሊቃቃር ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ያዝናል። መንፈስ ቅዱስ ሲያዝን በመካከላችን መሥራት ይላነዋል። ታዲያ ትልቅ በረከት አመለጠን ማለት አይደለምን? ይህ ዓይነቱ ድካም የወገኖችን ሕብረት በየጊዜው ያናጋ ሁኔታ ነውና አገልጋይ ይህንን የመሳሰለውን ቀስ በቀስ ለአገልግሎቱ ጠንቅ ሊሆን የሚችል ባህሪውን በሰዎች ምክር ብርታት ማስወገድ አለበት።

III. ጌታ በሌሎች የሚናገርህን መስማት (21፡1-16)።

ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ቆርጦ በተነሳበት መጠን መንፈስ ቅዱስ በባሪያዎቹ በኢየሩሳሌም እስራት እንደሚቆየው ደጋግሞ ነግሮታል። እንዳንዶቹም በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይሄድም መክረውታል (ቁ. 4)። ይህንን መልእክት ከነብዩ ከአጋቦስም ደግሞ ሰምቶአል። ጳውሎስን ግን በተለያዩ የእግዚአብሔር

ለዎች አማካኝነት የመጣለት ድምጽ ወደ ኢየሩሳሌም ከመሄድ አልመለሰውም ነበር። ከዚያን ጊዜ አንስቶ እስከ አሁን ድረስ የጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ የጌታ ፈቃድ ይሁንና አይሁን አከራካሪ ጉዳይ ነው።

ከተከሰተው ሁኔታ የምንወስደው ቁም ነገር ቢኖር የሚከተለው ነው። እግዚአብሔር በአገልጋዮቹ ሊናገረን ቢወድ ልባችን ምን ያህል ክፍት ነው? ጌታ በሰዎች መልእክትን ወደ እኛ የሚያመጣበት ብዙ ምክንያቶች አሉት። አንዳንድ ጊዜ ለማድረግ ቆርጠን የተነሳንለት ነገር አሳባችንን ወጥሮ ከመያዙ የተነሳ ጌታን ለማዳመጥ ስለሚሳነን እግዚአብሔር የግድ ሌሎችን ልኮ ሊናገረን ይፈቅዳል። ሌላ ጊዜ ደግሞ በሕይወታችን የምንለማመደው ኃጢአት ካለ ከጌታ እንዳንሰማ ስለሚጋርደን ጌታ ለእኛ ለማስተላለፍ የፈለገውን መልእክት የግድ በሰዎች ማስተላለፍ ያስፈልገዋል። ስለዚህም ዘወትር ጌታ በሰዎች ሊናገረን ለሚወደው ነገር ክፍት እንድንሆንለት ይፈልጋል።

ይህ ችግር ብዙውን ጊዜ ለሌሎች ከጌታ መልእክትን የማስተላለፍ ልምምድ ያላቸውን አገልጋዮች የሚያጠቃ ችግር ነውና እነዚህ አገልጋዮች የበለጠ ማስተዋል ይጠበቅባቸዋል። ሁል ጊዜ፦ «ለሌሎች ምን መልእክት አለኝ?» የሚል አሳብ ብቻ ካለንና፦ «ጌታ ዛሬ በሌሎች ምን ይናገረኝ ይሆን?» ብለን ዝም የምንልባቸው ጊዜአቶች ከሌሉን ብዙ በረከት አምልጦናል።

አንዳንዶች በሌሎች አገልጋዮች ከጌታ የሚመጣላቸውን መልእክት ላለመቀበል ልባቸውን አደንድነው ይታያሉ።

ሌሎች ደግሞ በእግዚአብሔር ስም የተነገረን ነገር ሁሉ በቃሉና በመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት በፍጹም ሳይመረምሩ አሜን ብለው ይቀበላሉ። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። በሰዎች ሊመጣልህ ለሚችለው የእግዚአብሔር መልእክት ዘወትር ዝግጁ የመሆንህን ያህል፤ ሁሉን ነገር በቃሉ የምትመረምር አገልጋይ ለመሆን ትጋ።

ከሌሎች መስማት አለብን የሚለውን አሳብ ብቻ ተመልክተን ያንን እንዳናደርግ የሚዋጉንን ነገሮች ሳንጠቅስ ብናልፍ ትምህርታችን ጎዶሎ ይሆንብናል። በዚህ ዘመን ያለን አገልጋዮች ለምን ከሌሎች መስማት ይሳነናል? የሚከተሉትን ነጥቦች እንመልከት።

1) ሁሉን ነገር ያወቅን ሲመስለን። አገልጋይ ራሱን በአካባቢው ካሉት አገልጋዮች የተሻለ አድርጎ በሚያስብበት ጊዜ፤ ሌሎች ከእርሱ እንዲሰሙ እንጂ እርሱ ከሌሎች መስማትን አይፈልግም። ሰባኪ ስብከቱን እስከሚወርስ ድረስ ሌሎች እንዲሰሙት የመፈለጉን ያህል እርሱም ሌሎች ሲሰብኩ ጸጥ ብሎ ያዳምጥ ዘንድ ይገባዋል። ጌታ ይህንን እንድናገር በልቤ አሳስቦኛል የሚልም ሰው ሌሎች መልእክቱን እንዲሰሙት የመፈለጉን ያህል እርሱም ከሌሎች ለመስማት ዝቅ ይበል። ዘማሪውም ሲዘምር ተሰሚነትን እንደሚናፍቅ ሁሉ እርሱም ሌሎች ሲዘምሩ ለመስማት ቁጭ ይበል። መካሪውም እንደመከረ ምክርን ለመቀበል ልቡን ይክፈት። እኛ ብቻ ሁሉን ያወቅን አይምስለን። ሁል ጊዜ በልምምድም ሆነ በእውቀት የሚበልጡን ሰዎች እንዳሉ አንዘንጋ።

2) ፍርሃት። አንዳንድ አገልጋዮች ሰዎች በእነርሱ ላይ ያዩትን ድካም ሲነግሯቸው የፈረዱባቸውና ፈጽመው የናቋቸው ስለሚመስላቸው ለሰዎች እድልን አይሰጡም። በተለይም ቀደም ሲል፦ «ከጌታ የመጣ መልእክት ነው» በሚል ሳቢያ የቆሰሉ አገልጋዮች ይህ ፍርሃት ያጠቃቸዋል። እንዲህ ዓይነቱ ቁስል ፈጥኖ ሊፈወስ ይገባዋል።

3) ግትረኛነት። «ጌታ የመራኝን እስካደረግሁኝ ድረስ ሰው ስለሚለው አይገደኝም» በሚል ዌፍንነት የሚራመድ አገልጋይ ራሱን ለጥፋት ከመዳረግ አያልፍም። አገልጋይ ከጌታ አገልጋዮች ጋር አብሮ የሚሠራ ትሁት ሰው ይሆን ዘንድ ይገባዋል እንጂ ግትረኛነት ከእርሱ አይጠበቅም።

4) የሰዎችን ሁኔታ አለመለየት። አገልጋይ ምንም ዓይነት ግሩም ሰው ቢሆን፤ እርሱነቱን የማይወዱና የማይቀበሉት ሰዎች ሊኖሩ እንደሚችሉ ማስታወስ አለበት። ስለዚህም በፍቅር ሊመከሩት ወደ እርሱ በሚመጡትና ዘወትር በእርሱ ላይ ለመፍረድ በማይተኙ ሰዎች መካከል ለመለየት ይጣጣር።

ለፈተና ሁሉ የተዘጋጀህ ሁን

(ክፍል አንድ)

ምዕራፍ 21÷17-23÷35

በብዙ ምክር ተነግሮት ወደ ኋላ ያላለው ጳውሎስ እንደተመኘው ወደ ኢየሩሳሌም ደረሰ። በኢየሩሳሌም የነበሩ ወንድሞች በደስታ ከተቀበሉባቸውና የጳውሎስን ምስክርነት ካደመጡ በኋላ እነርሱም ለመናገር የፈለጉትን አሳብ ገለጹ። በኢየሩሳሌም ባሉት አይሁድ ዘንድ ብዙም ሰላም የሰፈነ አይመስልም። ከአይሁድ ወገን የሆኑት አማኞች ጳውሎስ ወደ ጌታ የመጡትን አሕዛብ እንዳይገረዙ ያስተምራል ብለው ከሰሉት። በክርስቶስ አምነው የነበሩት አሕዛብ ማድረግ ያለባቸው ነገር ሁሉ ቀደም ሲል በኢየሩሳሌም ጉባኤ በተላለፈው ውሳኔ መሰረት በጽሑፍ ተገልጿል። አሁን ግን ከአይሁድ ወገን የሆኑት ክርስቲያኖች ጳውሎስ የሙሴን ሕግ ላለመቃወሙ ማረጋገጫን ፈለጉ። ስለዚህም በኢየሩሳሌም ያሉ በማስተዋል የተሞሉ ወገኖች ነገሩን ለማብረድ ጳውሎስ ማድረግ ያለበትን አዘጋጅተው ጠበቁት። እቅዳቸው ይህንን ይመስል ነበር። ጳውሎስ በኢየሩሳሌም ከነበሩ ስለት ከነበረባቸው አራት ሰዎች ጋር የመንጸትን ስርአት እንዲፈጽሙና ስለ እያንዳንዳቸው መስዋዕትን እንዲያቀርቡ አሳስቡት። በዚህም አድራጎቱ ሲከሰሱት የነበሩት ሁሉ በእርግጥም ጳውሎስ ሕጉን እየጠበቀ በሥርዓት የሚመላለስ ሰው እንደሆነ ያውቃሉ። ጳውሎስም ከወገኖቹ የመጣለትን ምክር በመቀበል የተባለውን በሚገባ ፈጸመ።

ጳውሎስ የመንጸት ጊዜውን በማጠናቀቅ ላይ ሳለ፣ ከእስያ የመጡ አይሁድ በጳውሎስ ላይ ተነሱ። የኤፌሶን ጥፎፊሞስን ወደ መቅደስ አገባው የሚል ሰበብ አመጡ እንጂ ይህንን ምክንያት ባይሰጡ ኖሮ ጳውሎስን የሚከሱበት ሌላ መንገድ መፈለጋቸው አይቀርም ነበር። በአይሁድ እምነት መሰረት አሕዛብ ወደ መቅደሱ የውጪኛው ክፍል እንጂ ወደ ውስጥ ይገቡ ዘንድ አይፈቀድባቸውም ነበር። በዚህም ሰበብ የጳውሎስ የመከራ ዘመን ጀመረ።

ጳውሎስን ይዘው ሊገድሉት በፈለጉ ጊዜ ወሬው ሰዊፍራው ሻለቃ በመድረሱ በታላቅ ጭፍራ ደርሶ ጳውሎስን ከመደብደብ አስጣላቸው። እውነቱን ለማወቅ የጓጓው ሻለቃ ከግፊያው መካከል አስወጥቶ ጳውሎስን ወሰደው። ጳውሎስም ራሱን ለሻለቃው ካስተዋወቀና ለሕዝቡ ያለውን ምላሽ እንዲናገር ፈቃድን ከተቀበለ በኋላ ንግግሩን ቀጠለ።

በመጀመሪያ ጳውሎስ እውነተኛ አይሁድ ለመሆኑ የማረጋገጫ ቃላትን ሰነዘረ። የትውልድ ስፍራው፣ ትምህርቱ፣ ለአይሁድ ሕግ ያለው ቅንነትና ክርስቲያኖችን ማሳደዱ ለዚህ ይመስክሩለታል። በመቀጠልም፣ በደማስቆ መንገድ ላለ ጌታ እንዴት እንደተገለጸለት ከተረከ በኋላ፣ ወደ ኢየሩሳሌም ከተመለሰ በኋላ በመቅደስ የመጣለትን መገለጥ አብራራ። ይህ በኢየሩሳሌም ተሰጠኝ የሚለው መገለጥ በሌላ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል አልተገለጸም።

አሕዛብ የሚለውን ቃል ከጳውሎስ አንደበት ሲወጣ የሰሙት አይሁድ መታገስ ስላቃታቸው፡ «አስወግደው» እያሉ በታላቅ ድምጽ በሮሹ ጊዜ፣ የሻለቃው ምክንያቱን በይበልጥ ለማወቅ ስለወደደ እየገረፉ እንዲመረምሩት አዘዘ። ለመግረፍ በጠፍር በገተሩት ጊዜ ነበር ጳውሎስ ከዚህ ሁሉ ክፉ አድራጎት ነጻ ሊያወጣው የሚችለውን የሮም ዜግነቱን አስመርኩዞ አቤቱታ ያቀረበው። ሻለቃውም በመፍራት በካህናት አለቆች ፊት አቆመው።

በካህናት አለቆች ፊት የነበረው ጉባኤ እጅግ አስቸጋሪ ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስ ሕሊናው በእግዚአብሔር ፊት ንጹህ እንደሆነ በማስረገጥ ንግግሩን በመጀመር ላለ ሊቀ ካህናቱ ሐናንያ የጳውሎስ አፍ ይመታ ዘንድ አዘዘ። እንዳንዶች ጳውሎስ በሊቀ ካህናቱ ላይ የድፍረት ቃል የተናገረው የዓይን ችግር ስለነበረበት ሊቀ ካህናት መሆኑን ሳያውቅ ነው ብለው ያምናሉ። ሌሎች ደግሞ ጳውሎስ የተናገረውን የሚያውቅ እንደነበረና የተናገረውም ነገር ምንም ስህተት የሌለበት እንደነበረ ያምናሉ።

ጳውሎስ ዘዴውን በመለወጥ፣ የራሱን ፈሪላዊነት በመግለጽ፣ የተፈረደበት ስለ ተስፋና ስለ መታን መነሳት መሆኑን ለማስታወቅ ሮሹ። ይህ አነጋገሩ በተስፋና በመታን መነሳት በሚያምኑት በፈረሳውያንና በእነዚህ ነገሮች ፈጽሞ በማያምኑት በሰዱቃውያን መካከል

መከፋፈልን ፈጠረ። ክርክሩ ሲበረታና የጳውሎስ ደህንነት ሲያሰጋ ሻለቃው ጳውሎስን ወደ ሰፈሩ አስወሰደው።

በነጋታውም ጳውሎስ ሌሊቱን በተገለጸለት በእግዚአብሔር ተበረታትቶ ሲነሳ፤ ከአርባ የሚበልጡ አይሁድ ጳውሎስን ሳይገድሉ እንዳይበሉ በእልህ ተነሱ። ለዚህም ተንኮላቸው መንገድን ሲቀይሱ ሳለ የጳውሎስ የእህት ልጅ ስለሰማ፤ በመጀመሪያ ለጳውሎስ ከዚያም ለሻለቃው ነገሩን ገለጸ። ሻለቃውም ብላቴናውን ምስጢሩን እንዲጠብቅ ካዘዘው በኋላ ጳውሎስን በጦር አሳጅቦ ወደ ፈሊክስ ከደብዳቤ ጋር ላከው። የጳውሎስን ጉጹህነት ከደብዳቤው የተገነዘበው ፈሊክስ የጳውሎስ ከላሾች እስኪመጡ ድረስ በሄሮድስ ግቢ ውስጥ እንዲጠበቅ አዘዘ።

የአንድን አገልጋይ በፈተና መጽናት የሚወስነው የፈተናው ብርታት ሳይሆን የአገልጋዩ አያያዝ ነው። ለዚህ ነው የእግዚአብሔር ጸጋ ለሁለቱም ዝግጁ ሆኖ ሳለ አንዱን የጣለ ፈተና ሌላኛውን የሚያልፈው። አገልጋይ በፈተና ውስጥ በሚያልፍበት ወቅት የሚያደርገውን በጥንቃቄ ማወቅ አለበት። እውነተኛ ክርስትና ካለ ፈተና አለ። ፈተና የሌለበት ክርስትና እድገት የሌለው ክርስትና ነው። እንደውም አገልጋይ እምነቱ ሲፈተን ደስ ሊሰኝ ይገባዋል። ያዕቆብም እንዲሁ ይመክረናል፡- «ወንድሞቼ ሆይ፤ የእምነታችሁ መፈተን ትዕግስትን እንዲያደርግላችሁ አውቃችሁ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ ቁጠሩት» (ያዕ. 1፥2-3)።

አገልጋይ ለሚመጣበት ፈተና የሚኖረው ምላሽ እንደፈተናው ዓይነት መለያየቱ ግልጽ ነው። ሆኖም፤ ምንም ዓይነት ምላሽ ቢኖረውም አንኳ ከጌታ ተለይቶ የትም መድረስ አይችልም። በዚህ ክፍል የምንመለከተው አሳብ እግዚአብሔር በፈተና ለተወከቀት አገልጋዮቹ ያዘጋጀውን ጸጋ ነው። ከዚህ በመቀጠል እነዚህን ነጥቦች እንመልከት።

I. በፈተና ጊዜ ድፍረት (21፥17-22፥21)።

ጳውሎስ የወገኖቹን ምክር ተቀብሎ ሰዎችን ይዞ የመንጸቱን ስርአት በማጠናቀቅ ላይ እንዳለ ከእስያ የመጡ አይሁድ ስደት አስነስተውበት በሻለቃው ፊት ለመቅረብ በቃ። በዚያም በተሰበሰበው

ሕዝብ ሁሉ ፊት ከጌታ ስለተቀበለው ጥሪ ያደረገው ንግግር ታላቅ ግልጽነት የተሞላ ነበር። እንዲህ ዓይነቱ ድፍረት የሚመጣው ከእግዚአብሔር ብቻ ነው።

እንደ አገልጋዮች ከዚህ የምንማረው ምስጢር ቢኖር፤ ፈተና ዙሪያችንን ዘግቶ በሚያስጨንቀን ጊዜ የቆምንለትን ዓላማችንን በግልጽነት ለመናገር ድፍረት ይኖረን ዘንድ እግዚአብሔር እንደሚያስችለን ነው። አገልጋይ ተቃዋሚዎች ስለበዙበት የበለጠ ድፍረት ሊኖረው እንጂ ሊያፍር አይገባውም። አንገቱን ቀና አድርጎ የተቃዋሚዎቹን ዓይን እየተመለከተ የጠራውን የክርስቶስን ክብር በግልጽ የመናገር ድፍረት ይኖረው ዘንድ ያስፈልጋል። በሥራ፤ በትምህርት ቤትም ሆነ በተለያዩ የሕብረተሰብ ኑሮ ውስጥ የተሰማራ አገልጋይ የቆመለትን እምነት የሚጠይቁና የሚገዳደሩ የሰይጣን መልእክተኞች በየስፍራው እንደማይጠፉና ይህ በእርሱ እንዳልተጀመረ በማወቅ የጠራውን ጌታ ለማስከበር አስቀድሞ መወሰን አለበት። ይህንን ውሳኔ ለወሰነ አገልጋይ፡- «እኔ እድገህ ዘንድ ከአንተ ጋር ነኝና ከፊታቸው አትፍራ፤ ይላል እግዚአብሔር» (ኤር. 1፥8)።

II. በፈተና ጊዜ ጥበብ (22፥22-23፥10)።

ጳውሎስ በሻለቃው ፈቃድ ለሕዝቡ የመሰለው ግልጽነት የተሞላ ንግግሩ የተሰበሰበውን ሰው ሁሉ አስቆጣው። የሕዝቡ ጩኸት የሻለቃውን በጳውሎስ ላይ የበለጠ ምርመራ ያደርግ ዘንድ በመገፋፋቱ፤ እየገረፉ እንዲመረምሩት አዘዘ። ከግርፋት እንደማያመልጥ የተመለከተው ጳውሎስ በመጀመሪያ ከአንደበቱ የወጣው ቃል፡- «የሮሜን ሰው ያለ ፍርድ ትገርፉ ዘንድ ተፈቅዶላችኋል?» (22፥25) የሚል ነበር። ይህም ጉዳይ በባለሥልጣኖቹ ላይ ትልቅ ፍርሃትን አሳደረ። ጳውሎስ ይህ ዓይነቱን በሰዎች ላይ ጥያቄ የሚያሳድር ጥበብ የተሞላበት አነጋገር በእግዚአብሔር እርዳታ ማስታወሱ እውን ነው።

ጳውሎስ በማግስቱ በደረሰበትም ክስ በተመሳሳይ ሁኔታ ከእግዚአብሔር የጥበብ አነጋገር ሲመጣለት እንመለከታለን። በዚያም ጊዜ፡- በጉባኤው መካከል ሰዱቃውያንና ፈሪሳውያን መገኘታቸውን ዓይቶ፡- «ወንድሞቼ እኔ ፈሪሳዊ የፈሪሳዊም ልጅ ነኝ ስለ ተስፋና ስለ

ሙታን መነሳት ይፈርዱብኛል ብሎ በሸንጎው ጮኸ» (23፥6)። ይህም አባባሉ የተሰበሰበውን ሕዝብ አበጣበጠው። ይህንን የመሰለው ጥበብ የተሞላው አነጋገር ከመንፈስ ቅዱስ ዘንድ ካልተላከ ከወዴት ይመጣል?

አገልጋይ ወደ ፈተና ደጅ በቀረበ ጊዜ ለሚደርስበት ጥያቄ ሁሉ መልስን ከጌታ ለመቀበል ልቡን ማዘጋጀት ይገባዋል። የእግዚአብሔርን ባሪያዎች በመክሰስ በብዙ ሺህ ዓመታት ልምድ ባለው በዲያቢሎስ ተገፍቶ የሚመጣን ክስ ለመቋቋም አገልጋይ ከመንፈስ ቅዱስ ጥበብን ካልተቀበለ በስተቀር እጅግ አስቸጋሪ ይሆንበታል። ለዚህ ነው ቃሉም እንዲህ እያለ የሚመክረን፦ «ወደ ምኽራቦችና ወደ መኳንንቶችም ወደ ገዢዎችም ሲጎትቱአችሁ፤ እንዴት ወይም ምን እንድትመልሱ ወይም እንድትናገሩ አትጨነቁ፤ መንፈስ ቅዱስ በዚያች ሰዓት ልትናገሩት የሚገባችሁን ያስተምራችኋልና» (ሉቃ. 12፥11-12)። አገልጋይ የሚችለውንና የሚጠበቅበትን ጥቂቱን ነገር ሲያደርግ፤ እግዚአብሔር ደግሞ ታላቁንና በሰው የማይቻለውን ተአምራት ያደርጋል።

III. በፈተና ጊዜ ይህንነት (23፥11-35)።

አይሁድ ከጳውሎስ አንደበት ከሚወጣው የጥበብ አነጋገር የተነሳ እርሱን ለማጥመድ ያላቸው ክፉ አላብ እንዳልሆነላቸው ባወቁ ጊዜ፤ ላይገድሉት እንዳይበሉና እንዳይጠጡ በመማማል ሴራን ጠነሰሉ። ይህንን ተንኮላቸውን እግዚአብሔር ያፈረሰባቸው የጳውሎስ የእኅት ልጅ ምክራቸውን አድምጦ ነገሩን ወደ ብርሃን እንዲያወጣው በማድረግ ነው። እግዚአብሔር እንደዚህም ዓይነት አገልጋዮቹን የማዳኛ መንገድ አለው። የአገልጋይ ልብ ግን የእግዚአብሔርን ማዳን ለማስተዋልና ለመቀበል ከፍት መሆን አለበት። ጳውሎስ፦ «እግዚአብሔር ገና ወደ ሮም እንድሄድ ፈቃዱ ነውና እንድም ነገር አይደርስብኝም፤ ስለዚህም ዝም ብዬ እጠብቀዋለሁ» በማለት የእኅቱን ልጅ ሊመልሰው ይችል ነበር። ነገር ግን ጳውሎስ ጌታ አገልጋዮቹን የሚታደግበት ብዙ መንገዶች እንዳሉት ያውቅ ነበርና መንገዱን ለጌታ ለቀቀ።

በዚህ ዘመንም ያለን አገልጋዮች ይህንን እውነት ልናስተውል ይገባናል። በፈተና በተከበብን ጊዜ እግዚአብሔር በምን መንገድ

እንደሚጎበኘን ስለማናውቅ ልባችንን ከፍት አድርገን እንጠብቀው። እግዚአብሔር አገልጋዮቹን የሚታደግበት የተለያዩ መንገዶች አሉት። ካሉትም መንገዶች የትኛውን መጠቀም እንደሚፈልግ የሚወስነው እርሱ ነው። «ለሰው ሁሉ ከሚሆነው በቀር ምንም ፈተና አልደረሰባችሁም፤ ነገር ግን ከሚቻላችሁ መጠን ይልቅ ትፈተኑ ዘንድ የማይፈቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው፤ ትታገሡም ዘንድ እንድትችሉ ከፈተናው ጋር መውጣውን ደግሞ ያደርግላችኋል (1ቆሮ. 10፥13)።

ለፈተና ሁሉ የተዘጋጀህ ሁን

(ክፍል ሁለት)

ምዕራፍ 24-26

ሉቃስ ከምዕራፍ 24 እስከ ምዕራፍ 26 ውስጥ የጳውሎስን የማያቋርጥ ፈተና መተረኩን ይቀጥላል። ሊቀ ካህናቱ ሐናንያና ጠበቃው ጠርጦሉስ ያሉበት የጳውሎስ የከሳሾች ቡድን በእምስት ቀን ውስጥ ጳውሎስ ወደ ተወሰደበት ስፍራ ደረሰ። ጠበቃው ጠርጦሉስ ለፊልክስ ያቀረበው ውዳሴ ከንቱ ሽንገላ ለመሆኑ ለማንም አይሁዳዊ ግልጽ ነው። ጳውሎስ የተከሰሰው፣ በሁከት አነሳሽነት፣ በናዝራውያን ወገን የአመጽ መሪነትና፣ በቤተ መቅደስ አርካሽነት ነው።

ጳውሎስ በምላሹ የቀረበበትን የሁከት አነሳሽነትም ሆነ የአመጽ መሪነት ክስ ሲክድ፣ እነርሱ ኑፋቄ ብለው በሚጠሩት መንገድ ግን እግዚአብሔርን እንደሚያመልክ በግልጽነት አስረዳ። እንደ ጳውሎስ አመሳለስ ከሆነ፣ ወደ ኢየሩሳሌም ከወጣ አሥራ ሁለት ቀን ብቻ እንደሆነውና ያም አመጸን ለማነሳሳት በቂ ጊዜ እንዳይደለ፤ በተጨማሪም ደግሞ ወደ መቅደስ የወጣበትን ምጽዋትንና መስዋእትን የማድረግ ዓላማ ሲፈጽም ሕዝብ እንዳልተሰበሰበና ምንም ሁከት እንዳልነበረ ገለጸ።

ሉቃስ በመጣ ጊዜ ነገሩን እቆርጣለሁ ብሎ በቀጠሮ የቆየው ፊልክስ ከጥቂት ቀናት በኋላ ከሚስቱ ከድሩሲላ ጋር በመሆን የጳውሎስን ምስክርነት ይሰማ ዘንድ ወደደ። የወንጌልን እውነት ሰምቶ የፈራው ፊልክስ ጳውሎስን በእስር ቤት በመተው በየጊዜው እያስመጣ ያነጋግረው ነበር። ፊልክስ ጳውሎስን ለሁለት ዓመት በእስር ቤት ያቆየው ጉቦን ፈልጎ ሲሆን፣ በመጨረሻም በፊስጦስ ሲተካ አይሁድን ለማስደሰት ሲል ጳውሎስን እንደ ታሰረ ተወው።

ፊስጦስ ወደ ኢየሩሳሌም በመጣ ጊዜ፣ የአይሁድ መሪዎች ከሳቸውን ይዘው ቀረቡ። አይሁድ ጳውሎስን በመንገድ ሽምቀው ለመግደል ያላቸውን አሳብ ሳይገልጹ ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም ይላክ ዘንድ ለመኑ፣ ልመናቸው ግን አልሠራም። ጳውሎስም በቂሣርያም

ይከሉት ዘንድ በቆሙት በአይሁድ አለቆች ፊት ለፊስጦስ ሲናገር፣ ሊፋረድ በሚገባው በቂሣር ፊት እንደቆመና ምንም በደል እንዳልተገኘበት አብራራ።

ፊስጦስ አይሁድን ደስ ለማሰኘት መፈለጉን ጳውሎስ ያስተዋለ ይመስላል። ስለዚህም ወደ ቂሣር አቤት ለማለት ወሰነ። «ቂሣር» ማለት የሮም ንጉሠ ነገስታት የሚጠሩበት ስም ሲሆን፣ ይህ ወደ ቂሣር አቤት የማለት መብት የሮም ዜጎች አለልኝ የሚሉት መብታቸው ነው። ማንኛውም የሮም ዜጋ ተከስሶ ከቂሣር በታች ወዳለ ባለሥልጣን ዘንድ ሲቀርብ፣ ፍርድን ከመቀበሉ በፊትም ሆነ ከተፈረደበት በኋላ ወደ ቂሣር አቤት የማለት መብት አለው። አንዴ ወደ ቂሣር አቤቱታ ከቀረበ በኋላ ጉዳዩ ወደ ሮም ይወሰድና ፍርዱ በንጉሠ ነገሥቱ በቂሣር እጅ ይተዋል። ጳውሎስ ወደ ቂሣር አቤት ያለው ይህንን የሮም ዜግነት መብቱን በመጠቀም ነበር።

ፊስጦስ የጳውሎስን ጉዳይ ወደ ቂሣር ሲያሸጋግር ስለ ክሉ ሁኔታ የሚያብራራ ደብዳቤም አብሮ በማክል መላክ ነበረበት። ነገር ግን በጳውሎስ ላይ የተሰነዘረው ክስ ግን ፍሬ ቢስ ስለነበር፣ የሚጽፈው ግራ ገብቶት ነበር። ስለዚህም በአካባቢው የነበረች የአንዲት አውራጃ ንጉሥ የነበረው አግሪጳ ከእህቱ ከበርኒቄ ጋር ለሰላምታ የመምጣታቸውን እድል በመጠቀም የጳውሎስን ጉዳይ ሰምተው አሳብ እንዲሰጡት የፈለገ ይመስላል። ፊስጦስም ጳውሎስን አስቀርቦ ጉዳዩን ለአግሪጳ አብራራለት።

ወደ ቂሣር ይግባኝ ያለው ጳውሎስ፣ በአግሪጳ ፊት የመፋረድ ግዴታ የለበትም። ነገር ግን የተሰጠውን እድል በመጠቀም የክርስቶስን ሕይወት ለዋጭነት ሊያበስር ወደደ። በንግግሩም፣ ክርስቶስ ተገናኝቶት ሕይወቱን ከመለወጡ በፊት የነበረበትን ሁኔታ፣ ከዚያም አልፎ በአንዴት ዓይነት አስገራሚ አኳኋን እንደተለወጠና ከተለወጠም በኋላ ያለበትን ሁኔታ በግልጽነት መሰከረ።

ፊስጦስ አብደሃል ብሎ ለተናገረው ቃል ምላሽን በፍጥነት ከሰጠ በኋላ፣ ጳውሎስ ንግግሩን ወደ ንጉስ አግሪጳ ዘወር ማድረጉ ምናልባት አግሪጳ ለወንጌል ፍላጎት ያደረበት መሆኑን ዓይቶ ነው ብሎ መገመት አያዳግትም። «በጥቂት ክርስቲያን ልታደርገኝ ትወዳለህ» የሚለው

የአግሪካ ምላሽ ከጳውሎስ ጋር እንደተገባቡ ሲያሳይ፤ ከወንበሩ መነሳቱ ደግሞ ለነገሩ ፍጻሜን ለመስጠት እንደፈለገ ይገልጻል። ያም ሆነ ይህ፡ ጉዳዩ ወደ ቄሣር አቤት ተብሎአልና ጳውሎስን ሊለቁት ቢወዱ እንኳ የማይችሉበት ሁኔታ ላይ ነበሩ።

«ለፈተና ሁሉ የተዘጋጀህ ሁን» በሚለው በመጀመሪያው ክፍላችን ውስጥ የተመለከትነው፤ እግዚአብሔር ፈተና ለከበባቸው ባሪያዎቹ ስለሚሰጠው ጸጋ ነው። እነርሱም «ድፍረት»፤ «ጥበብ» እና «የመጻኛ መንገድ» ሲሆኑ፤ አገልጋይ እነዚህን እርዳታዎች ለመቀበል ዝግጁ መሆኑ የመጀመሪያ እርምጃው መሆን እንዳለበት ተመልክተናል። በዚህ «ለፈተና ሁሉ የተዘጋጀህ ሁን» በሚለው ክፍል የምንመለከተው፤ በፈተና ወቅት እግዚአብሔር የሚያደርግለትን የሚጠብቅ ያለ አገልጋይ ሊያደርጋቸው የሚገቡትን ነጥቦች ነው።

I. ከአቋራጭ መንገድ ተጠበቅ (24፥1-27)።

በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ፶ ዓመት ውስጥ የምንመለከተው ሐናንያና ጠበቃው ጠርጦሱስ ያላቸውን ክስ እንዳቀረቡ፤ ለዚያም ክስ ጳውሎስ ምላሹን እንደሰጠ ነው። ፊልክስ ግን የፍርዱን ሁኔታ ለመጎተት የወለነ ይመስላል። ለምንድነው ፊልክስ ሁኔታውን ያዘገየው? ለዚህ ጥያቄ፤ ሉቃስ ከሰጠው ማብራሪያ የበለጠ መልስ ሊያገኝ የሚችል ሰው ያለ አይመስለኝም። «ያን ጊዜ ደግሞ እንዲፈታው ጳውሎስ ገንዘብ ይሰጠው ዘንድ ተስፋ አደረገ፤ ስለዚህም ደግሞ ብዙ ጊዜ እያስመጣ ያነጋግረው ነበር» (ቁ. 26)። ፊልክስ ከስልጣኑ ወርዶ በፊስጦስ እስኪተካ ድረስ የጳውሎስን ጉዳይ ለሁለት ዓመት ሙሉ መጎተቱ የሚያስገርም ነው። ጳውሎስ ጉቦን ከፍሎ ቢሆን ኖሮ የሁለት ዓመቱ መከራ በሁለት ሰዓት ውስጥ ሊወገድ ይችላል ነበር። ጳውሎስ ግን በኋታው የታመነ አገልጋይ ነበርና የጉቦን አቋራጭ መንገድ ከመጠቀም ይልቅ ዝም ብሎ የኋታን ማዳን ለመጠበቅ ወለነ።

በገንዘብ ኃይል ብዙ ጉዳይ ለማስፈጸም በሚቻልበት በዘመናችንም ይህ ዓይነቱ ሁኔታ አገልጋዮችን ይጋብዛል። አገልጋይ እግዚአብሔር ያዘጋጀለትን የመዳን መንገድ ከመጠበቅ ዝሎ የራሱን

አቋራጭ መንገድ ሲያመቻች እንዳይገኝ ሊያስተውል ይገባዋል። እግዚአብሔር በዚህ ሁኔታ እንዳስከብረው ጠርቶኛል ብለን ለክብሩ ስንቆም ከሚመጣው ፈተና ለማምለጥ ስንል አቋራጭ መንገድ በምንፈልግበት ጊዜ በመጀመሪያ ኔታን እናሳዝነዋለን። ከዚያም አልፈን ደግሞ ራሳችንን ለበለጠ ክፉ ነገር ልናጋልጥ እንችላለን። ምክንያቱም፤ የተጠቀምንበት አቋራጭ መንገድ ወዴት አቅጣጫ እንደሚወስደን ስለማናውቅ ነው። «ለሰው ቅን የምትመስል መንገድ አለች፤ ፍጻሜዋ ግን የሞት መንገድ ነው» (ምላ. 14፥12)።

II. መብትህን ከማስከበር አትቆጠብ (25፥1-27)።

ጳውሎስ መብቱን ለማስከበር የወሰደውን እርምጃ በቀላሉ ለመመልከት በምዕራፍ ፶ ዓመት ውስጥ የተናገራቸውን ምላሾች ማስተዋሉ በቂ ነው። «የአይሁድን ሕግ ቢሆን መቅደስንም ቢሆን ቄሣርንም ቢሆን አንዳች ስንኳ አልበደልኩም» (ቁ. 8)። «እፋረድበት ዘንድ በሚገባኝ በቄሣር ፍርድ ወንበር ፊት ቆሜአለሁ» (ቁ. 10)። «እነዚህ የሚከሱኝ ክስ ከንቱ እንደሆነ ግን ለእነርሱ አላልፎ ይሰጠኝ ዘንድ ማንም አይችልም» (ቁ. 11)። እነዚህ አባባሎች መብቱን ጠንቅቆ የሚያውቅና ያንንም መብቱን ለማስከበር ቆርጦ የተነሳ ሰው የሚናገራቸው ንግግሮች ናቸው። የጳውሎስ ፍላጎቱ በቄሣር ፊት መፋረድ ሲሆን፤ ይህንንም መብቱን ለማስከበር ባደረገው አቋም ወደ ቄሣር እንዲሄድ ተወሰነለት።

«በእናንተ ስላለ ተስፋ ምክንያት ለሚጠይቋችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ዘወትር የተዘጋጃችሁ ሁኑ» (1ኛጥ. 3፥15)። አገልጋይ በተለያዩ የኑሮ መስኮ እምነቱንና ለኋታው ያለውን አገልግሎት የሚቀናቀኑ የጠላት መልእክተኞች በሚነሱበት ጊዜ፤ ከእግዚአብሔር የተሰጠውን መብቱን በሚገባ የተገነዘበና ያንንም ለማስከበር የቆመ ሊሆን ይገባዋል። አገልጋይ ያመነውን እምነቱን ጠንቅቆ የሚያውቅና ያወቀውንም ደግሞ በሚገባ ሁኔታ አብራርቶ ለመናገር ብቃት ያለው ቢሆን ለጥያቄ ሁሉ መልስ ለመስጠት የተዘጋጀ ይሆናል። አገልጋይ እግዚአብሔር ከየት አንስቶ እንዳመጣው፤ አሁን ደግሞ በምን ስፍራ

እንዳስቀመጠው፡ ወደ ፊትም የእግዚአብሔር ዓላማ በሕይወቱ ላይ ምን እንደሆነ ማወቁ ውስጡን ጠንካራ ያደርገዋል።

III. በጊዜውም አለጊዜውም ወንጌልን ስበክ (26፡1-32)።

በአግሪኳ ፊት የቀረበው ጳውሎስ ስለ ራሱ እንዲናገር በተፈቀደለት ጊዜ፡ በመጀመሪያ ለሕዝቡ፡ በመቀጠልም ለአግሪኳ የክርስቶስን ወንጌል አበሰረ። ጳውሎስ ከተነተነው ንግግሩ ሁሉ ማሰሪያ የሆነው አላቡ እንዲህ ይላል፡ «በጥቂት ቢሆን ወይም በብዙ አንተ ብቻ አይደለህም ነገር ግን ዛሬ የሚሰሙኝ ሁሉ ደግሞ ከዚህ እስራቴ በቀር እንደ እኔ ይሆኑ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር እለምናለሁ» (ቁ. 29)።

አገልጋይ ሊኖረው ከሚገቡት ጸጋዎች አንዱ፡ ካለው ዋና ዓላማ በፈተና ጊዜ አለማፈንገጥ ነው። የክርስቶስ ባሪያ ዋና ዓላማው ወንጌልን ማብሰር ነው። ስለዚህም በደረሰበት ፈተና ተደናግጦ ያንን ዓላማውን በመዘንጋት ሌሎች ነገሮች ላይ ሲያተኩር እንዳይገኝ ሊያስተውል ያስፈልገዋል። የመግቱና የክርክሩ ክፍለ ጊዜ ሁሉ አገልጋይ ወንጌልን የመስበክ ሥራውን ሲያዘናጉት አይገባም። «በእግዚአብሔር ፊት በሕያዋንና በሙታንም ሊፈርድ ባለው በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት፡ በመገለጡና በመንግስቱም እመክርሃለሁ፤ ቃሉን ስበክ፡ በጊዜውም አለጊዜውም ጽና፡ ፈጽመህ እየታገሥህና እያስተማርህ፡ ዝለፍና ገሥጽ ምክርም» (2ጢሞ. 4፡1-2)።

22

ለፈተና ሁሉ የተዘጋጀህ ሁን

(ክፍል ሦስት)

ምዕራፍ 27-28

በምዕራፍ ሃያ ሰባት እንደምናነበው፡ ጳውሎስ ወደ ሮም ይወሰድ ዘንድ ለዩልዮስ ታልፎ ተሰጠ። «በአድራሚጢስ መርከብ ገብተን ተነሳን» የሚለው የሉቃስ አገላለጽ፡ ሉቃስ እንደገና ከጳውሎስ ጋር አብሮ እንደሆነ ያሳየናል። የተሰሉንቄው አርበጥሮኮስ አብሮ በመርከቡ ላይ መሳፈሩ ምናልባት ጳውሎስን ለመርዳት ሳይሆን አይቀርም (ቆላ. 4፡19)። በሲዶና ጳውሎስ ወዳጆቹን እንዲጠይቅ ተፈቀደለት። ከዚያም ተነስተው ወደ ኢጣሊያ የሚሄድን መርከብ ወዳገኙበት ወደ ሙራ ተጓዙ። ጉዞው ጭንቀት የተሞላበት ቢሆንም እንኳ በብዙ መከራ መልካም ወደብ ወደምትባል ስፍራ ደረሱ።

ከጳውሎስ ምክር ይልቅ የመርከቡን መሪና ባለቤቱን ማመን የቀለለው የመቶ አለቃ ወደ ቀርጤስ ወደብ ይጓዙ ዘንድ ተማከረ። በጊዜአዊው ልክኛ የደቡብ ነፋስ በመታለል ጉዞአቸውን የቀጠሉት መርከበኞች ብዙ ሳይቆዩ አውራቂስ በሚሉት አውሎ ነፋስ በድንገት ተመቱ። መርከቡን መቆጣጠር ተስኖአቸው እስኪነዱ፡ ከጭነቱ ወደ ባሕር እስኪጥሉና፡ በፍጹም ፀሐይና ከዋክብትን ሳያዩ ለብዙ ቀናት እስኪቆዩ ድረስ በመሰቃየታቸው፡ እንድናለን የሚል ተስፋ ሁሉ ተቆርጦ ነበር።

ጳውሎስ የመቶ አለቃውን፡ የመርከቡን መሪና የመርከቡን ባለቤት ምክሩን ባለመቀበል ስላደረጉት የተሳሳተ ውሳኔ ከወቀላቸው በኋላ፡ ጌታ በሌሊት ተገልጾ ጥበቃው ከእነርሱ ጋር እንደሆነ እንደተናገረው በመግለጽ አጽናናቸው። የጳውሎስም በእነርሱ መካከል መገኘት በመርከቡ ላይ ላሉት ሁሉ የመዳን ምክንያት ሆነ።

በአሥራ አራተኛው ሌሊት የሆነው ሁኔታ የመርከበኞቹን ራስ ወዳድነት በግልጽ ያሳያል። መርከበኞቹ መልሕቅ መጣል እንዳለባቸው እስመስለው በዚያው ለመሸሽ ያደረጉትን ሙከራ ጳውሎስ ሰላወቀባቸው፡ ፊት ለፊት በመቃወም ሲያስተዋቸው እናነባለን። በዚያው ዕለት ነበር ጳ

ውሎስ በመርከቢቷ ውስጥ ያሉትን ሰዎች ምግብ እንዲቀምሱ በመለመን እንዲመገቡ ያደረገው። ምግብም በልተው ከጠገቡ በኋላ ስንዴውን ወደ ባሕር እየጣሉ መርከቡን አቃለሉት።

በነጋ ጊዜ በደረሰባቸው የመርከብ አደጋ ምክንያት ወታደሮቹ ለማድረግ የቃጡት ሁኔታ መልካም አልነበረም። መርከቡ በሁለት ባሕር መካከል በመውደቁና በመሬት ላይ በመተከሉ፤ ከኋላ በሚገፋው ማዕበል ላቢያ ይሰበር ጀመር። በዚያን ጊዜ ነበር ወታደሮቹ እስረኞቹ ዋኝተው እንዳያመልጡ ሊገድሉአቸው የተማከሩት። እግዚአብሔር ግን ለጳውሎስ ሲል የመቶ አለቃውን በመጠቀም ምክራቸውን ከንቱ በማድረግ፤ ገሚሶቹ ራሳቸውን ወደ ባሕር በመጣል፤ ገሚሶቹ ደግሞ በላንቃዎችና በመርከቡ ስባሪ በደኅና ወደ ምድር ደረሱ።

ምዕራፍ ሃያ ስምንት የሐዋርያት ሥራ የመጨረሻው ምዕራፍ ነው። ወደ ምድር በደሀና የደረሱት መርከበኞች ሁለት ነገሮችን ለማወቅ የጓጉ ይመስላል። የደረሱባት ምድር ማን ትባል ይሆን? በምድሪቱ ያሉትን ሰዎች በሰላም ይቀበሉአቸው ይሆን? ብዙም ሳይቆዩ ለሁለቱም መልስን አገኙ። ደሴቲቱ መላጥያ የምትባል ስትሆን፤ በውስጧ የሚኖሩትም አረማውያን በቸርነታቸው አስገረመው። በቁጥር 276 የነበሩት እነዚህ መርከበኞች ከብርዱ የተነሳ የነበሩበትን ሁኔታ በመመልከት የደሴቲቱ ነዋሪዎች እሳት እንድደው ተቀበሉአቸው። ጳውሎስ ጭራሮ አከማችቶ ወደ እሳት መጨመሩ፤ ይህንን ሎሌዎች መሥራት የሚገባቸውን ተግባር ለመፈጸም ራሱን ዝቅ እንዳደረገ ያሳያል። በዚያን ጊዜ ነበር እፋኝነት ከመቀቱ የተነሣ ወጥታ እጁን የነደፈችው። ካሁን ካሁን ተመርዞ ይሞታል ብለው ሲጠባበቁ የነበሩት አረማውያን የጠበቁት ሁኔታ ባለመሆኑ በመገረም፤ ቀድሞ እንደ ኃጢአተኛ ቆጥረውት የነበረውን ጳውሎስን አሁን እንደ አምላክ ይመለከቱት ጀመር።

ፑፕልዩስ የሚባለው የደሴት አለቃ ለእነ ጳውሎስ ቸርነት በማድረግ ሦስት ቀን በፍቅር አሳደራቸው። ይህም ሁኔታ በንዳድ ለታመመው ለፑፕልዩስ አባት፤ ከዚያም አልፎ በደሴቲቱ ደዌ ለነበረባቸው ሰዎች ሁሉ መፈወሻ ምክንያት ሆነ። በታላቅ ክብር

የሚያስፈልጋቸው ነገር ሁሉ በመርከብ ተጭኖላቸው በእስክንድርያው መርከብ ተነሱ።

በሰራኩስ ሦስት ቀን፤ በሬጊዩ ደግሞ አንድ ቀን ከተቀመጡ በኋላ በደቡብ ነፋስ ተተግነው ወደ ፑቲሞሉስ መጡ። በዚያም ሊቀበሉአቸው የመጡትን ወንድሞች ባዩ ጊዜ ጳውሎስ እግዚአብሔርን አመሰገነ። በመጨረሻም ጳውሎስ ወደ ሮሜ ገባ። በዚያም ከሚጠብቀው ከወታደር ጋር ለብቻው እንዲቀመጥ መፈቀዱ ምናልባት የሮሜ ዜግነት ስለነበረው ይሆን?

ጳውሎስ ወደ አዲስ ከተማ ሲገባ ምክራቦችን መጎብኘት ልማዱ ነበር። በዚህን ጊዜ ግን በእስር ላይ ስለነበረ አይሁድን ለማግኘት እነርሱ ወደ እርሱ መምጣት ነበረባቸው እንጂ እርሱ ወደ እነርሱ ለመሄድ አልቻለም ነበር። የአይሁድን ታላላቆች ሰብስቦ የልቡን አጫወታቸው። ለቂሳር አቤት በማለት ሮም ድረስ ለመፋረድ የደረሰው በሕዝቡ ላይ የሚከሰበት ነገር ኖሮት ሳይሆን፤ በይሁዳ የነበሩት አይሁድ በነጻ እንዲለቁት ስላልወደዱ መሆኑን ገለጸላቸው። በኢየሩሳሌም ያሉት አይሁድ ለጳውሎስ ይህን ያህል ክብር ሰጥተው መሰብሰባቸውና ማነጋገራቸው የሚያስገርም ነው። እንደውም ከይሁዳ ስለ እርሱ የሰሙት መጥፎ ነገር እንደሌለ ከገለጹት በኋላ ደግመው ሊሰሙት እንደሚወዱ ገልጸው በቀጠሮ ተለዩት።

በቀነ ቀጠሮአቸው ለተገኙት አይሁድ ስለእግዚአብሔር መንግሥት በሚገባ መስከረላቸው። በመካከላቸው ስለሰሙት ቃል የተነሳውን መከፋፈል የተመለከተው ጳውሎስ፤ ከትንቢተ ኢሳይያስ ምዕራፍ ስድስት በመጥቀስ አይሁድ አልቀበል ያሉትን በረከት እግዚአብሔር ለአሕዛብ እንደላከው ተናገረ። «ይህንም በተናገረ ጊዜ አይሁድ እርስ በርሳቸው እጅግ እየተከራከሩ ሄዱ» (28፥ 29)።

ወንጌላዊው ሉቃስ እንዲህ ሲል የሐዋርያት ሥራ መጽሐፉን ያጠቃልላል፡- «ጳውሎስም በተከራየው ቤት ሁለት ዓመት ሙሉ ተቀመጠ፤ ወደ እርሱ የሚመጡትን ሁሉ ይቀበል ነበር ማንም ሳይከለክለው የእግዚአብሔርን መንግስት እየሰበከ ስለ ጌታ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እጅግ ገልጦ ያስተምር ነበር» (28፥ 30-31)። ሉቃስ የጳውሎስን ታሪክ በእንዲህ ዓይነት በተንጠለጠለ ሁኔታ ሲተወው፡- «ጳ

ውሎስ እምን ደረሰ?» የሚል ጥያቄ መነሳቱ እሙን ነው። ለዚህ ጥያቄ መልስን ለማግኘት የሚችል ሰው ባይገኝም፤ ብዙ ግምቶች መሰንዘራቸው አልቀረም። እንዳንዶች የሮም ሁለት ዓመት ቆይታው እንደተፈጸመ (28፥30) ጳውሎስ በቂሳር የፍርድ ወንበር ፊት በመቅረብ የሞት ፍርድ ተፈርዶበታል ብለው ያምናሉ። የጳውሎስ ፍጻሜ ይህ ከሆነ፤ ሉቃስ ሳይጠቅሰው ማለፉ ሊመለስ የማይቻልን ጥያቄ ማስነሳቱ እሙን ነው። ብዙዎች የመጽሐፍ ቅዱስ አዋቂዎች እንደሚደግፉት፤ የጳውሎስ ከላሾች በሮም ባለመቅረባቸውና ከላሾችም ደካማ ስለነበረ በነጻ በመለቀቅ በበለጠ ሁኔታ ወንጌልን ከሰበከ በኋላ በሮማውያን እጅ ተገድሎአል ብለው ያምናሉ። በዚህም መሰረት፤ ጳውሎስ በሮም እስር ቤት ላለ ወደ ኤፌሶን ሰዎች፤ ወደ ፊልጵስዩስ ሰዎች፤ ወደ ቆላስይስ ሰዎችና ወደ ፊልሞና የላካቸውን መልእክቶችን የጻፈ ሲሆን፤ ከዚያም ከተፈታ በኋላ፤ ሁለቱን ወደ ጢሞቴዎስ መልእክቶችንና ወደ ቲቶ የላከውን መልእክቱን ጭምር እንደጻፈ ይነገራል። ያም ሆነ ይህ ጳውሎስ በሕይወቱ ክርስቶስን አስከብሮ ያለፈ ጀግና እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስም ታሪክም ይመሰክራሉ።

«ለፈተና ሁሉ የተዘጋጀህ ሁን» በሚለው በመጀመሪያው ክፍሌ ውስጥ ከጳውሎስ የተማርነው፤ አገልጋይ በፈተናው ጊዜ ድፍረት፤ ጥበብና የመዳን መንገድ ጌታ እንደሚያዘጋጅለት እምና ዝግጁ እንዲሆን ነው። ይህንኑ አሳብ በመቀጠል በክፍል ሁለት ውስጥ አገልጋይ በመከራው ጊዜ ከእጃራጭ መንገድ ራሱን መጠበቅ እንዳለበት፤ መብቱን ለማስከበር መቆም እንደሚገባውና በጊዜውም አሰጊዜውም ወንጌልን ለመስበክ መቆም እንዳለበት ተመልክተናል። በዚህ በመጨረሻው ክፍላችን የምንመለከታቸው ሦስት አስፈላጊ ትምህርቶች አሉን።

ሐዋርያው ጳውሎስ የሚያስገርም ሰው ነበር። እውቀቱን፤ ልምምዱን፤ ያለውን ስጦታና ማንነቱን ሁሉ ለጌታ ክብር አሳልፎ የሰጠ አገልጋይ ነበር። ከቆመለት ዓላማ ግራ ቀኝ የማይል ብርቱ ሰው ነበር። በዚህም ጽናቱ አልቅሶና ወጥቶ ወርዶ ከተማረው ትምህርት፤ «እግዚአብሔርንም ለሚወዱት እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለሰላ እንዲደረግ እናውቃለን» (ሮሜ 8፥28) የሚል አጽናኝና እውነተኛ

ቃል በክርስቶስ ለሚያምኑ ሁሉ ትቶ አሰፈ። ከሐዋርያት ሥራ የመጨረሻዎቹ ሁለት ምዕራፎች የምንማረውን ይህንን ነው። የአገልጋይ ፈተናው በዝቶ ሲያስጨንቀውና ነገር ሁሉ ወደ ክፋት ያመራ ሲመስለው ልቡን በእግዚአብሔር በጎነት ሊያሳርፍ ይገባዋል። እግዚአብሔር የአገልጋይን የሰላም ዘመን ብቻ አይደለም የሚፈልገው፤ የመከራውንም ዘመን ለክብሩ ሊጠቀም ይችላል። ይህንን በበለጠ ለመረዳት የሚከተሉትን ነጥቦች እንመልከት።

I. መከራህ ለሌሎች በረከት ሲሆን (27፥1-44)።

ሉቃስ በምዕራፍ 4 ያለውን ውስጥ እንደተረከልን፤ ጳውሎስ በክርስቶስ ስላለው አገልግሎት ተይዞ መንገሳታት ሳያንሰው፤ በቂሳር ፊት ለመቆም በመርከብ ወደ ኢጣሊያ ሲሄድ ላለ የደረሰበት መከራ ይህ ነው አይባልም። ጌታ ኢየሱስ ግን የጳውሎስን የሰላም ዘመን ብቻ ሳይሆን የመከራውንም ዘመን ሳይቀር ለሌሎች በረከት አደረገው። የነበረበት መርከብ በማዕበል ተንገላትቶ ወደ ፊት የመኖር ተስፋ ሲጨልም፤ ጌታ ለጳውሎስ ተገልጾ የደህንነትን መልዕክት አበሰረለት። ያንንም መልእክት ተቀብሎ አብረውት ላሉት ሁሉ፡- «አይዞላችሁ ብዬ እመክራችኋለሁ፤ ይህ መርከብ እንጂ ከእናንተ አንድ ነፍስ እንኳ አይጠፋምና» (ቁ.22) በማለት አጽናኛቸው። ጌታ ጳውሎስን በቂሳር ፊት ሊያቆመው ስለፈለገ፤ እርሱን ሊመጣ ካለው የመርከብ አደጋ በደሙ ሲሸፍነው አብረው ላሉትም ሁሉ ደህንነት ሆነ። በተጨማሪም፤ የመርከብ ጉዞአቸው እጅግ በከፋ ጊዜ ወታደሮቹ ከእስረኞቹ ማንም ዋኝቶ እንዳያመልጥ በማለት ሊገድሉአቸው ባለቡ ጊዜ እግዚአብሔር ለጳውሎስ በመቶ አለቃው ፊት ሞገስን ሰጥቶት ነበርና የመቶ አለቃው ጳውሎስን ለማዳን ሲል የቀሩትንም እስረኞች አዳነ። ጳውሎስ በመከራ ውስጥ እንኳ ሆኖ ለሌሎች በረከት ሲሆን እንመለከታለን።

ይህን ሁኔታ ላስብ በዘመናት ሁሉ በመከራቸው ለሌሎች በረከት የሆኑትን የእግዚአብሔር ባሪያዎች እስታውሳለሁ። ከምሳሌዎቻችን ሁሉ በላይ የሆነው ዋነኛ ምሳሌአችን ግን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱ በመዋረዱ ሰፍራ በመውረዱ እኛ የተከበረ ስፍራ አገኘን። እርሱ መኖሪያ አጥቶ በመንከራተቱ እኛ የሰማይን ቤት ተጎናጸፍን።

እርሱ በመጨነቁ እኛ ሰላማችንን ተመለስ። እርሱ ተጠልቶ ለእኛ ፍቅርን አስተምሮን ሄደ። እርሱ ሞቶ ለእኛ ሕይወት ሰጠን።

አገልጋይ የተጠራው ለዚህ ዓይነት አገልግሎት ነው። ሌሎች ይባረኩ ዘንድ እርሱ ቢነቀፍ፣ ሌሎች በክርስቶስ የሚገኘውን የደህንነት ክብር ይወርሱ ዘንድ እርሱ ቢናቅ፣ የሌሎች መብት ይከበር ዘንድ የራሱን መብት ቢጥል፣ ይህንን ሁሉ አገልጋይ እንደ ሙሉ ደስታ ሊቆጥረው ይገባል። ሰላም በሌለበት ስፍራ ሰላም ይሰፍን ዘንድ ቢጨነቅ፣ ጠብ በሰፈነበት ስፍራ የእርቅ ምክንያት ለመሆን ትከሻውን ዝቅ ቢያደርግ፣ አንድነት በጠፋበት አካባቢ የአንድነት ምክንያት ለመሆን ዋጋ ቢከፍል፣ ይህ ሁሉ ለአገልጋይ ክብሩ ነው። አገልጋይ ሆይ፣ በመከራህ ሌሎች ይባረኩ ዘንድ ዝግጁ ነህ?

II. መከራህ እንደ ኃጢአተኛ ሲያስቆጥርህ (28፡1-10)።

ለረጅም ጊዜ በማዕበል የተንገላቱት እነ ጳውሎስ በመጨረሻ መላጥያ ወደ ተሰኝቶ ደሴት በደህና በደረሱ ጊዜ ጳውሎስን ያልጠበቀው ሌላ ችግር አጋጠመው። የደሴቲቱ ሰዎች ያንደዱላቸውን እሳት በበለጠ ለማቀጣጠል ጳውሎስ ጭራሮ በመጨመር ላይ ሳለ ከእሳቱ መቀት የተነሳ እፋኝት ወጥታ ነደፈችው። ሁኔታውን የተመለከቱት አረማውያን ጳውሎስ በእፋኝት መነደፉ ኃጢአተኛ ስለሆነ ነው በማለት አሰቡ። ለጌታ ኢየሱስ ሲል ወዲያና ወዲህ የሚንከራተተው ጳውሎስ፣ በመንገዱ ላይ ያጋጠመው መከራ እንደኃጢአተኛ ሲያስቆጥረው ማየት ያላዝናል።

ይህ ዓይነቱ አስተሳሰብ ያላቸው ሰዎች በየዘመኑ አሉ። ለክርስቶስ ኢየሱስ ክብር ሲል የሚሮጥ አገልጋይ የሚደርስበትን ፈተና እየቆጠሩ፡- «ይህ የደረሰብህ በሕይወትህ ኃጢአት ስላሰብህ ነው» የሚሉ ሰዎች በሚነሱበት ጊዜ ልቡን በማጽናት ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረቱን ማጠናቀር አለበት እንጂ በፍጹም ተስፋ ሊቆርጥ አይገባውም። ነገር ግን አገልጋይ የደረሰበትን መከራ ዓይተው ሰዎች በሚፈርዱበት ጊዜ መጽናት እንዳለበት ሁሉ፣ እርሱም ሌሎች ወገኖቹ በችግርና በመከራ በሚያልፉበት ጊዜ ተመሳሳይ ፍርድ እንዳይሰጥ ማስተዋል ይገባዋል።

እንዳንዶች በሕይወታቸው የሚደርስባቸውን መከራ ሁሉ ቀድሞ በሰሩት ኃጢአት ምክንያት እንደደረሰባቸው እየቆጠሩ በጥፋተኝነት ስሜት ይዋዥቃሉ። ሌሎች ደግሞ በሕይወታቸው ካለው አለመታዘዝ የተነሳ የመጣባቸውን ችግር እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በመቁጠር በዝምታ ያልፋሉ። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። መከራ ሲገጥምህ ራስህን መመርመር አስፈላጊና የመጀመሪያ እርምጃህ ሊሆን እንደሚገባው አስታውስ። ሆኖም ክርስቶስ በደሙ ያጠበውን ድካምህን እየጎተትክ በጥፋተኝነት ስሜት ከመዋዥቅ ልብህን ጠብቅ።

III. መከራህ የበለጠ በር ሲከፍትልህ (28፡11-31)።

ጳውሎስ በወራት የሚቆጠር የጭንቀት ጉዞ በእግዚአብሔር ምሕረት ካጠናቀቀ በኋላ ወደ ሮም ገባ። በዚያም ከደረሰ በኋላ ምንም እንኳ በእስራት የነበረ ሰው ቢሆንም፣ በታላቅ ነጻነት ይመላለስ ዘንድ ጌታ ነጻነትን አጎናጸፈው። ከሚጠብቀው ወታደር ጋር ሰብቻው እንዲቀመጥ ፈቃድ ማግኘቱ፣ የአይሁድን ታላላቆች ጠርቶ ስለራሱ ንጽህናና ስለጌታ ኢየሱስ እዳኝነት መመስከሩ፣ ከዚያም አልፎ በተከራየው ቤት ሁለት ዓመት ሙሉ ተቀምጦ ወደ እርሱ የሚመጡትን ሁሉ በመቀበል ማንም ሳይከለክለው ስለ እግዚአብሔር መንግስት መስበኩ ትልቅ የአገልግሎት በር ነው። የእግዚአብሔርን አሠራር ለማያውቁ ሰዎች የጳውሎስ ሁኔታ እስራት ይመስላል፣ ጳውሎስ ግን በታላቅ ነጻነት ውስጥ ነበር ያለው። ለተመልካች ከአገልግሎት የተገለለ ይመስላል፣ ለጳውሎስ ግን ትልቅ የአገልግሎት በር ተከፍቶለት ነበር።

እግዚአብሔር ሌላን በር ሳይከፍት አንዱን በር አይዘጋም። ስለዚህም አገልጋይ በመከራ ውስጥ በማለፉ ምክንያት ነገሮች ሁሉ የተበለሻሹና በሮች ሁሉ የተዘጉ በሚመስለው ጊዜ፣ ከሐዋርያው ጳውሎስ ሕይወት የሚያገኘውን ትምህርት በማስተዋል፣ በመከራው ውስጥ የሚከፈትለትን በር ለመመልከት ዓይኑን መክፈት አለበት። አገልጋይ ይታሰራል እንጂ ወንጌል አይታሰርም። አገልጋይ ይገደላል እንጂ ወንጌል አይጠፋም። ይህንን እውነት በሕይወቱ ተለማምዶ የተመለከተው ጳውሎስ እንዲህ ይላል፡- «ይህንም በመስበክ እንደ ክፉ

አድራጊ እስክታሰር ድረስ መከራ እቀበላለሁ፤ የእግዚአብሔር ቃል ግን አይታሰርም» (2ጢሞ. 2፡9)።

ባለፉት ሦስት ምዕራፎች ውስጥ አገልጋይ ለፈተና ሁሉ የተዘጋጀ ሊሆን እንደሚገባው በሰፊው ተመልክተናል። ከዚህ በመቀጠል፤ ለተመለከትናቸው አሳቦች ማሰሪያ የሚሆኑ ነጥቦችን እሰነዝራለሁ። አገልጋይ ለሚመጣበት ፈተና ተዘጋጅቶ መጠበቅ እንዲቻለው የሚከተሉትን አሳቦች ያስተውል።

1) አገልጋይ የማያቋርጥ ራስን የመመርመርና የንስሐ ሕይወት ያስፈልገዋል። ራሱን እየመረመረ የማይመላለስ አገልጋይ የሚመጣበትን መከራ ከኃጢአቱ ጋር የማገናኘት ባህሪ ይታይበታል። ችግር ሲደራረብበት በመጀመሪያ የሚታየው ያጠፋው ጥፋት ነው። ዘወትር በንስሐ የሚመላለስ አገልጋይ ኃጢአቱ በደሙ እንደታጠበለት ስለሚያምን የሚደርስበትን መከራ በእምነት እንጂ በፍርሃት ዓይን አይመለከተውም።

2) አገልጋይ የጌታን ድምጽ የመለየት ልምምድ ያስፈልገዋል። የእግዚአብሔርን ድምጽ የማያስተውል አገልጋይ ከጌታ የመጽናናትም ሆነ የምክር መልእክት መቀበል ያስቸግረዋል። በተለይም አገልጋይ በመከራ በሚያልፍበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ዓላማ ለማወቅ የግድ ድምጹን መስማትን መለማመድ ያስፈልገዋል።

3) አገልጋይ የደረሰበት መከራ ከየት አቅጣጫ እንደመጣበት የሚያስተውል ሕይወት ያስፈልገዋል። በአንደኛ ደረጃ፤ አገልጋይ እግዚአብሔርን በሚታዘዝበት ጊዜ የመከራ ዓይነት ከየአቅጣጫው ብቅ ይላል። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ አገልጋይ እግዚአብሔርን አልታዘዝም በሚልበት ወቅት ራሱን ለመከራ ያጋልጣል። በሦስተኛ ደረጃ፤ አገልጋይ በዚህች በተበላሸች ዓለም ውስጥ በመኖሩ በማንም ላይ እንደሚደርስ ሁሉ በእርሱም ላይ አንዳንድ መከራዎች እንደሚደርሱበት እሙን ነው። ስለዚህም፤ አገልጋይ መከራ ወደ እርሱ በሚመጣበት ጊዜ ከላይ ከተጠቀሱት ሁኔታዎች ከየትኛው አቅጣጫ እንደመጣ ማወቁ በምን መልኩ ሊጋፈጠው እንደሚችል እንዲያውቅ ይረዳዋል።

ETHIOPIAN EVANGELICAL BAPTIST CHURCH
9120 FERGUSON ROAD
DALLAS, TEXAS 75228